

கல்கி

அடுத்த இதழில்
போர்முனை சூரம்பமாகிறது

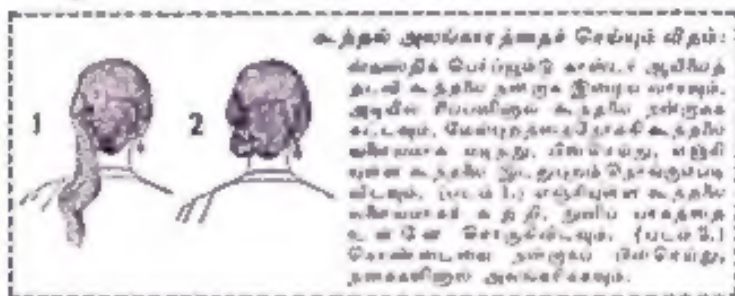
KALKI 8-4-1962

30 நாள்

சென்னை

கூந்தலை நன்றாக வாரி முடிவதின் வளப்பு

கூந்தலை வழவழப்பாகவும், பொலிவுடனும் விளங்கச் செய்யும்
ஸ்வஸ்திக் பெர்ப்பூண்டு காஸ்டர் ஆயிலைத் தடவி
வாரினால் உங்கள் கூந்தல் அழகாகத் தோற்றமளிக்கும்.

ஸ்வஸ்திக் றெயர் மெடல் "அலங்கார"

ஸ்வஸ்திக்
ஆயில் மிஸ்சு
லிமிடெட்
பம்பாய்.

பொருளடக்கம்

சொன்னதைச் செய்வாரா ?	(தலைவங்கம்)	...	3
சர்க்கார் தொழில்களில் அலுவல்கள்	...	...	4
கார்ட்டுல்	...	...	5
என்ன செதி?	...	...	5
விருது பெறும் விற்பன்கர்கள்	...	...	9
மணிபல்லவம்	தா. பார்த்தசாரதி	...	12
பவழத் தீவு	வாண்டுமாமா-ரமணி	...	26
திருமூவர் தவமொழி	ராஜாஜி-சொழு	...	31
தந்தவணம்	சொழு	...	34
கால்தடைச் செய்வங்கம்	டாக்டர் டி. பட்டாபிராமன்	...	41
சாரதா (வெள்ளித் திரை)	காத்தன்	...	45
எப்போ வருவானோ?	கோமதி தாகராஜன்	...	48
சிதம்புரிக் காள்கோர்க்கம்	கதிர்	...	51
புதுவெள்ளம்	அகிலன்	...	54
மீண்டும் ஒரு பண்டிகை தாள்	வாகதேவன் தாள்-கிருஷ்ணன் தம்பி	...	62
காணுமற்போவ கடிதங்கள்	கொக்கி	...	74
காணல் தீர்	கவ்யாண கத்தி சுசந்தாத்	...	76
தொண்டிக் கதை	சீ. க. நகம்பெருமான்	...	83
படித்துப் பாருங்கள்	...	...	87

"கவிக்"விக் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே ; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கிரைம் மிக்ஸ்ஸர்
கொடுத்து

புன்னகை மீண்டும் தோன்றக் காணுங்கள்

கிரைம் மிக்ஸ்ஸர் என்பது ஒரு கைவைத்துப் பிடித்துக்கொள்ளக்கூடிய மிகவும் சிறந்த மருந்து. இது, பல் தொண்டி போன்ற உடம்பாகு வந்தது போன்ற நோய்கள் தடுக்க உதவுகிறது.

இது ஒரு கிரைம் மிக்ஸ்ஸர்

சுரு/சுரு

மிகப் பழங்கால முதலாளியை அழைக்கப்
புரட்சிக் குழுக்கள் புகைகயிலையை அம்
பொருளிடமிருந்து பெற்ற வரலாற்றை
கப் போற்றித் தொகுத்துண்டு. விசேஷம்
உட்புகையின் போது புகைகயிலையை எனத்
தீயிடுவதும், மனதுவற்ற வரட்சியின்
போது பெருத்த புகைகயிலையைக் கன்றில்
தூயிடுவதும், மீள்கள் கிடைக்காத
போது கடலில் புகைகயிலைத் தூங்கிக்
இறப்பதும் அவர்களிடமிருந்த சம்பீர
தாவும்.

புகைகயிலையின் வரலாறு... 2

பாம்பாய்—57.

பாம்பாயில் இத்தகைய
தேசிய உற்பத்திகளில்
மிகப் பெரியது.

பனாமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை உன்புழுபடுவது

GT.702 TM

Guthrie's Advtg

மார்ச் 21

தமிழ்த் திரு நாடுகள் - பெத்த

தாயென்று கும்பிடக் பாப்பா

- பாரதியார்

இதம் 36

சொன்னதைச் செய்வாரா?

வர்த்தகப் பிரமுகர்களும் தொழிலதிபர்களும் கூடிய கூட்டத்திலொன்றும் தனியார் தொழில் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்குச் செல்வங்கள் சேவையாய் பிரதமர் நேரு அவர்கள் அங்கீகரித்திருப்பது நமக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

சர்க்காரின் நேரடி மேற்பார்வையில் நடக்கும் தொழிலேயேயாவதான் "தனியார் தொழில்" என்று அழைக்கப்படும் நுழைவும் பொதுமக்களின் நன்மைக்காகவே நடைபெறுகிறது. தனியார் தொழிலிலும் பொதுமக்களின் செல்வமும், நலனும் ஊக்குதலாகி வருகின்றன.

இந்திய வர்த்தக சமுதாயத்தின் புதுப் புதுத் தொழில் நுழைகளில் ஆர்வம் காட்டுவது மேலாதிக்கத்தில் பாராட்டுக்களைத் தேடித் தந்துள்ளது என்று செல்வாக்குள்ள பெரும் பத்திரிகைகள் எழுதி வருகின்றன. மேலாதிக்க மோகம் இன்னும் நம்மை விட்டுப் போகவில்லை. நம் கண்ணில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதை விட மேலாதிக்கம் காட்டு கொள்ளும் பாராட்டுக்கு அதிக மதிப்பு இருந்து வருகிறது.

வர்த்தக சமுதாயம் மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகள் 'நீரித்து' பத்திரிகை நினைவுறுத்துகிறது. ஏழை மக்களின் முன்னேற்றமும் அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெறச் செய்ய வேண்டியதும் அவர்கள் பொறுப்பு என்று கூறுகிறது. இதைத்தான் காந்தி வாடகர் தம்மகர்த்தா முறை என்றும், குறளாரியர் 'ஒப்பாடி' என்ற அதிகாரத்தில் வற்புறுத்துவதும் இதுவே.

ஊருனி தித்தைத் தந்தே உகவனம்
பேரிவனம் து

சட்டமன்றங்களில் சட்டங்கள் இயற்றி மக்கள் ஒப்புரவுடன் வாழச் செய்ய முடியாது. ஏழைகளுக்கு உதவக் கூடியவர்களின் உதவியைப் பாராட்டிப் புதுத்து ஊக்கமூல் தான் அவர்கள் ஒப்புரவற்றித்து வாழ முயல்வார்கள். மக்கள் கவனமாகவே கட்டுத் திட்டங்கள் வகுத்துக் கொண்டு வளர்ந்தால் அதற்கு அதிக மதிப்புண்டு. மட்டோப வாழ்வை வெறுத்து மக்கள் தாமதமே எனிய வாழ்வை மேற்கொண்டால் அது மிக உயரியதாகும். அதற்குப் பதில் கடுமையான சட்டங்கள் இயற்றி மக்களைப் பலாத்கார மாக எனிய வாழ்க்கை வாழத் தாண்டுவதால் விபரீத விளைவுகள் ஏற்படுவதைத்தான் காண்கிறோம். லக்ஷ ஊழலும், கள்ளத்தனமும் அன்றாட நடைமுறையாகப் போய் விடு கின்றன. இதிலேத் தவிர்த்து, மக்கள் இயல்பாகவே நல்லவர்களாகவும் யோக்கியர்களாகவும் பிறருக்கு உதவிச் செல்வவர்களாகவும் வாழ வழி செய்யவேண்டும் என்பதை அதந்திற்குக் கட்சியின் எட்சியம்.

இப்பொழுதெல்லாம் விவாபாரத்தில், தொழில் நுழைவில் 'ஏகபோகம்' நிலை வருவதைப் பிரதமர் கண்டித்திருக்கிறார். இது தானாக உண்டாகிவிடவில்லை. அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் பெர்மிட் ஸ்சென்ச ஆப்சி முறையின் காரணமாகவே ஏகபோக வர்த்தக முறை ஏற்பட்டு வருகிறது. தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் பெர்மிட்டுகளும் ஸ்சென்ச களும் வழங்கி ஏக போக வர்த்தகத்தை நிலைநாட்டி விடுகிறார்கள். யாரும் எந்த விவா பாரமும் செய்வனம்; சர்க்காரிடம் பெர்மிட்டோ ஸ்சென்சலோ வாங்க வேண்டிய நின்ப் பந்தம் இல்லை என்றால் அந்த இடத்தில் ஏக போக வர்த்தகத்துக்கு இடமே இல்லாமற் போய் விடுகிறது. ஒருவரோடு ஒருவர் போட்டியிட்டுப் பலன் விவாபாரம் தொடங்குவதால்

போட்டி மார்ட்டெட் ஏற்பட்டு வாய்வு போருக்குச் சகாயமான விதையில் நயவ் பொருள் கிடைக்கிறது! கண்டிரோல் வர்த்தகம் இருக்குமிடங்களிலெல்லாம், மிக அதிகமான விதிகொடுத்து மிக மட்டமான பொருளை வாய்க் வேண்டி ஏற்படுவதைத்தான் நமது அன்றாட அனுபவத்தில் காண்கிறோம்.

சோஷலிஸ்ட் கொள்கையில் தீவிர ஆர்வம் கொண்ட பிரதமர் நேருஜியே, தனிமார் தொழில் துறை இந்நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியம், நல்லதாய்கூட என்று பேசிவிடுகிறார். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு விடாமல் செய்வது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல என்று பேசிவிடுப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுண்டாகிறது. சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கை பிரதமர் உள்ளத்தில் உறைக்கத் தொடங்கிவிட்டது குறித்துத் திருப்தியுண்டாகிறது.

உடனடியிலிருக்கும் சீனா, மென்சை மென்சை தனது ஆக்கிரமிப்பை அதிகப்

படுத்திக் கொள்வது போல், சோஷலிஸ்ட் மும் மென்சை மென்சை மக்களின் உரிமை களைப் பறித்து, ஏகபோகத்தை வளர்க்கத்தான் பார்க்கும்! இதற்கு ஒரில்லா முதுவ் மத்திரி திரு பட்டாயக்கின் பிதற்றலே சான்று.

சர்க்கார் தானே ஒரு வர்த்தகத்தை ஏகபோகமாக நடத்தினாலும் சரி, சர்க்காரிடமிருந்து பெர்மிட் லைசென்சு பெற்று வேறு எவராகிலும் ஏகபோகமாக நடத்தினாலும் சரி, அதனால் பெருக் கஷ்டமும் நஷ்டமும் அடைவது மக்களே!

நேருஜி வர்த்தக சம்மேளனத்தில் உண்மையில் அந்தரங்கத்தையொடு பேசியிருந்தாரானால் அவர் தமது ஆட்சியில் தாண்டவமாடும் பெர்மிட் லைசென்சு கோட்டா முறையை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்குக் குறைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

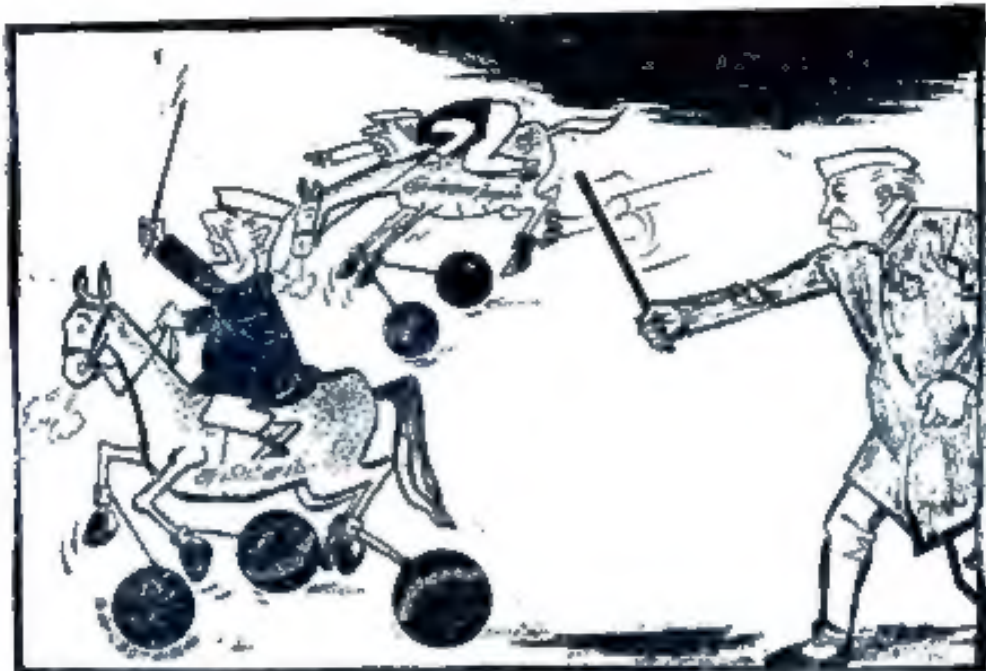
சர்க்கார் தொழில்களின் அவல நிலை

அவ்வப்போது கல்கி இதழ் ஒருவித மக்கள் காகிதத்தில் அச்சிட்டு வழங்கப் படுவதைக் கண்டு நேபர்கள், "காகிதம் நன்றாக இல்லை; படங்கள் தெளிவாக இல்லை; தொடர்களைக்கூட 'எப்போது' செய்து வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை" என்றெல்லாம் குறை கூறுகின்றனர். மற்றப் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் இக்குறைகள் உண்டு. இக்குறைகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பது பத்திரிகையாளர் கையில் இல்லை என்பதை வகுத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கு நேபா பேப்பர் தொழிற்சாலையில் அல்லவா முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும்?

1958-ம் ஆண்டில் இத் தொழிற்சாலையை மத்தியப் பிரதேச சர்க்கார் மேற்கொண்டனர். ஆண்டுக்கு 30,000 டன் காகித உற்பத்தி செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது இந்த ஆலை. ஆனால் 13,000 டன்களுக்கு மேல் இதுவரை இங்கே உற்பத்தி ஆனது கிடையாது. இத்தக் காகித ஆலையில் உற்பத்தியாகும் காகிதத்தின் தரத்தைச் சொல்லாமல் இருப்பதே நல்லது. காகிதத்தின் நிறம் வெண்மை என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. மஞ்சள் காகிதம் அளிப்பதே நாட்டுக்குப் பெருந்த சேவை என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் போலும்! உற்பத்தி விதையும் அயல்நாட்டுக் காகித விலைமையிட டன்னுக்கு 184 ரூபாய் அதிகம்.

இந்த மட்டராக் காகிதத்தைத் தான் அதிக விதாக்குப் பத்திரிகைகள் மீது கட்டாயமாகத் திணித்து வருகிறார்கள். அதன் பின்னரும் தொழிலில் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்க வில்லை, நஷ்டத்திலே தான் நடைபெறுகிறது இந்த நேபா காகித ஆலை. ஐந்து கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் 75 லட்சம் வரையில் நஷ்டத்தில் கரைந்து விட்டது. உற்பத்திக் குறைவுக்கும், தரக் குறைவுக்கும் காரணம் மின்சார வசதி முழுமையாய்க் கிடைக்கவில்லையாம்; திறமையுள்ள சிப்பந்திகள் கிடைக்கவில்லையாம். உற்பத்தி முறைகளை மாற்றிக் கொள்ள முடிய வில்லையாம்; ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் இந்த லட்சணத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை இயங்குகிறதென்றால், இதன் நிர்வாகத்திலும், செயல் முறைகளிலும் எவ்வளவு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பது விளங்கும். இவற்றையெல்லாம் லோக சபையின் மதிப்பீட்டு கமிட்டி தனது 157 வது அறிக்கையில் அதிகார பூர்வமாக எடுத்துக் காட்டி வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறது.

மற்றொரு உதாரணம் பாகூங்கன், மேற்கு ஜொர்மனியின் ஒத்துழைப்புடன் திரிமாணித்து நடத்தப்படும் ரூர்கேலா உருக்கு ஆலையில் உற்பத்திக் குறைவினாலும், இதர நடைமுறைக் குறைபாடுகளினாலும், தவறுகளாலும் எதிர்மார்த்த உற்பத்தி இன்னமும் கிடைக்கவில்லை. நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்ய மேற்கு

தெர்மனியிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த நிபுணர்கள் இதைப் பற்றிக் கூறுவது:

“உருக்குச் சாலைவை முற்றிலும் சீராகவே அமைத்து முதல்தரமான நிலைமையில்தான் நிறித்துஸ்தான் ஸ்டீல் ஸ்தாபனத்தினிடம் ஒப்படைத்தோம். ஆனால் உற்பத்தி சரிவர நடைபெறாததற்கு நிலக்கரியின் தரக் குறைவும், ஆய்வில் நாங்கள் சொல்விய ஆலோசனைகளை ஏற்காததும்தான் காரணம்.”

இந்தக் குற்றச்சாட்டை நிறித்துஸ்தான் ஸ்டீல் ஸ்தாபனம் கவலமாக மறுத்து விடக்கூடும். பொறுப்பைத் தட்

டிக் கழிப்பது கவலம். ஆனால் அங்வாறு ஒடி மறைக்க முயலாமல் “நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது” என்பதை அமைச்சர் ஸ்ரீ சிவரண் ஸிங் ஒப்புக் கொண்டதற்கு அவரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

சர்க்கார் தொழில்கள் பல ஆண்டு களுக்குப் பின்னரும் இம்மாதிரி அவல நிலைமையிலிருப்பது சோஷலிஸக் கொள்கையில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கும் எல்லாத் தொழில்களும் சர்க்காராலேயே நடத்தப்பட வேண்டும் என்று தீவிரமாக வாடிப்பவர்களுக்கும் எச்சரிக்கை போவாகும்.

என்ன சேதி?

ஒரு தேநீர் விருந்து

மேன்மை மயிவாப்பூர் சுதந்திரக் கட்சியினர் புதிதாகச் சட்டசபைக்கு வந்துள்ள சுதந்திரக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் அவர்களுடன் இணைந்து செயலாற்ற இருக்கும் பார்வார்டு பீளாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் பாராட்டி ஒரு தேநீர் விருந்தளித்தனர். அவ்வமயம் சட்ட சபை சுதந்திரக் கட்சியின் செலவுக்காகத் திரு சா. கணேசன் அவர்கள் ஸிடம் ரூ. 1001 பணமுடிப்பு அளித்துத் தங்கள் அளவு கடந்த ஆர்வத்தைக் காண்பித்துக் கொண்டனர்.

பேராசிரியர் ரத்தினசுவாமி அவர்கள், “ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குத் தங்கள் ஆட்சியின் குறைகளைக் கூட எடுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுவதால் சுதந்திரக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குத் தங்கள் தொகுதி மக்கள் குறைகளை மட்டுமன்றி, காங்கிரஸ் காரர்கள் வெற்றி பெற்ற தொகுதி மக்கள் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லிப் பரிவாரம் தேட வேண்டிய கடமை இருக்கிறது” என்று கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ராஜாஜி தமது முடிவுரையில், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்குள்

இருக்கும்போது, தங்களை நாட்டு மக்கள் அணைவருடைய பிரதிநிதிகளாகப் பாவித்துப் பேச வேண்டும் என்றும் வெளியில் கட்சிக் கொள்கையை எடுத்துக் கூறி மக்களது ஆதரவைப் பெற வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

இந்த இலைய விழாவை ஏற்பாடு செய்த திரு பன்னுலாஹம், அன்றைய தனப்பார்களும் தமது பாராட்டுக் குரல் வரிகளாவார்கள்.

பஸ் கட்டண விஷயம்

சென்னை நகரத்தில் ஒரே சர்க்கார் பஸ்களில் குறைந்தபட்சக் கட்டணத்தை ஏழு நபர் பைசாவிலிருந்து பத்து நபர் பைசாவாக உயர்த்தும் உத்தேசத்தைச் சர்க்கார் கைவிடக் கூடும் என அறிந்து மகிழ்கிறோம். மீண்டும் என்றேனும் தராய்ச முறையில் ஏதேனும் சௌகரியங்களைக் காட்டிக் கட்டணங்களை மாற்றி யமைக்கச் சர்க்கார் கருதுமானாலும் அதனால் பொது மக்களுக்குப் பிரதிகூலம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கம்மாயிருப்பதேகம்!

சென்ற வாரத்துடன் மூடிவடைத்த மக்கள் சபையின் 507 அங்கத்தினர்களில் 104 பேர் கட்டத்தூற்றதாண்டுகளில் ஒருவாரத்தைக் கூடப் பேசவில்லையாம். மூன்று அங்கத்தினர்கள் மூன்று நிமிஷங்கள் மட்டுமே பேசினார்கள் என்றும், மற்றும் மூன்று பேர்கள் ஐந்து நிமிஷங்கள் மட்டுமே பேசினார்களாம்.

இவர்கள் நிச்சயமாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்த்தவர்களாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் பதவியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும், அடுத்த தேர்தலில் வாக்காளர்களை அணுகி வோட்டுக் கேட்பதற்கும், சட்ட சபையில் தாங்கள் புரிந்த சாதனைகளைத் தானே (பெரும்பாலும் பேச்சுக்கள்) எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்? அவர்கள் பேசியே தீரவேண்டும்.

ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்தக் கவலையில்லை. வேண்டிய அளவு தேரூழி பேசியிருக்கிறார். கட்சி டிக்கட்டு விடைத்து விட்டால், தேர்தலில் வெற்றியும் தன்னால் கிட்டி விடுகிறது.

ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் தனிப் பப் பேசினாலும் பேசாவிட்டாலும், தடைமுறை, செயல் முறை எல்லாம் கட்சியின் கொள்கை, கோட்பாடு, ஒழுங்குமுறை என்ற அடிப்படையில் தடைபெறுகின்றன. வோட்டுக்கள் போடும் சமயம் வரும் போதெல்லாம் கட்சியின் உத்தரவுப்படியே வோட்டுக்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. இந் நிலையில் பேசிப் பயன் என்ன? உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமானால், கட்சியின் ஒழுங்குமுறைகளை மீறுதலாகும். ஏக கட்சி அரசாங்கத்தில் இதைக் காட்டியும் வேறு எந்த எதிர்பார்க்க முடியும்?

வருத்துவெறும்

ஜி. நா. மதுபாளத்தில் வெகு சிறப்பாகப் பணியாற்றிக் தமக்கும், தமது நாட்டுக்கும், குறிப்பாகத் தமிழகத்துக்கும் பெருமை தேடித் தந்த திரு டி. ஜி.

— திரு டி. ஜி. நாராயணன்

நாராயணன் திடீரென்று மாறடைப்பினால் காலமாகி விட்டார் என்று செய்தி கேட்டு வருத்துகிறோம். பத்திரிகைத் தொழிலில் புருந்த ராஜதந்திரியின் பதவிக்கு உயர்ந்து, உலக ராஜதந்திரிகளின் பாராட்டுகளைப் பெற்ற கௌரவம் படைத்தவர். வெய்வேறு நாடுகளின் அரசியல் நிலவரங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, பட்சபாத மீன்றி மதிப்பிடும் சாமர்த்தியம் உள்ளவர். சிக்கலான உலக விவகாரங்களையும் அமைதியாகவும் சாமர்த்தியமாகவும் கையாளும் திறமை வாய்ந்தவர்.

சரசுமமாகப் பழகுவதற்கு உகந்தவர். சமீப ஆண்டுகளில் உலகத்தில் ஆயுத பரிசுரணத்துக்காக அவர் விடாநிலைநிபுடன் தொடர்ந்து பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய பிரிவு அவருடைய தனப்பார்களுக்கு மட்டுமன்றி உலகத்துக்கே ஏற்பட்ட ஒரு தஷ்டம். அவருடைய மரணத்தினால் ரோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் அநீசுவரும் தமது மனமாரித்த அதுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மதுரைக்கு விமானம்

ஓர்ஸ் முதல் தேதியுடன் நின்றுவிட இருந்த சென்னை - மதுரை விமான அட்டைச் சரின் மேலும் பதினாந்து நாட்களுக்கும் செயல்பட இந்தியன் எர்லைன்ஸ்

கார்ப்பரேஷன் அனுமதித்திருக்கிறது. இதற்குள் தேவையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இதை நிரந்தரமாக்கிக் கொள்ள வசைச் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக இந்த ஷாட்டிங் சர்வீஸைப் பரீட்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாகக் கத்திரி ஒரு நாளைக்கு இரண்டு சர்வீஸ்கள் இயங்கி வருகின்றன. பேரமிய பிராபலிசுள் இயங்கிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாததால் வருஷத்துக்குப் பத்து வட்சம் லாபம் இருந்தால் லாபம் மத்தாய்ந்துக்கு வண்டி எதற்கு போகின்றன. இதை கூடு சென்ற கோடுக்கை சர்க்கார் சர்க்கார் முன்வைதால், சர்வீஸைத் தொடர்ந்து நடத்து முடியும் என்று அவர்கள் தெரிவித்தனர். நஷ்டத்தை உறுதுக் கொள்ளச் சொக்சை சர்க்கார் முன் வைக்கலை. மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில், நடைபெறும் இந்தப் போக்குவரத்தின் மாக நஷ்டக்கலை மத்திய சர்க்கார் ஏதே பதுமால் முடியு வந்து எண்ணத்தொடர் தும், ஸ்தலம் தாமிர் மக்களுக்கும் இந்த சர்வீஸ் தொடர்ந்து நடப்பதில் மிகுந்த அக்கறை உண்டு என்பதை மத்திய அரசு கூறியது. மத்திய துறம் தாமிர் நஷ்டக்கலை சர்க்காராக விளங்கிச் சரித்திரப் பிரதித்தி பெற்றது. மிகுந்தியம் மல் லுமையுள்ள பெருமையால் தெர்வ பக்தி மிகுந்த மக்களுக்கும் பக்துகளுக்கும், புகழ்வால் கோத்திரம், தொழில் வளம் பரிபுரம் வெகவாக விளங்கி நடந்த துறம் மூலம் பெற்று வளம் மிகுந்திருந்தது. இவ்வாறு முன்பெறிக் கொண்டு வருகிறது. கொக்சை மாநகருக்கு அடுத்த படி மதுவாய்ப்புதான் அதிகமாக

அடுத்த வாரம்

கல்கி

பத்தாண்டு மலர்

11 புதுவீதி

குட்டிக்கதை

சு

பெரியத்தி

சு

பெரியத்தி

புதிய தொடர் கதை

சு

‘பெரியத்தி’

‘பெரியத்தி’

சு

இந்த தென் காலம்

மத்திய அரசு காலம் பத்தாண்டு காலம் வளங்களைத் திரிபமாக

194 மத்திய அரசு - விவரம்

தான் தென் காலம் மத்திய அரசு காலம் பத்தாண்டு காலம் வளங்களைத் திரிபமாக

விருதுபெறும் விற்பன்னர்கள்

தமிழக அரசாங்கம் மத்திய அரசு காலம் பத்தாண்டு காலம் வளங்களைத் திரிபமாக

தமிழக அரசாங்கம் மத்திய அரசு காலம் பத்தாண்டு காலம் வளங்களைத் திரிபமாக

மத்திய அரசு காலம் பத்தாண்டு காலம் வளங்களைத் திரிபமாக

மத்திய அரசு காலம் பத்தாண்டு காலம் வளங்களைத் திரிபமாக

துளிதுளியாக தேன் இமிர்தம்

கருகருப்பான சிறிய தேன் புஷ்பத்திலிருந்து புஷ்பத்திற்கு பறந்துசென்று தேனை துளித்துவிடாக சேகரித்து சேமித்து வைக்கிறது.

தேனை சேகரிக்கும்போதே, மலருக்கு பூர் தாதுவையும் கொண்டு வருகிறது இதனால் அதிக விதைகளும், மலர்களும் கிடைக்கின்றன.

இம்மாதிரியே தேசிய சேமிப்பு ஸ்தாபனமும் மக்களின் சேமிப்பை சேகரித்து நம் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் கிறைவேற உதவுகிறது. இதனால் மக்களுக்கு வன்மையும் ஏற்படுகிறது.

சிறுசேமிப்பு சேமிப்பிடங்கள் மற்றும் கணக்குகள் பற்றிய விவரங்களை எந்த தபால் கிடைப்பதில்லையென்றோ அல்லது கீழ்க்கண்ட ஸ்தாபனத்தில் உத்தியோகம்தரக்கூடியிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

 தேசிய சேமிப்பு ஸ்தாபனம்

GA 417M

19

தெரிந்தவர்கள். அந்த உறவுகள் உடைவது போது உங்கள் மனங்களும் மாறி விடுகின்றன. உங்களுடைய வாழ்வில் வீரமும் அன்பும் உங்களுக்கு எவ்வளவு, அதில் ஓர் எவ்வளவு அழிப்பதற்கு எவ்வளவு ரியாமலை நான் வரணமாயிருத்திருக்கிறேன். எங்கும் புரி கிறது அதற்காக என் மனமும் நோகிறது. மறுபடியும் பிறந்து இந்தப் பழங்காலமாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று ஆணைப்படுவது தவிர இப்போது நான் வேறொன்றும் முடியா உலகத்தி லுக்கிறேன். இந்த நிலையில் என்னுடைய வறுமை எனக்கே தெரிகிறது.

புத்தரால் உன் தங்கை முகமாயிடும், சொல்! நான் என்னுடைய கோள்களிலும் மாந்திரம் பட்டுக் கொண்டிருந்த பழக்கங் களையும் முன்பு ஒரு காலத்தில் உன் கைகளால் மருந்திட்டு ஆற்றி வைத்தேன். ஆனால் இன்று நிக்கக் காணே இப்போது உன் மனத்தில் சண்டாக்கியிருக்கிற பழக்கங் கள்தான் எப்படி எந்தப் பிறவியில் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறாயோடுதான் நான் போகிறேன் என்று சொல். இதைத் தவிர இப்போது அங்குக்குச் சொல். என்னைப் போது ஒன்றுமில்லை."

இவ்வாறு கூறிவிட்டுச் சுமந்துசரியோடு தன் வாழ்வில் உலகி நடத்தான் இவர்களுமர். விதியில் சிறிது தொண்டை சென்ற பின் அவன் மறுபடி திரும்பிப் பார்த்த போது கால்களைய எல்லா விடுகளில் மூங்கும் முடிவானவாயிருந்த கோலத்துக்கு தடுவெ அந்த ஓரே ஒரு கோலம் மட்டும் அளா குறைவாயிருந்த தனிவாய்த் தெரிந்தது. ஆம்! அந்தக் கோலம் முடிய விவரம் அதைத் தொடர்வதற்குக்கே எப்படி முடியப்படுவது தெரியவில்லை.

அந்த வீதியின் கோடியில் திரும்பிய போது அதுவரை அக்கடிக் கொண்டிருந்த துரம் கட்டுடைந்து வெடித்தாற் போல அடிக்கை போங்குப் குரலில் சுமந்துசரி அவனிடம் கூறினான்.

"நான் ஒருத்தி உங்கள் வாழ்வில் குறுக் கிட்டு உங்களை அடைந்ததால் உங்களுக்கு எவ்வளவோ துன்பங்கள் பெய்கின்றன என்பதை உட்கொள்."

இதைக் கேட்டு அவன் சிரித்தான்.

"நாமே விழுந்தோற்றுக் கொண்ட துன்பம் தானே இது? எவ்வளவுத் தோற்கக் கொடுத்து எங்கே இப்போது நாமே அங்கே இருந்துக் கொண்ட துன்பம் நீ! இப்போது மட்டும் திடென்று உன் மனத்தில் ஏன் இத்தக் கலக்கம் ஏற்படுகிறது? உனக்குச் சிடைத்த வெற்றிக் காட்டிலே பண்படுகிறாயா? என்னோடு வாதிட்டு முறையாக நீ என்னை வென்றதாக நினைத்துப் பெருமை கொள்வதை விட்டு விட்டுப் போக வேண்டும் என்று உத்தேசித்து உன் மனம் எனக்கு ஒரு கோபமும் இல்லை. உனக்குத் தோற்ற இடமே என்னுடைய வாழ்வில் சக்திய கோடுகளின் திறைவுகளை இடமாகவும் இருக்கலாம். அந்த விஷயில் நான் என்னுடைய சக்தியைத் துக்கு மிகவும் அருகே தீவிரிக்குகிறேன் என்னுடைய குணங்கள் தோல்வியிலும் நான் வெற்றியே பெற உதவி யிருக்கின்றன. ஆகவே பிறந்து வந்த பூமியை நீராய்க் கொண்டிருக்கலாம் மூழ்கி வெறுத்தபோது அவனுக்கு தோக்கமும் என்னமும் இல்லாத

பூமியே அவன் கழுத்தின் நேர்ந்தது போன்ற தான் எனக்கு நீவும் இடைத்திருக்கிறது."

"அப்படி உங்களை அடைத்தது என் பாக் பெருமையா?"

பெரிக்கொண்டே நடந்துவந்தது அவர்கள் காலிகள் கரையை அடைத்திருந்தார்கள். பொருது தன் ஏகப் புலர்ந்து விட்டது. காலிக் கரை மரக் கூட்டங்களில் இனம் குதிரைவரி போன் வெவிய் தூவிக் கொண் டிருந்தது.

"இப்படித் தனிவாக ஓர் துன்பமின்றியோடு கால்கள் நோய் நடந்து ஓர்சொன் சொப்போதும், நோயிராமும் இவ்வி வந்து கால்களில் நீராகும் கத்தர்ப்பம் இருந்து மூன் உன் வாழ் வில் என்னுடைய நேர்ந்திருக்காது சுமந்துசரி."

"இன்று இவ்வளவு பெரிய மூங்கியோடு நோயெங்குமென்பதற்காகவே இதுவரை இப்படி தோராம இருந்தது போலும்."

"தெரிந்து கொள்! இப்படி எதிர்பாராதது நேர்ந்துகொண்டே இருப்பதுதான் வாழ்க்கை. இந்த வாழ்க்கை விதியில் நம்மோடு நேருக் கிய துன்பமாக வரத் தவிப்பவர்கள் கூட ஏதேனோ கோப துன்பங்களால் பாதி வரிக் கியே தின்று போகிறார்கள். துன்பமாய் எப்போது எதற்காக வந்தார்கள் என்று தெரி யாமல் நாமே சிலரை மறந்து விடுகிறோம். உடைவியரை உடன் வருவதற்கு எவ்வேனும் சிலராகத்தான் மடிவிறது. இந்த வாத்திரை யில் நாமே சிலரை நடுவழியில் தவிர்க்கத் தவிக்க விட்டு விட்டு மேலே நடந்து வந்து விடுகிறோம். அதற்காகக் கைவிட அந்த இடத்திலேயே தின்று அழிந்து கொண் டிருக்கலாம் முடியவில்லை, கலங்காமல் மேலே நடந்து விடவும் தயக்கமாயிருக்கிறது. அந்தத் தயக்கம், 'நான் இன்னும் மலிதர்கள் தான்' என்பதை நமக்கு நினைவு படுத்துகிறது. நம் முடைய கல்வி, மனப்பக்குவம், பரிந்து யடைந்த உணர்வுகள், எல்லாம் அந்தவிதமாக களில் நம்மைக் கடைவிட்டு விடுகின்றன. நாம் முடிவாக நேர்ந்துக் கொண்ட ஞானங்கள் எல்லாம் உம்மிடமிருந்து பிரிந்து தின்று கொண்டு, 'அதோ அதுதான் உன் நோய்' வேயே தீ 'கொண்டிருந்த சோதன ஞானம்' என்று உம்மிடம் வீதமிருக்கும் புத்திவெல் கட்டிக் காட்டிச் சிரிக்கின்றன. ஏரேறு பதி னுக்கு புவனங்களையும் ஆட்டிப் படைக்கிற தவ வன்மை பெற்ற பெரு முனிவர்களுக் இந்த விதமான தளர்ச்சியைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் சக்தித்திருக்கிறார்கள்."

"தயவுசெய்து எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் திறைவுமாயி உங்கள் மனமும் இப் போது எதற்காகவோ கலங்கித் தவிக்கிற தென்று மட்டும் புரிகிறது."

"உனக்கு அவ்வளவு புரிந்தால் நீராய்க் சுமந்துசரி" என்று கூறிவிட்டுக் காலிக் சீர்த் குவிப்பதற்கு இறங்கினான் இவர்களுமர். அவனும் இறங்கினான்.

இருவரும் நீராய்க் கரையெறிய வேகமாய் "இப்போது என் கண்கள் எதிரே காண்பது என்னவெனவே?" என்று பழமிய குரல் ஒன்று ிரிக் அருகிலிருந்து அவர்களைக் கேட்டது. இவர்களுமர், சுமந்துசரி இவ்வாறே அந்தக் குரலின் பூர்த்தி கொண்டு திரிந்து பார்த்தார்கள்.

கல்யாண

கிரீஸங்களுக்கு

• **பட்டுச் சேலைகள்**

• **பாவாடைத் துண்டுகள்**

• **சோனி-பீஸ் ரகங்கள்**

தென்னிந்தியாவிலேயே பட்டுச் சேலைக்கு

நதிலுபாதி பெற்ற சுதரிமன்

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

பனாகல் பார்த்.

தியாகராய நகர் - சென்னை - 17

டெலிபோன் நெ. 86115

பாலுஸ்டீர் பெனிமிட் சிட் பண்டு
பிரைவேட் லிமிடெட்

"பாலுஸ்டீர் பிளாஸ்டிக்"

3, திப்புநகரச்சாமி தெரு. திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி நெ. 414 ம த ரு ஸ் - 5
தேதி: "EVERMANS" போன்: 88834

சேர்க் கடைசி தேதி 11 - 4 - 1962

முதல் எவத் தேதி 13 - 4 - 1962

25

மாதங்கள்

மாதாந்திர சீட்டுகள்

(2-வது பக்கத்திலேயே எவங்கள்)

25

அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சீட்டு	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சீட்டு	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

விவரம் தெனியாக எழுதித் தேடப்பவர்களுக்கு எங்கள் மிதிகள் இலவசமாக அனுப்பப் படுகின்றன. சீட்டில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துத் கொள்ளும் உரிமை பண்டைச் சொந்தம்.

(போர்டர் உத்தரவுப்படி)

அம். வி. கம்பமணியம், மானேஜர் கடைக்கல்

டெல்லி மின்ன ஆயிரங்கள்: எங்கள் தரவு, 1724, ஆவர் எலி ரோடு, (மதுரை-1) * மாதமே பித்தம் 14-ஆக, W. E. S. ரோடார், (மதுரை-5) * 172, குதம் மரடி, ரோடார் திவ். பித்தம் 13 * பெங்களூர் மின்ன ஆயிரம்: 116, குதம் மரடி, ஆரமுது ரோடு, கர்த்த பூ. ரோடார் 1-8 * பெங்களூர் மின்ன ஆயிரம்: "சிவ் தேவர்" 17-4 அவர் பரதமரடி, சந்தேட் (மென் ஸ்டீல்) எலிவே ஸ்டீட் ஆகளுக்கு எதிரில் (மதுரை)-22 க்கத்தா மின்ன ஆயிரம்: 13 206 ரோடு, க்கத்தா-22

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

[illegible]

“அப்படி எல்லாம் என் லாபத்தைக்குடும்பு பெரிய பெரிய அர்த்தங்களைக் கற்பிக்கா தீர்கள். ஏதக் காந்தியப் போது நான் நிறு வாததெல்லாம் நிறைத்துத் திட்டமிட்டதை சூப்பித் தற்செயலாக உட்கிறிருக்கின்றன. அந்தப் பெருமானைக் கெல்லாக்கும் உங்க ளுக்கும் உள்ள புகழைமகள் உலகத்துக்கே தள்ளுகத் தெரிந்த பின்பு நீங்கள் இப்படி விட்டுத் கொடுத்துக் கருணை மதவரை திற்பதுதான் இந்த லாபத்துக்கு காரணப் பெருமையைத் தருவது. ஆனால் தீவிர மாரப் போருதவர்கள் இந்த மூப்புக் கொண் மாட்டார்கள்.”

“அவர் இதை ஒப்புக் கொள்ளாததற்கும் அவருக்கு என் மேதன்கள் அப்பதன் காரணம் மனிதாள்பாள் அவர் ஒரு பேசிய மனிதனாகும். அந்த உயரத்திலுத் மேலே செல்லவில்லை நேடக் கூடாது. எல்லா மனிதர்எல்லாம் உயரத்தையும் அந்தச் சிறத்தின் உயரத்திலும் அளக்கவும் முடியாது கூடாது. எல்லாக்களும் இதிலும் போயிருக்கும் அந்தச் சிறத்தின் உச்சியிலிருக்கும் பாரமும். அப்படி மனிதர் செல்லமுடியாது.”

“உள்ளேனாதான் ஐயா! கவித்துவனியும் கவிதைகளும் இல்லாத உலகம் ஒன்று ஏற்பட்டால் அங்கே அன்புதான் மிகப் பெரிப்பதற் றெல்லமாய் இருக்கும். மற்ற உலகங்கள் செல் வங்களும் மட்டுப்படுத்த போகும். மற்ற எவ் வாகச் செல்லக்கூடிய மதிப்போடு இருக்கிற காரணத்தால்வதான் இவ் உலகங்களைப் பரி கலிஸ் (சுரீராதவசனியர் அமைப்பு) பற்றி மற்றது போலிருக்கும். இந்தப் பெருமான்னைச் சமோதரிவா; ஈசடவ தந்தையும் அவரைச் சொர்க்கல்கையி் இந்தவா வாய் கிரோதத்தி னுய்தலும் அமைப மற்தப் போய்த்துத்தார்க் போல் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது உங் களுக்கு நான் கீத்குள் இந்தச் சமோதரி வாய் தன் கருப்பத்தின் வரவாததையெ மற்தி னித்தப் புது வழிகில் உங்களைடு இருக்கி னென் டிடாஸ்” என்று கதிர்

தொண்டி நோடுவதற்காகக் கீழே பட்டியலில்
இருக்கியும் மணிமாப்பர்.

கனவுந் பழங்கமவும் நீராடிவிட்டு அருவிநா
யன்ற இவர்க்குமரணம் காணாந் தீயும். கனையிடு
மரத்திருந்தாரீகள்

தன்னுடைய தோழியை சுரம்புலத்தாம்பட்டிமேல்
காடாயில் சேர்த்த தரமனஞ்செயின் உத்தரவி
விடுத்து வெறும் துறமணங்களை உணர்த்து
இருங்குமரன் தன் கண்களால் அவனின் நன்
குயில் பார்க்கத் தொடங்கிய போது, எல்லா
அணிவகைகளிலும் இழந்த பின்புறம் பிறத்த
பொருத உடல் பிறந்து, அனாதையானதே
தான் வளர்ந்து விளங்கக் கூவரணம் கொண்டு
கவிதா போதுமானவைகளாகக் கொண்டு
பொழிவியல் மனத்து கொண்டிருந்தான்
அவன் 'இவற்றின் தெரியும் அழகு மிகுதியா?'
நான் மிகுதியா? என்று பரிந்துக் கொண்
டபடியாத கவிதா சிறந்த கவிதை, 'நான்
கவித்திருக்கிறேன்; தான் கவித்திருக்கிறேன்'
என்பதைக் கொண்டு மொழியின் திறம் துடிப்பது
போல் போல் அவரையும் செல்வச் செழிப்பு
களின் தகைக் கவிதா, கார்த்திகைகளால் போ
துபடியாததைப் பேசும் நன்னாமம் சிறப்பு
இவ்வளவும் திறந்தது தோன்றினான் சுரமன்
சை. காலைக் கதிரொளியில் அவன் முகமும்
கைகளும், பாதங்களும் மேருநிட்ட மொன்
டுவி மிளக்க

தத்திய அழகுடன், எத்திய அழகுடன்! அத்திய அழகுடையுள் புதிதாய் இவ்வுதான் புரிந்து கொள்வது போல் அலகாய் பார்த்தால் இவ்வுய்யாகும்.

இப்போது மூன்றாவது முறையாகவும் அவர்
மூலக் பரிணாமிய அமைப்பு புது மனம்
பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.

"அழகிய நீர் உலகத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். உலகத்தைப் பார்க்கிறீர்கள்."

“அது உத்தமனிடம் பார்த்துவிட்டுத் தான் என்னைக்கு விடைகொடுத்து. உத்தமன் என்னை பார்த்துப்போனான்? உன் அங்கத்தில் உத்தமன்.....”

“அப்படியானால் வேறுவிதமான அங்கீகரிக்கப்பட்ட அமைப்பை நிறுவுவது, அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்ட அமைப்பை நிறுவுவது.”

இதற்குச் சொந்தமாக வேட்டு அலகுதான். ப
இதற்குள் அது அன்ற கரத்திற்குத் தா
தேற மலர்ந்து புண்ணையாய் பிறந்தது.
பின் படுகுதலாகவும் வளர்ந்தது. மெல்ல
நெழிந்த பலநீர் செவ்வாயில் பதின் ஐந்தா
காய் ஒளி விளே. விடியலாயில் ஒய்வொரு
இதழாய் மலரும் பூங்குப் பொல் அவன்
முகத்தின் ஊர்வலிக் பிடித்து கொண்டும்
மலந்து கொண்டும் தின்றது. கண்ணலையி
ருக்கும் கெட்டப் பரவியது தான் விரல்
தளர்வாக வெண்மை வந்தது.

‘இன்று இந்த வெள்ளத்தில் தன் குழை இப்போது தானாக நொழிந்து விடுகிறது இந்த வெள்ளநாறு நேற்று அப்படி எங்காவது. ஆற்றின் கரையில் நொழிவதைத் தேடித் தனக்கு நான் வாரித் தான்’ என்று என்னிடம் விவரித்தான் இளைய குமாரன். அவன் அழகுடன் ஒவ்வொன்றும் இவ்வெருததான் புதித புதுமைகளாய் அவன் மனத்தில் நிலைத்தன.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மலையாளம் தீராடி
விட்டுக் காரைக்கு வந்த பின்பு எண்ணூருமாத
அங்கிருந்தே ஆலாற்றத்தாள் படைக்கலைப்
கலைக்கூடப் புதுச்சேரிக்குப் போனார்கள். என்

னாரும் படைக்கலச் சாலைக்குள் நுழைந்த போது கரமஞ்சரி மட்டும் வாயிலிலேயே தயங்கி நின்றாள்.

முன்பு ஒரு நாள் பின்னிரவு வேளையில் தகரமே உறங்கிக் கிடத்த பேரளமநியினிடையே வசந்தமாவையும் தாழ்மமாகத் தேர் ஏறி வந்து இதை படைக்கலச் சாலையில் இளங்குமரனிடம் தெடியே போது வரவிற்கத்தவருகே நின்று தலையைத் தடுத்த அந்த இரும்பு மனிதரை நீக்கித்துக் கொண்டு பயந்தாள் அவள்.

கரமஞ்சரி மருண்டு போய்த் தயங்கி நிற்பதன் காரணம் இவங்குமரனுக்குப் புரிந்தது.

பயப்படாமல் என்னோடு உங்களை வா. உலகத்தில் எல்லாரும் அன்புக்கும் பாசத்திற்கும் சுட்டிக்காட்டலர்கள் தாம். நீவராகளும் அதற்கு விதிவிலக்கேயில்லை, நீ இப்போது இங்கே என் வாழ்க்கைத் துணையாகி என்னுடனே வருகிறாயா... என்று இளங்குமரன் அவளைக் காப்பற்றி உள்ளே அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

அவளையும் கரமஞ்சரியையும் சேர்த்துப் பார்த்ததும் நீல தாசர் வேறுப்போடு அயல்கியமாகத் தங்கையும் குவித்து கொண்டார். சீனப், இளங்குமரனிடம் நேருக்கு நேர் பேச விரும்பாதவர்போல மணிமார் பகை எனின்தான் பேசினார்.

"மணிமார்பா உன்னுடைய தங்கை இப்போது இங்கே எதற்காக வந்திருக்கிறாள்? தன்னுடைய தொல்விளையக் கொண்டாடுவதற்காக இப்படி இங்கே நிறுப்பி வந்திருக்கிறாள் என்று அறியக்கூடாது!"

"எத்தத் தொல்விளையக் கொல்கிறீர்கள்!" என்று இளங்குமரனே சிரித்தபடி அவரை எதிரிக் கொண்டு போட்டான். எனினும் அவர் அவள் பக்கம் திரும்பாமலே பேசினார். முதலில் இருந்த கருமை மட்டும் சற்றே குறைத்து விட்டாது போய் அவருடைய பக்க அவனை நோக்கியே பிறந்தது.

"இதை ஆவமுற்றத்துப் படைக்கலச் சாலையில் கற்றுப் பழித்து கரமென்று இளையவற்ற வீரமும், திருநாய்கர் அடிசனிடம் குருகுல வாயம் செய்து பெற்ற வரம்பிலோ ஞானமும் இப்படி இத்தப் படைக்கல மகனில் வலை மெக்கும் கைகளுக்காகத் தொற்றுப் போய் விட்டாதுபோலிருக்கிறது. இத்தத் தொல்விக்கொல்கதை தானும் என்ன வேண்டும் என்று

என் முன்னோய் வந்து நிற்க வேட்கமாக இல்லையா உனக்கு?"

"வேட்கமாக இல்லை. பெருமைபாக்கத் தான் இருக்கிறது. என் பெருமைக்கும் குறைவிற்கு நானே விரும்பத் தொற்ற தொல்வி தான் இது. இத்தத் தொல்விக்கு எத்த விதமான தாழ்மையும் தான் உணரவில்லை, பெருமைப்பட்டத் தக்க தொல்வி இது. 'எல்லா வற்றினையும் வென்று கைப்பற்றி திரிந்தது நிற்கும் துணிவையே போல எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுகிறது துணிவும் வீரமும் இருக்க வேண்டும்' என்று நீங்கள் என்னிடம் அடிக்கடி கூறியிருக்கிறீர்கள். யாரை மிக எளிதான தம்பாலே வென்றது மூடியும் என்று நாம் உணர்வோமோ அவர்களுக்குத் தொற்றுப் போய் விட்டுக் கொடுத்து விடுவதென்று ஒரு சகம் இருக்கிறது. பரிபூரணமான தென்னி இருப்பம் அது. இத்த விதமான தொல்விக்குக் காரணமாக இருப்பது நமது கருமைதான் ஒழிப்பு பலனினமன்று. தங்கையும் வெல்ல முடிந்தவர்க்குமேதும் கருமை கொண்டு அவர்கள் தங்களுக்கு ஒப்பாவதில்லைதான் எனின்தான் வெற்றிபெற முடியாததை என்ன இரங்கி, அவர்களுக்கும் வெற்றி மிடுங்கியை அளித்துப் பார்க்கலாமோ என்ற பொருத்தம் என்னபோடு தொற்றித் தொல்விளையக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறீர்கள். இத்தத் தொல்வி சான்றான்மையில் இலக்கணம், இதில் வெற்றியினால் அநிகமான சகம் உண்டு. அத்தக் கைகளை இப்போது நான் அடைந்து விட்டேன்.

சாஸ்பிரிக்குக் கட்டிய யாதெனின் தொல்வி விலையல்லா கண்ணும் கொளல்

என்று சாஸ்பிரி பண்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய காரியமில்லை சாஸ்பிரித் தாகவே மனத்தை ஆராமெண்டும் என்று நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். பிறருக்காக விட்டுக் கொடுத்துத் தியாகம் செய்கிற இத்தத் தொல்வி பெரிய காரியமில்லை என்று நீங்கள் எப்படித் கூற முடியும்? அன்னையும், வீரத்தையும் தவிர, எங்கள் வாழ்வுக்கு வேறு எல்லாவும் இல்லை என்னுள் வளநாடுடையாள்! நீங்களோ தெரிந்தவிலையாக முரட்டு வீரம் ஒன்றைத் தவிர எங்கள் வாழ்வுக்கு வேறு எல்லாவே இல்லை என்கிறீர்கள். தியாகம் பண்பு என்ற ஒன்று என்ன வாழ்க்கையில் இல்லாததொரு

மாலா

செய்யுள் பர சைதன்யம், தாருகதேவ புரே பிரதாஸாகர் போண்டு வெளிவந்தது ஆசிரியர் என். என். சர்மா

- ★ பரநிமாதம் மாலையில் ஒரு முழு நாவல்
- ★ ஏப்ரல் மலரில் கோவி. மணிசெனரன் எழுதும் முழு நாவல் வருகிறது.
- ★ கவி கபரமண்பம், மடபாவி, எல்லாசீவி, அருண், ஏ. எஸ். சாநவன், வசவன் கிருஷ்ணா எழுதும் முழு நாவல்கள் மாலையில் வருகின்றன

விலை 30 காசு. தபாலில் தவறாது பிசு பிசு வெண்டுபெர் ஆண்டு சந்தா ரூ. 3-50 மணிபாட்டர் மூலம் அனுப்பலாம்

பிரபல எழுத்தார்க்கு மட்டும் விண்ணப்பிக்கவும்

- ★ மாலா மே இதழில் சண்டையன் எழுதும் சரித்திர நாவல் ஆரம்பம் விவரங்களுக்கு மாலா. ஆழ்வாசர் பேட்டை, மதுரை - 18

பேரெய்க்காவாக இருப்பதை நீங்கவேண்டும்
மற்றது போய் விட்டிருக்கிறா, என்னயோ?
தெரிவிச்சிரே சித்திதும் இல்லாத கொடுமை
மதவராக நீங்கள் உங்களுக்குடைய வாழ்க்கை
வைப் பழகிக் கொண்டு விட்டீர்கள்.”

“என்னை நான் அப்படிப் பரக்கி வைத்துக்
கொண்டிருந்தது உண்மையானது! ஆனால்
உன் மேல் பாசமும் அன்பும் கொள்ளத்
தொடங்கிய நாளிலிருந்து அந்த இறுதிய
குழத்திலின்றும் நான் என்னைத் தளர்த்திக்
கொண்டிருப்பா ஆனெிட்டது. அப்படித்
தளர்த்திக் கொண்ட நேரமும் நான் என்
பொக்கிலேயே இருத்திருந்தால் எவ்வளவோ
ளிதங்களில் எனக்கு நம்பியிருக்கும். “உன்
மேல் அன்பு கொண்ட காரணத்தால் எனக்கு
உண்டானால் கவலைகள் ஏற்பட்டிருக்காது.
நான் எவ்வளவுடைய நடவடிக்கைத் தவிர
வேறு எத்தனையாவை உலக பத்தங்கலியூம்
நிக்விருக்க மாட்டேன். உங்கியப் போய்
அழகும் ஈரமும் ஞானமும் சீராதந்த இவ்வுண்
தருவகை என் மானவருக்கு இந்த வாழ்க்கை
வழியில் சுந்தித்திருக்காவிட்டால் நான் வேறு
எந்த மனிதன் போதும் அன்பு செய்துதலு
தற்கே சத்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்காது. அன்பு,
நெய்திச்சி, பூசம், நாகுது வேண்டியவாளுக்கு
இன்னொரு இடத்திலே இவ்வளவு நேரிட்டு விடுமோ
என்ற கவலை இவற்றை கொள்ளும் உலகத்தில்
தான் உணர்வதற்குக் காரணமாக இருந்த
மதம் மனிதன் நீ கவலையிலிருந்து நீதான்.

மதுபடிதான் உன்விடம் ஒரு வேண்டி
கொள் விடுகின்றேன். நீ மீண்டும் என் வாழ்க்
கையில் குறுக்கிடாதே. அன்னபுரம் மான்
கொழும் எவ்வளவு கணம் செய்வாநே. கடுமை
மான விருது துறையாகவே என்னை வாழ விடு.
உன்னைச் சுந்திப்பதற்கு ஏன் அப்படி விருதி
தேடுது அப்படிச் சுந்திப்பதற்கு வாழ்க்கை. நீ
இருக்கிறதால் எனக்கு உன் மேல் ஏற்பட்டு
விட்ட பாசங்களைவிடவே தான் என் வாழ்க்கை
கடுமையான இருக்கத்தோடு வாழ முடியா
மல் போய் விட்டனாம். உன்னுடைய வாழ்வு
எப்படி விருத்தானதும் நீ மலர்ந்த மலர்களைப்
பெற்றாய். சுட்டுக்களுக்கு கடுமையான விரு
பட்டு வாழ முடிந்தவன். நான் இப்போது
எதை உன்னுடைய தேவையாக நினைத்து
ஏன்னைச் செய்திறேனோ அதையே நீ உன்னு
டைய வெற்றியாக என்விடம் நிரூபிக்கிறாய்.
அப்படி விருப்பிப்பதற்கு நீ கற்றிருக்கிற கல்வி
யும், நத்துவங்கனும் உனக்குத் துணை செய்
கின்றன. நீ திருப்பிப்பதை மதுப்பதற்கும்
என்விடம் சொற்கள் இல்லை.....”

எப்படியோ கோபத்தோடு பேசுவதை
தொடங்கிக் கொடுத்ததால் இறுதியில் இப்படித்
தன்னை நோக்கிக் கண்களில் தின்ற போது
இளங்குமரனுக்கு அவருடைய உண்மையான
புரிந்தது. அந்தப் பெருமீரனுடைய கண்களை
தான் கண்கள் செய்து விட்ட பாவத்துக்கு
வருத்தியவருக்கு அளவு தயக்கி நின்றும், மூவியை
வைப் பேர்வழி இவரும் வேறு ஒருவித
மான அன்புப் பிடிவாதத்தினால்தான் தன்
விடம் குந்தி விட்டான் இந்தக் கலக்கமும்
அடைந்து விடுவோர் என்பது அவருக்குப்பரிந்
தது. தன் 71வது அம்மாவைத் தவிர் விட்ட அன்பே
அவரை இந்த இரண்டும்கெட்ட நிலைக்கு
ஆளாக்கி வேல்களையிடுத்துவதற்கு என்பதை
அவன் விளங்கிக் கொண்டான்.

பாங்கிங் எங்கள் வியாபாரம்!

“காடெங்கும் 425க்கும்
அதிகமான காரியாலயங்கள்,
உங்களுக்குப் பணியாற்ற
நிறமையான அதிகாரிகளின் கீழ்
விரைக காரியாலயங்களில்
அந்நிய காலைய மாற்றுப் பகுதி.

- கரெண்ட் அக்கௌண்டுகள்
- சேவிங்ஸ் பன்ட் டிபாஸிட்கள்
- பிக்குட் டிபாஸிட்கள்
- காஷ் சேடிபிகேட்டுகள்
- பிங் டிஸ்கௌண்டுகள்
- பாரீஸ் எக்ஸ்சேஞ்
- சேப் டிபாஸிட் வகைகள்
- அட்டவான்ஸ்கள்

ட்ராவலர்ஸ் செக்குகள்

தி பஞ்சாப்
நேஷனல் பாங்க் லிட்.
ஸ்தாபிதம் 1895
தலைமை ஆபீஸ்: புது டில்லி

அந்த நிலை விளங்கியவுடனே தான் எங்கள் சொப் பியேனும் எப்பலதையும் அவனும் தெளிவாக உணரமுடிந்தது. அப்படி உணர்ந்த உடனே கரமஞ்சரியோடு அவர் பாதங் களில் வீழ்ந்து வணங்கினான் அவன். பின்பு திடீரளமாக எழுந்து நின்று கொண்டு, "எங் களுக்கு விடை தந்திருளும்கள் ஸ்ரீமான்! உங் களுடைய கருவொளியை வீர வாழ்க்கை மறு படி உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். அந்தக் கருவொளியை உ. எம் வாழ்க்கையிலும் இத்துச் சொழ் நாட்டுக்கு ஸ்ரீமனாவோரம் புதிய வீரர்கள் தோன்ற வேண்டும். அதற்கு நான் ஒருவன் தளபதாக இருக்க விரும்புகிறேன். என் மேல் அப்ப கொள்கைகள் காரணமாக வீரர்களாகத் தொழிற்படுகிற பெருவீரரின் மனம் இப்படிச் சமையாடைய நேர வேண்டாம்" என்று தெரிவித்த பின்ன்தொடு அவரை கோண்டிக் கொண்டு தன் மகிழ்ச்சியுடைய புறப்படி புறப்பட்டான் இளங்குமரன்.

கையாள் இளங்குமரனுக்காக மட்டுமிரு இது கண்ட சிறுநெருங்கு நின்றிருந்த தயி மலத்தின் உலர்ச்சிக் கதவுகளை இப்போது தன்ருக இறுக்கி அடைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் கரம ஸீராக மாறி அவர்களை வாழ்த்தி விடா கொடுத்தார். அப்படி விடை கொடுத்த போது அவர் கண்களில் நீர் கலங்கியிருந்தது. மலத்தின் எதற் பாகமும் இப்போது அவை இயல்பான மலம் தெளிந்திருந்தது. இளங்குமரனும் கரமஞ்சரியும் கடைக்கயக் காலிவீரருக்கு செவ்விரேயோடு போது மணிமார் பனும் அவன் மகிழ்ச்சியுடன் அவரகொண்டு சென்றே புறப்பட்டார் சிவன் பாகன்.

அன்று மாலை பூம்புகார நகரம் தாண்டி பேரகளுக்குத் தன் எக்ஸ்பிரிசுத்து மானசிக

மாக விடைகொடுத்தது. இந்த நாயகனும் தன் மகிழ்ச்சியை மேல் தின்று நடத்தும்-குடி யும் ஓடிடும் பழகிய நாட்களை அந்தப் பழம் பெரும் நகரம் என்றுமே மறக்க முடியாது தான். இவர்கள் அங்கு வாழ்ந்த நாட்களில் இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களும் வெற்றி தோல்விகளும் அந்த நகரத்துக்கு உள்புகு திரியும்கூடும். அதன் மகிழ்ச்சியும் காய்விதும் அந்த சிவந்திசைக் கவடுகளால் ஆறாமலாகப் பறந்து கொண்டே விரும்பும்.

ஒவியன் மணிமார் பனும். அவன் மணிவி பதுமாவும் பாண்டிய நாட்டுக்குப் புறப்பட்டார். "நான்மேல் மறுபடியும் வாழ்க்கை விதியில் எங்காவது எவ்வுலகு சந்திப்போம்" என்று கூறி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தான் இளங்குமரன். கரமஞ்சரி நான் திறந்த உலகங்கள் ஒவியன் நோக்கில் கைகொடுக்கான். அவர்கள் செல்வ மோண்டிய கயறிகள் பிரித்தன. விதியின் மட்டுமல்ல; வாழ்க்கையிலும்தான். நெருங்கிய பழகிய பன் பெர்க்களுடைய வழி களிரிடுத்து இவர்களும் இவர்களுடைய வழி களிரிடுத்து. அந்தப் பன் பெரும் இன்று இந்த மரம் பிளையின் பிரித்து விளகிப் பிளையின் பிளர்கள் மறுபடி சந்திக்க வேண்டி வரை இளையோகவாமே பிரிவுகான். மறுபடி சந்தித்தாலும் அதன் பின்னும் மறுபடி பிரிவு இருக்கும். இப்படிச் சந்திப்பும் பிரிவுகளும் வாழ்க்கை. சந்தித்தால் பிரிவுகளும், பிரித் தால் சந்திப்பதையும் தவிர்க்க முடியாது.

"விஜயில் வருகிறேன் கலியாடாடுத" என்று மணிமார் கூறத்தொடங்கித்தான் தான் புறப் பட்டு வரும்போது தன் தாய் மானம் மருணை குலாபிவிடம் கூறிவிட்டு வந்திருந்த பொதி களை நினைவுகூர்ந்தவர்க்கத் தன் துணை கர மஞ்சரியோடு மணிமார்வதுக் கிஷ்கிந்தி புறப் பட்டான் இளங்குமரன்.

அன்று மாலை இளங்குமரன் கரமஞ்சரி யோடு காயல் குறுவதற்காகப் பூம்புகாரத் துறையின் தின்று கொண்டிருந்த சமையற் கி அப்போதுதான் மணிமார்வதுக்கிடுத்து வந்து கடை போர்த்த காயல் ஒன்றிலிருந்து விசுவகை எதிரே இருக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். இவன் சந்திப்பு விசுவகைத்தவரோடு அவர்க ளோடு. இளங்குமரன் கரமஞ்சரியை விசுவகைக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்துவிட்டுத் தன் வாழ்வின் சிவந்தி புது மானசிக கிளையிலாவும் அவனிடம் சொன்னான்.

"உங்கள் பெயர்வாழ்வுகளையும் சொட்டு விட்டு விசுவகை பங்குறுவது பூத்தான். பின்பு அவன் தோக்கிச் சொல்லவாரான்.

"இப்போது நான் இப்போது எதிரெதிரத் திசைகளில் எதிரெதிர வழிகளில் பிரிவதற்காக இந்த மாலை வேளையில் விடைபெறுகிறேன். நெருங்காவதற்கு நான் இப்படி ஒரு வாழ்க் கையை நான் வாழ்விக்கும் என்றுதான் என் கத்தை என்னைச் சுயம்வர மண்டபத்துக்குள் அழைத்துப் போய் விடுகிறேன். அன்று தான் இந்த வாழ்வின் வாழ்வுபுகழ்க்கையே சொன் னீட்டுத் திறம்பி வேறு வழியில் வந்தேன். நீயாவோ இருக்கு எதிர் வழியிலிருந்து நடந்து வந்து இந்த வழி மீடல் இன்று என்று கொண்டான். உங்களை வாழ்த்துகிறேன். உங்களுடைய இந்தத் தோல்விகளும் எவ்வாறு பழிவாழ்ந்த காரணமாக இருக்கிறது. என்னுடைய இந்தத் துஷ்ட வாழ்க்கைக்கும் எங்கேயுந்து கருவியதான் காரணமாக இருந் திருது. இதே வாழ்க்கையோடு இந்த உலகத்

CASTOPHENE CHOCOLATE LAXATIVE

மலச்சிக்கலுக்கு
சிறந்த
துரிதமான
குணமளிக்கும்
சுவாசனி

எங்கும் கிடைக்கும்

காஸ்டோபீன்

மர்வாபுரகச்சிக் உற்பெனி

கொண்டி, பம்பாய்-16

நீள் நான் தனிவாக என்னும் முடிந்த அறங்
களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த
உடம்பை உயிரும், கைகளில் பிள்ளைப் பாத்
திரளும் இருக்கிறவரை விசுவாசத்தின் தருமம்
இவற்றையெல்லாம் நடைபெறும். நீங்களும்
இவ்வறு வாழ்வில் உங்களைப் முடிந்த தருமங்
களைச் செய்யுங்கள். என் துறவு தெரிந்தால்
மட்டுமே தனிவாகச் செய்கிற அறம். உங்கன்
மனை வாழியோ நீங்கள் இரண்டு பேருமே
சேர்ந்து செய்கிற அறம். ஆகவே நீங்கள்நான்
எங்கைக் காட்டிலும் அதிகமான அறங்களை
இனிமேல் வகைத்துக் கொள்வோமென்றும்.

"நான் புத்த புரிவாகக்காக வந்திருந்
தபுத்தரோடு வகுவித போதெல்லாம் மணிநாக
புத்தராகவும் வந்து உங்களைக்காண்பேன். நான்
கூறியபடியே அங்களைக் கடந்து அங்களைச்
தருமோ போல் நீங்கள் வாழப் போகிறீர்கள்.
நீங்கள் பிறந்த தீவையப் போய்வே உங்கன்
வாழ்வும் தத்துவமாய் விவந்து நிற்கட்டும்.
இரண்டின் மணிபல்லவத் தினைச் சந்தி
மாய்க் கருவினாக, முறைவாகச் சந்தி
தீவ் திரும்புகிற நேர் போல உங்கன் வாழ்வு
அங்கை போல் திறைநிறை" என்று கூறி
விசுவாச அறங்களை வாழ்த்தி விடை
கொடுத்தான்.

அப்போது விசுவாச தம்பைப் பிரிந்து செல்
வதற்கு இருந்த அந்தக் கடைசி விசுவாசியை
இளங்குமரன் அவனிடமிருந் உதவிக்கொள்ளும்.
"அம்மைவாரே! புத்திரத்திலிருந்து இட்
முடிவாத பிள்ளை ஒன்று இந்தக்கடைசியிலிருந்
தில் உங்களைப் பிரிந்து வரக்கூடு வேண்டும்..."

"என் பிள்ளை அது"
"பிரிக்கிற வயிற்றைக்கும், தவிக்கிற மனங்
களுக்கும், ஆறுதல் அடைந்தவன் திறைவு உங்
கனிடமிருந்தே கிடைக்க முடியும். இந்தப்
புத்திரனைப் புறநிலையில் உங்களுடைய ஆறுத
துக்கான ஒரு பேரதைப் பெண் காத்துக் கொண்
டிருக்கிறாள். முடிவின் நீங்கள் அவளுடைய
துக்கத்தைப் போக்க வேண்டும். அதன்பின்
அவளை வேறுவிதமான வாழ்க்கைக்குத் துணி
யுடைய பிரிந்த வேண்டும்."

"என் அந்தப் பேரதைப் பெண்!"
"நீரோடுமே வந்திருக்கையால் புகள்
முக்கி, அவளைச் சந்தித்து அவளுடைய துண்

பங்களுக்கு நீங்கள் அடிக்கடி ஆறுதல் உற
வேண்டும்."

"அவளுக்கு என்ன துன்பம்?"
"உங்களைப் போன்ற புனிதவதிகளுக்குப்
பெரிதாய்ப்படாத துன்பம் அது! அந்தத் துண்
பத்தை என் சொற்களால் நான் உங்கனிடம்
சொல்லக் கிளம்பலாகா. அப்படிச் சொல்ல
தற்கு நானும் என் மனமும் களி தீர்ப்பதற்குரிய
செய்தி இது. அந்தப் பெண்ணின் துன்பங்
களுக்கு இனிமேல் உங்கள் வார்த்தைகள்தான்
மருந்தாக வேண்டும். ஆனால் இந்த வேண்டு
கொண்ட நான் உங்கனிடம் வேண்டியதாகவும்
அவளுக்குத் தெரியலாகாது."

"புரிந்தது! துக்கமும் வேதனையும் திறைந்து
கிடக்கும் இந்த உலகத்தின் போது வழிகளை
விருந்து பிரிந்து என்னுடைய வழியில் நான்
அமைத்துக் கொண்டு போவதற்கு ஒரு
பெண்ணை எனக்குக் கட்டிக்காட்டுகிறீர்கள்.
அவளை அந்த வழியில் அழைத்துச் செல்
வதற்கு ஒரு மறுப்பும் இல்லை. இந்த உதவியை
அவளிடம் கங்களுக்கு நான் செய்கிறேன்"
என்று ஒப்புக் கொண்டான் விசுவாச. தன்
கைகளின் பார்வையாலேயே புண்ணியத்
தைப் பரப்பவாய்வு அந்தத் தெய்வீகப் பெண்
ளுக்கு இப்போது மீண்டும் வணக்கம்
செய்யத்தினை கொடுத்தான் இளங்குமரன்.
சுரமஞ்சரியும் புகழ்க்கிறோடு விசுவாசனை
வணங்கினான். "நீ சொடுத்து வைத்தவன்
பெண்ணோ! எவராலும் வெல்ல முடியாத
மனத்தை உன் அன்பினால் வென்றிருக்கிறாள்"
என்று தன்னை வணங்கிய சுரமஞ்சரியை
வாழ்த்தினிட்டுச் சென்று விசுவாசன்.

இளங்குமரன் சுரமஞ்சரியோடு அந்தக்
கப்பலில் ஏறிய போது பூம்புகார் நகரின்
மேல் அந்த மானி குழந்து விழுந்த கேள்
யுதிதது. நகர விதிவிலக்கு மாதங்களைக்
எல்லாம் அந்த விளக்குகள் மின்னத்
தொடங்கியிருந்தன.

"இந்த நகரத்தை உன் உறவுகளையும்
விட்டுப் பிரிவதையும் உன் மனம் எந்த விதத்தி
லும் கைக்கொள்ளலாம், சுரமஞ்சரி?"

"நான் அடைந்திருப்பது பெரிதாக இருக்
கும்போது இதைத்தான் எண்ணி வருகிற
முடியாது."

திருப்பழனத்தில் ஒரு திருப்பணி

கவி ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

18-3-82 கனடாவில் "திருப்பழனத்தில் ஒரு திருப்பணி" என்ற குறிப்பைப்
பார்த்தேன். சப்த மந்திரம் உற்சவத்துக்கான கண்ணாடிப் பங்கைக்கே செய்து வைக்
கும் திருப்பணியை எவ்வாறுக்கும் அறிஞர்ப்படுத்தி வைத்ததற்கு என் தம்நிலையத் தெரி
வித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேற்படி பங்கைக்கு இவ்வாண்டு விழாவின் உற்சவக் கைங்கி
யத்துக்கே தேவையப்படுவதால் தமிழ்ப் புத்தாண்டு (18-4-83) பிறப்பதற்கு முன்
பத்திரிகை தங்கள் நன்கொடைகளை அனுப்பி வைத்தால் சொசைசியமாக இருக்கும்.

அனுப்பப்படும் நன்கொடைகளின் விவரத்தைத் "நகிடு" பத்திரிகைகளில்
அவ்வப்போது வெளியிட்டு வந்தால் அது மேற்படி தெய்வக் கைக்கரியம் தற்கு திறை
வேறப் பெருதவிவாக இருக்கும்.

ராஜா ஸ்ரீ சேஷித்த ராய் ஜீவாஜி மோத்தே ராய்க்காரி
சாயிபரை டிரான்டி.

இ ஆப்தாபேவாக் கயாச் தேவகாரை, திருப்பழனம், திருப்பழனம் திருப்பணி
பத்திரிகை தங்கள் கணிக்கையை 18-4-83 க்குள் கிடைக்கும்படி மேற்படி
விவரத்துக்கு அனுப்பவேண்டிய போதும், அதன்பிறகு அனுப்பும் தொகை இந்தத்
திருப்பணிக்குப் பயன்படாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். —ஆசிரியர்

"இறந்தவரின் எண்ணி வருத்தத்தால் வேறு ஒருத்தி இறந்திருக்கிறாள்" என்று கூறினான் இயல்புமான் கரமங்கலியைச் சோதனைசெய்தான். ஆதிப்போல அவன் மூத்தவரைக் காத்து வளர்த்தான். அவனுடைய கால்கள் கைகள் தெரிந்தது. அதே கைகளை அப்போது தன் கால்களுக்கு நான் அங்கே இடையாது இன் தொட்டி நுழைந்தேன். கைகள் சேர்ந்து போக்தான் அவன். அந்தக் கால்களை வெகில அணிப்பதற்குத்தான்

கப்பல் வந்தது. கரை பெரிய மெல்ல விரியியது. கிரானைகள் கார்த்திகை திவாந்தரம் கொண்டான் அவன். எவ்வளவு பொருத்தமான கார்த்திகைகள் அவன்!

"புறவறாமல் சுற்றி நின்றுகொண்டிருக்கிறேன் போல" உங்கள் யாழ்த்தக அங்கே போய் நின்றுகொண்டிருக்கிறேன்.

அப்போது கரமங்கலி சொல்லி: கரமில் அங்கே செட்டான்.

"தம்புலைய பவனம் எப்போது முடிபும்" என்னதற்கு நாம் கரை சேருகிறோம்?"

"எந்தப் பவனத்தைப் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள் கரமங்கலி? தம்புலைய இதைப் பவனம் இல்லை. சில நாட்களில் முடிபும் வரும். அதற்கு அப்பறந்தான் தம்புலைய சேர்த்துப் பவனம் தொடங்குகிறது. அது பவனத்திலிருந்து நாம் கரை சேர எவ்வளவு காலமாகிறோம்? கிரானைகள் போல் தான் தவிர்ப்போம். நடந்த முடியாமல் போய் விட்ட பவனம் அது. இனிமேல் அதற்காகக் கவலைப்படும் வாயில்லை. நன்றாக விடுபட வேண்டுமானால் நன்றாகக் கட்டுண்டுதான் நீரே வேண்டுமென்று அருட்செய்தல் முனிவர் அச்சொரு நான் சித்த

புறவெ என்னிடம் கூறி விட்டுப் போனார். அந்தச் சில யாழ்த்தகருக்குள் இவ்வளவு பெரிய விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. தான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. உடனே ஏதாவது கொண்டுவருவது என் பாகவர்கள் முடிந்தவிட வில்லை. இனிமேல் தான் ஒவ்வொரு பாகமாகத் தொடரப் போகிறது. என் நாய் பாகம் மகனது குழைதி மணிநாடிதான் எதைக்காயே என்னை எதிர்பார்த்துக் காத்தும் கொண்டிருப்பான். தரமும் அங்கே போய்த் தான் இனிமேல் யாழ்ப் போகிறோம். இம் மூலைய வரக்கூடிய பாகத்தினை மார்ச்சித் திவா அவன் தந்தையால் பறந்து துக்கப்படுகிற என்னை மறந்துவிடுவான்..." என்று கூறி தெரிவித்தான் இவர்களுடன்.

உடன்க் அவன் சேத்து சேத்து மீண்டு கொண்டிருந்தான். பூங்காப் தொண்டின் மகனோ. அதன் கைகள் சிலவாகக் கார்த்திகை மகனாகத் தந்தான். தன்மருக கரமங்கலிப் பார்த்துக் கைகளைக் கீழ் கொண்டிருந்த கரமங்கலியை நோக்கிச் சித்ததான் இவர்களுடன்.

அவனுடைய அந்தப் பார்வை அவனை மணப் பெண்ணாக அவர்களைத் தொடங்கியது. அந்தத் தானி திரிந்தும் நிமிராமல் தான் திரிந்த திரிந்ததால் தந்தை கைகள் அவனைக் கால நுழைந்து அவன் அவன் அப்படிப் பார்த்த நுழைந்த நுழைந்தது. அவனுடைய கை பார்வைகளில் அவன் மணித்து நின்றான். பின்பு அந்த மகன்க்கு வாயை இவன். அப்படியே தெருள் வளத்துக்கு வாய்க்கித் தித்தியமான மணிச்சி வாய் வளர்ந்தது.

15. ஆரத்த நெருப்பு

காணியின் நீர்ப் பெருக்கைப்போல வந்தது மல் ஓடிப் கொண்டிருந்தது கால வேண்டத்தில் தரிப்பது ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் மறுபடியும் ஒரு தரிப்பின்.

நாரிபுது ஆடிப் பெருக்குகளும். தாழ்பது இந்திர விழாக்களும் வளங்களை விளர்த்து ஓடி மனவந்த பின் தாழ்த்தொன்றாக ஆண்டின் தென்கரை மாதமும்பிறந்துவிட்டது! அந்தோ! அந்த வளங்களை மூலக்கை வந்திருக்கோட்டத்து நாளாக வான மேயெந்தி மூலக வந்தது கொண்டே பிடியும் பிணியும் தீயி வளர் கரக்க வேண்டும்" என்றாய்க்க வளர் வித்ததும் தொடங்கி இந்த ஆண்டிலும் இந்திர விழா வரப்போவதை தகர்த்துக் குறிக்கிறான் தேச தோத்திரங்களில் இருந்தவ்வாய் இந்திர விழாவுக்காக மக்கள் வந்து பூங்காரில் கடுகிறார்கள். தகரம் கிழவிதான் கோலம் கொண்டு போய்விடுவது. அந்த ஆண்டு இந்த விழாவின் கோலங்கத்தில் மல வளங்களைப் பாரும் வளக்கம் போய் திவாந்திரத்தது.

அந்த நெருப்பினால் இடையே ஒரு நான் மல வளங்களை மிகுத்து கடிவிற்கும் தானக் கரவு மூல விதியில் இடையே ஒருவிதேதமான மலமும் நடைபெறுகிறது.

அன்று காணியில் போது விட்டதிலிருந்து அந்த மூல விதியில் கடிவிற்குத் மல

வளக்கம் வளரும் ஒரு பெண்ணின் வளத்துக்கு எதிர் தீரக் குடியாமல் தொடர்ந்து நோற்றுப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெண்ணைக் கண்டு அறிப்பெட்டதனார் இவன். கரிவாய்ப் பவ பெண்ணுடைய தாவறியைக் கீழ்த்தி விட்டு வெற்றிமுழக்கம் விட்டுக் கொண்டிருந்தான் அந்தப் பெண். அவன் பெருந்த மலம்கைத் தோற்றங்கள் என்று கட்டத்தில் இருந்தவர்கள் கரிக் கொண்டனர்.

அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிப் சொந்திகள் தன் மூலம்தான் பறப்போகப் பற விருந்தான். அவன் மலவளங்களை வென்று வெற்றி மேல் வெற்றி மேலும் இந்த அறிவத்தாக் கால தானவாயில் இடம் போதாமல் பெருக் கட்டம் கடிவிட்டது. அந்த அறிவப் பெண் மணிக்கல் பார்த்த வேண்டு மென்ற ஆவலில் கை கட்டத் தாடுகளில் இருந்து இந்திர விழா பார்த்த வந்திருந்தவர்கள் எல்லாகும் கூட தகரம் வேறு இடங்களைக் கற்றிப் பார்ப்பதை மறந்துவிட்டு தாளவாயில் வந்து கடிவிற்குத் தனர். அவ்வளவு நெப்பாக இந்திர விழாவுக்கே பெருமையுடைய கொண்டிருந்தது அவனுடைய அறிவுப் போர். காணியிலிருந்து போய்து சாவிநிற தோம் தெருக்குறே வரை அவனை எதிர்த்து வேண்டவந்த யாரும் இல்லை. எதிர்த்த வந்து கொண்டே வளக்கம் வளக்கம்

பிரியாலிடை

(முடிவுரை)

சோழநாட்டு நகரங்களில் எல்லாம் பெரு நகரமாகிய பூம்புகாரின் செல்வச் செழிப்பு மிக்க வாழ்க்கையில் இன்னும் எத்தனையோ இந்திர விழாக் களை அறிவித்து வந்தனவ முழுமகன் நகருக்கு முரசுவதவான்! இன்னும் எத்தனையோ ஆடிப் பெருக்குகளுக்குக் காவியியில் வெள்ளம் வரும்; தணியும். மழை பெய்யும். வெயில் காயும். பருவ காலங்களால் விளையும் புதுப் புது மாறுதல்கள் காவிரி கரை வாழ்க்கையில் எத்தனையோ எத்தனையோ திகழ்ச்சிகளைப் படைக்கும். கமயவாழ்க்கை மூலக்கூறு சந்திப்பார்கள். அனலாவயவார்கள். பிரிவார்கள். அறியும் செல்வமும் ஒய்சி வளரும். அத்தக் கோடுகரத்துக் கவிக்கன் நாவில் புதுப் புதுக் கவிதைகள் பிறக்கும். இனம் பிள்ளைகள் பவர் தோன்றுவார்கள். மூத்துத் தளர்த்தவர்கள் பவர் இறப்பார்கள். அரசர்கள் மாறுவார்கள். அரசாட்சி மாறும். ஏறும். தாழும். வானிகள் கருண்டை வாழ்க்கை வளரும் தரும். மாபெரும் இறைமுகத்தில் கப்பல்கள் வரும். போகும். திறும். மிதக்கும்.

ஆனால்.....?

என்ன சொல்வது? அதை எப்படிச் சொல்வது? அநோ! நாவங்காடியின் ஒரு கோடியில் அந்த மரத்தின் கீழ்வாடி விருந்து கண்ணீர் சிந்துகிறதே மூக்கை; அவனுடைய நெஞ்சின் கடை இனி எப்போது தன்மும்? அவனுடைய நாகம் எந்தப் பிறவியில் திரும்? நூறு நூறு சமய ஞானிகள் சென்று பெற்ற வெற்றிப் பெருமிதத்தினாலும் அவன் மனம் திறையவில்லை. யாரோ ஓடுவதுக்கு என்னோ ஒருதான் தோற்றமையே அவன் இன்னும் எண்ணி வருத்துகிறான். எந்தக் கோலத்தை யோ அரை குறை யாக நிறுத்தி விட்டு இந்தக் கவக் கோலத்தை மேற் கொண்டு. அவன் அவன். இந்தக் கோலமும் திறையாதபடி இப்போது மனம் தளிக்கிறது. தனக்கு உள் வேறோ அடங்காமல் உள் நெருப்பாய்க் கொடுக்கிறது.

மறுபடியும் அவன் இளங்குமரனைச் சந்திக்க விரும்புகிறான். ஆனால் இந்தப் பிறவி

யில் இன்று தானாகப் பால சந்தித்தது போல இதேமாத்ரங்கனோடு அல்ல. தன்னுடைய திறையவையாத தீவகவுகளை திறைய செவது கொள்வ தற்காக அவன் இன்னொரு பிறவி எடுக்க ஆவசியாகுகிறான். அப்போது இதே பூம்புகாரின் புது விதியில் ஏதாவதொரு வீரக் குடும்பத்தில் இளங்குமரனும் சட்ட மூகனாகப் பிறந்திருப்பான். அவனை அவன் அடைவதற்கு எந்தப் படைமையும் இருக்காது. எந்தப் போட்டியும் இருக்காது.

அத்தப் பிறவி வாய்க்கிறவரை அவன் இந்த உலகத்துக் கருங்களுக்கெல் லாம் தன்னிடமிருந்து நிரந்தரமாக விடை கொடுக்கிறான்.

"வாழ்வதற்கென்று வாய்க்கும் கவக் கனே! உங்களுக்குப் பிரியானிடை கொடுக்கிறேன். நீண்டும் அடுத்த பிறவி யிக்கு எங்கே வந்து சந்தியுங்கள். அப்போது நானும் அவரும் உங்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்போம்"

என்று கற்றும் கற்காத பேதை யாய்த் தளக்குத்தாரனே கூறிக்கொண்டு அந்த மரத்தடியி விருந்து வாழ்ந்து நடக்கிறான் அவன். சில கணங் களை அவன் தோற்றமும் பார்வையும் விருந்து மறைந்து விடுகிறது. இந்திர விழாவின் பெருங்குட்டத்தில் யாரோ ஒருத்தியாக அவளும் கலந்து விடுகிறாள். அவளாய்த் தெரியாமல் பவரிடையே ஒருத்தியாய் மறைத்து போய்விடுகிறாள். பன்னவையில் கலத்த பின்பு ஒருமையும் தனித் தன்மையும் ஏது?

அவ்வளவு பெரிய சுட்டத்தில் அவனும் போவியை வாழ்வில் விரும் பியது கைகடராமல் துக்கப்படுகிற வர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அவனுடைய துக்கம் பெரியது. அதற்கு இளை யாக வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

அதைச் சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை. வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாத அத்தத் துக்கத்துக்கு விடிவு நிறுக்கலும் என்று தெய்வங்களை வேண்டிக் கொண்டு வந்தவர்க்கு இப்போது இத்தப் பிறவியில் விடை கொடுக்கலாம்.

நிறைந்தது

**தமிழ்
வருஷப்-
பிறப்பன்று
14-4-62**

சிவாஜி
கனோசர்
அளிக்ஞம்
ராங்கராஜன்
பித்தர்

பழத்தால்
மட்டும்
வோதுமா

A. பரிட்சை

A.பிரம்சாமி

சென்னை - 14

5.5

PLS 2000 软件

பவழச்சீவு

கதை: வினாயகமாவா

சித்திரம்: ராமணி

14

கந்தா, கந்தா!
அதோ பா! உனது
வடய ததாழன்
ஐம்பு....!

ஐம்பு.... ஐம்பு!
என்னுமை
ஐம்பு....!

உன்னைத் தவிப்பாக
விழைவதற்கு விட்டேன்
என்று இவ்வளவு
நான் தவறும்
போது உன்னைக்
காணவில்லை....

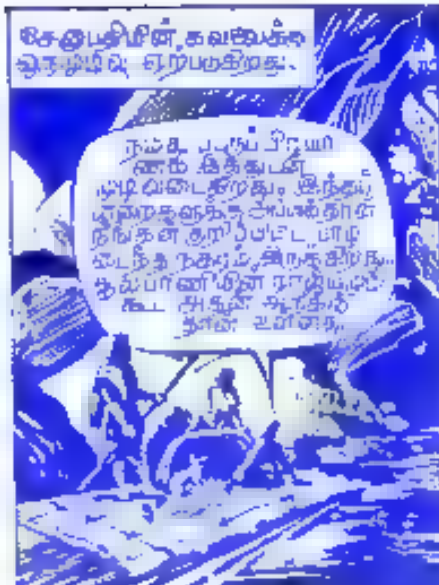
ஐம்பு, உனக்குப் புதிய
பிரயாணம் ஒத்துக்
கொள்ளாது இல்லையா?
நீ உன் வழியில் எங்கு
வதால் நான் வா, என்ன?

கிளவரகை உங்
குகைதப் பட்டு நான்
என்பழகிக் கிருக
காது, எது வகிக்
கரி வாகிரது.

நீந்த அழை
வங்கன் எனக்கு
வினாத்தமிழை
கிறான்.

பாடிய, துணை
உன் போய்விட்ட
பாடி.

கிளவரகைத்
தமிழை
காதுகூறும்.

இந்த நிகழ்ச்சி 2013-ம் ஆண்டு நவம்பர் 15-ம் தேதி நடைபெற்றது.

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த
பணத்தைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன்.
அதற்குப் பிறகு நான் சென்னைக்கு வந்தேன்.
அங்கே இருந்தேன். அங்கே இருந்தேன்.
அங்கே இருந்தேன். அங்கே இருந்தேன்.
அங்கே இருந்தேன். அங்கே இருந்தேன்.

வினா எண் 12: கீழ்க்கண்ட
வினாக்கள் கீழ்க்கண்ட
கருத்துகளைப்பற்றி
கருத்துரைக்க.

一、《说文解字》
 二、《康熙字典》
 三、《辞源》
 四、《辞海》
 五、《新华字典》
 六、《现代汉语词典》
 七、《古汉语常用字字典》
 八、《汉语大字典》
 九、《汉语大词典》
 十、《中华大百科全书》

1. 凡在本行开立存款账户的客户，均可向本行申请开立支票。
 2. 支票的有效期为自签发之日起 10 个工作日内。
 3. 支票的金额不得超过账户余额。
 4. 支票的签发人必须为账户持有人。
 5. 支票的收款人必须为本行客户。
 6. 支票的签发人必须对支票的金额和收款人负责。
 7. 支票的收款人必须向本行提示支票。
 8. 支票的提示期为自提示之日起 10 个工作日内。
 9. 支票的提示人必须为收款人。
 10. 支票的提示人必须向本行提供支票的复印件。

காஷ்மீர் பொக்கே டால்க் உபயோகித்து மணிக்கணக்காக சுகந்தத்துடனும் புதுமையுடனும் இருங்கள்

உவ்வனமான காஷ்மீர் பொக்கே
யின் தரம். ஒரு அழகுசாதன டால்க்...
ஒரு குழந்தைக்கான பவுடர்
இவ்விரண்டையும் அளிக்கிறது.

காஷ்மீர் பொக்கே டால்க்கின்
குணமாவது, பூவிதழ்போன்ற
மென்மையான வர்ணத்தையுடைய
தேய்வு. உணர்வுபொருது ஒரு
பூச்செண்டிற்குள் இருப்பது போலவே
தோன்றும். உடல் முழுவதும் தடவித்
கொண்டு அதன் சுகந்தம் நுழைந்து
கொள்ளும் புதிய உறுமணத்தில்
நினைத்து மிடுங்குங்கள்

குழந்தையின் இதழ்
தும் கவனம் ஈர்க்க
தற்குக்கள். காஷ்மீர்
பொக்கே, எந்த ஒரு
விதமான குழந்தைத்
தரம் பவுடர், டால்க்
போலவே, மிகவும்
மட்டுமே என்ற
மாதிரியாக இரு
வருமே. உபயோகித்
தக்க புது அழகை
கொள்கிறவர்கள்
பவுடர்!

காஷ்மீர் பொக்கே

டால்கம் பவுடர்—ஆடவர் விரும்பும் சுகந்தமூன்று!

செ.சு.ந.க.க.

எங்கள் அப்பா எப்போதும்
விகுமபுவது மிகச்சிறந்தவையே
எனவேதான் நாங்கள்
பிலிப்ஸ் வாங்குகிறோம்.

அப்பாவின் துணை அப்போதும்
அப்பாவுடையே—பிலிப்ஸ் தான். மிகச்
சிறந்த பொருள்களைத்தான் விலை
கொடுப்போம். எனவே நாங்கள்,
எங்கள் பிலிப்ஸ் ரேடியோ வாங்கி
மேலும் மகிழ்ச்சிதரும் வாகனத்தை
தேர்ந்தோம். உழைக்கும் எனது
அப்பாவின் கருத்து.
மத்தியேர துணை ரேடியோ
மகத்திருக்கிறது. ஆனால் பிலிப்ஸ்
மீது அனைவரின் பிடிப்புகளும்.

பிலிப்ஸ் கம்பெனத்தினால்
உற்பத்தியான ஓயரோடி, எலக்ட்ரிக்
மோட்டோர், மிகச்சிறந்த கித்கிதான
ரேடியோ போன்றவை,
குறித்தும் வாங்கப்பட்ட ரேடியோ
வை மேலும் சந்திப்பதற்குப் பணம்
பெறக்கூடிய கருத்து.
உறுதி உரிமை பெற்றதான காலம்
கொடுக்கப்பட்ட பிலிப்ஸ் கித்கிதான
கருத்து ரேடியோ.

பாமாலிவ் உபயோகத்தினால் வளரும்
நீண்ட அடர்த்தியான கேசம்

**மிக அழகிய கூந்தல்
அலங்கரிப்புக்கு
இயற்கையாக அமைகிறது!**

பாமாலிவ்

பெர்சியும்டு கோகோனட் தேறர் ஆயில்

உள்ளது புகள்க்கும் வரலாகும்; வலண்டர்-மகிழ்ச்சி-ரேடியோ

தீருமூலர் தவமொழி

ராஜாஜி சோலா

52

இறைவனை நம்முடைய கண்களுக்குப் புலப்படுத்தி ஒரு சாதாரணமான பொருளைப் போல, வேண்டிய பார்க்க முடியுமா? உன்னத்திலுள்ளே உணர்வு மயமான அனுபவத்தில் கண்டு இன்புற வேண்டிய பொருள் என்பதைப் பாடுகிறார் திருமூலர்.

**வானுக்குள் ஈசனைத்
தேடும் மருளர்நான்**

[வானுக்குள்—ஆகாசத்தில், மருளர்
கள்—அறிவடையாத மக்களே.]

வானத்தில் இறைவன் இருக்கிறான் என்று எண்ணும் அறிவாமையை இப்படிச் சொல்கிறார்.

**தேனுக்குள் இன்பம்
சிவப்போ கறுப்போ**

தேனுக்குள் தித்திப்பு சிவப்பாக இருக்குமா அல்லது கறுப்பாக இருக்குமா என்று கண்ணினால் பார்க்க முடியுமா? அந்தத் தேனின் இனிப்புக்கு நிறம் ஏது?

**தேனுக்குள் இன்பம்
நெந்திருந் தாற்போல்
ஊனுக்குள் ஈசன்
ஒளிந்திருந் தானே**

தேனுக்குள் பரந்து நிற்கிற இனிப்பு என்ற கவையைப் போல, இந்த ஊனுக்குள் ஒளிந்து நிற்கிறான் இறைவன்!

**வானுக்குள் ஈசனைத்
தேடும் மருளர்கான்**

**தேனுக்குள் இன்பம்
சிவப்போ கறுப்போ**

**தேனுக்குள் இன்பம்
நெந்திருந் தாற்போல்
ஊனுக்குள் ஈசன்
ஒளிந்திருந் தானே!**

இந்த அழகான பாடலுடன் திருமூலர் தவமொழியை முடிப்போம்.

முனிவர் தாம் முடிவில் குருகாத ஐசிய நக்தி பேருமானை வணங்குகிறார். பாடலின் ஒவ்வொரு அடியிலும் குருவில் திருவடியை வாழ்த்துகிறார்.

**வாழ்கவே வாழ்களன்
நக்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க
மலம்அறுத் தான்பதம்**

[மலம் அறுத்தான்—ஆணவம், கன்மம், மாயை என்கிற மாககளை அறுத்தவனாகிய குருவிறுடைய, பதம்—திருவடி.]

**வாழ்கவே வாழ்க
மெய்ஞ்ஞானத் தவன்தான்**

[மெய்ஞ்ஞானத்தவன்—மெய்யான ஞானமே சொருபமாக உள்ள திருமூர்த்தி. தான்—திருவடி.]

**வாழ்கவே வாழ்க
மலம்இலான் பாதமே**

[மலம் இலன்—மாக மறுவில்லாத புண்ணியமூர்த்தி.]

**வாழ்கவே வாழ்களன்
நக்தி திருவடி**

**வாழ்கவே வாழ்க
மலம்அறுத் தான்பதம்**

**வாழ்கவே வாழ்கமெய்து
நூனத் தலந்தான்**

**வாழ்கவே வாழ்க
மலையிலான் பாதமே!**

தமிழாண்ட நடுவில் நிருவாகியைச்
சிறிதித்து வாழ்க்கையே நிருவாகி.
காமும் சிந்தித்து இந்தக் கோட்டை
முடிப்போமாக! நிருவாகியின் தலப்
பாடல்வரைப் பற்றிய ஒரு பழைய
துதிப் பாடல்:

**ஐய மாக்கடல்
ஆழந்த உயிர்க்கெலாம்**

[ஐய மாக்கடல்—சந்தைக் கடலும்
பெரும் கடலுக்கும், ஆழந்த உயிர்க்
கெலாம்—முழுவதும் அயர்ப்படுகிற
மனிதருக்கெல்லாம்]

**கையில் ஆமல
கள்ளைக் காட்டுவான்**

[கையில் ஆமலகம் என—உள்ளங்கை
நெய்ச்செய்தி போல், அத்தனை தெளி
யொடு, காட்டுவான்—உண்மையை
விளக்கிக் காட்டுவதற்காக, காட்டு
வான்—காட்டுவதற்காக.]

சூரியன் மூலம் 1000 மீட்டர் பற்றியிருக்கிறது. 1000 மீட்டர் பற்றியிருக்கிறது.

பம்பாய் மாநிலத்திலுள்ள கோ. திவேசத்தினர் தங்கம்
பன்னிரண்டாவது வருடம் கொண்டாட்டமாக 10, 21
தேதிகளில் மராத்தி, தமிழ், மலையாளம் ஆகிய மொழி
களில் நாடகங்கள் நடத்தி ரவிக்ஷணின் பாராட்டுதலைப்
பெற்றனர். அவர்கள் நடத்திய தமிழ் நாடகத்தில் வரும்
காட்சியைக் கீழேயுள்ள படத்தில் காணலாம்.

**கமலம் தீர்திரு
மந்திரம் செப்பிய**

[கமலம்—மயக்கம், தீர்—தீர்த்து
வைத்திரு. திருமந்திரம்—திருமந்திரப்
பாடல்களை, செப்பிய—மொழிந்த.]

**செய்ய பொற்றிரு
மூலகச் சிந்திப்பாம்**

[செய்ய பொற்றிருவகளை—செம்மை
சிறப்பிய பொன்னுள் நிருமல மூலி
வகை, சிந்திப்பாம்—நியாணித்து
வணங்குவோமாக!]

**ஐய மாக்கடல்
ஆழந்த உயிர்க்கெலாம்**

**கையில் ஆமல
கள்ளைக் காட்டுவான்**

**கமலம் தீர்திரு
மந்திரம் செப்பிய**

**செய்ய பொற்றிரு
மூலகச் சிந்திப்பாம்!**
—முற்றும்—

நாட்டியமணி நுமாரி கதா
துறையி நட்டுவாங்கம்
செய்ய அவர் செல்லு நுமாரி
அனுராதாவின் நாட்டிய
அரங்கேற்றம் பம்பாய் நெய்
வரித்த உல்லாசியில் நடந்தது.

"என்னப்பா, உயிற்று வலியா? உனது தாயாரை
பயோ-ஸால் கொடுக்கச் சொல். அது குழந்
ஸதகளை ஆரோக்கியமாகவும், சந்தோஷமாகவும்
இருக்கச் செய்கிறது."

பயோ-ஸால்
(கிரீப் மிக்சர்)

ஜே. & ஜே. டி.ஷென்

சென்னை-1, இந்தியா

முன் கதைச் சுருக்கம்

திரு. தேவ சிவையி டுள் ள் : 'கஞ்சரி ன்லாஸ்' மிட்டாங்கலையில், போட்ட லம் போட்டுக் கட்டுவதற்காகப் பழைய காலிதங்கலும் பழம் புத்தகங்களும் ஏற்பா டைத்து வருவதுண்டு. தலஸ் புத்தகங்களைக் கையாடப்போது உரைய ராமர்திஷ் ஆவதென நல்லாக்கலிடம் பரக்கக் கொடுவாது.

ஒரு நாள் தாய்சில ஒரு புத்தகக் கட்டை எவ்விடம் கொடுத்து அதை விட்டுக் கொடுப்போம் திருவாய்மொழி பார்த்துப் படிப்பது நல்லது என்று. விட்டுக் கொடுத்தார். "மேலாட்டவர்கள் திருவாய்மொழி பார்த்தால் அது நிறைவே காட்டுகிறது அடக்கிய பார்வையிலேயே அது தோன்றுகிறது" என்று புத்தகத்தினைப் பார்த்துக் கொடுத்தார். அப்போது அந்த நபர் திருவாய்மொழி பார்த்துக் கொடுத்தார். அப்போது அந்த நபர் திருவாய்மொழி பார்த்துக் கொடுத்தார். அப்போது அந்த நபர் திருவாய்மொழி பார்த்துக் கொடுத்தார்.

மதுரை மாநகர வரலாற்றுப் பேரவை நாம்
 சிலரும் நானும் தயாரித்துள்ள நூலின்
 தளபதியில் - உறுதுணை மாவட்ட சேவா
 மகாநகரத்தோடு, அந்த மூன்றாம்
 கிளாஸ் சேவையின் மானமுற்று புதிதாக
 உயர்வு மாவட்ட கேட்டாரி சேவையின்
 மானமுற்று புதித்து விட்டது இவற்றோ
 டுள் அந்த ஆறு மணியில் உள்ள
 விவரம் மாநகர வரலாற்று நேரம் உறு
 துணை வந்து மகாநகர வரலாற்று
 அமைதியை முக்கியம் அந்தச் சித்திர
 மடலில் திருப்பத் திருப்ப எந்த சிவன்
 முகம்! ஆனால் அது சிவன் முகம்! இவற்றோ
 டுள் உள்ள - அது மட்டிலும். இவ்
 வித்திர இவற்றின் சிவகாமத்தின்
 புதிதும் மகாநகரத்தின் சேவையின்
 மகாநகரத்தின் ஒரு வகை! மகாநகர
 வரலாற்று புதித்து வந்துள்ளது!

[illegible][illegible]

தனது சூக்திதை அப்பாடிரா பெயர்க்குது
எழுதியது போம் மித்திரத்திலே காணவர்
படும் வாத்தல் கத்தியின் வரலாற்றை

ஏம், அதற்குக் காரணமாக அமைந்த காதல் துகழ்ச்சியை ஏம், சொல்லத் தொடங்குகிறாள் அந்த இளைஞன்:

[illegible]

ஹீக்டேருக்குள் சென்றதன்மையால்
சென்றபடி நாயகி கோயில் வளத்து காணக்கி
யோனியின் பழைய கவர்னியின்மீது இரண்டு
கொண்டை. இவ்வாறு பழையபெயரிலிருந்து
தான் மகளுக்குள் சித்திரம் கற்றுக்
கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுப்புகிறார்
ஹீக்டேர். சென்றதற்கு வந்து இவ்வாறு
ஆயிரம் சிலகாலமாக உள்ளதென்று
எனவர் கிங்கிபெருங்கு அளங்கிலார்.
இந்த வயதில் இவ்வளவு பெரிய
பொருள்வாய் வரிக் காட்டாது என்கிறார்
ஹீக்டேர். கட்டாயம் படுத்து
கொள்வார் என்று மகன் மகன்
என்பவராவதன் சிங்கிபெருங்குக்கு
அறியாது. இவ்வளவு காலக்குழந்தைகளை
கொள்வார். அந்த வர்க்குழந்தையின்
பெயர் வந்தால் இவ்வாறு பெயர்களை
கொள்வதற்கு ஹீக்டேரிடம் சொல்லி
அரசாங்கியை. மகனதுதான் அடக்கி
கொள்வார். சுயர் பெயர் விடுவதற்கு

சிவப்படுத்தலாக வந்து போகிற நிலை
நாங்கள் தாங்களே இல்லாதது ஒன்றை
கவனிப்போம். அவருக்கு இதில் ஒன்று
இருக்கலாம். காதல் அடங்கியது.
எல்லாருக்கும் குற்றம் இல்லை.

பொலிவழிதருவதாயிட்டு நெருங்கிய உதவிவரும், சிங்கப்படுத்தார் தரமிளிர் முக்கிலு டீவாடுகளில் எல்லாருமான மூலமான பொலி வள்ளிவதாதார் மூலத்துக் கூட்டுதல்குத் திட்டிட்டு இடுகிறார். இத்தகு மத்தியில் பொலிவள்ளிவம், அது பொலிவார் எதற்கு இவ்வாறு பொலிவத்தக தாரர்கள் வள்ளிவார் பொலிவத்தக தாகத்தூப்பாக்கிக் கொண்டு பொலி வுடுகிறார் நாய. வகட்டித் திவான்பததார் சொந்தில் நாயகமோ இத்தக கொள்வாக்க தாரர்களிடம் தூக்கிரணதயாக இத்தும் படி வல்லாளிவெனக்கு எச்சரிக்கிறார்.

தரமன்றம் கொண்டு ஓரநாடி ஓரவாரக் கலை கற்றுப்போது, எதிர்பாராத விதத்தில் குழப்ப நிலைமை ஏற்பட்டது. தனக்குரிய பணியைச் செய்வதில் தாமதமாகிவிட்டது. இப்போது இவ்விதம் நடந்துவருவதால், அந்தந்த இடங்களில் பணியைச் செய்வதில் தாமதமாகிவிட்டது.

நந்தவனம்

சோமு

14. நீலமயில் வாகனன்!

பேண்டக வனத்தின் அழகான குழந்தை வில்வநாதனுடைய உள்ளத் துக்கு இன்பம் தந்தது. கோவிலும் அங்கத் சுற்றி நின்ற மந்தவனமும், அதை வளைத்துக் கொண்டு ஓடிய கிற் றேழையும்கூட அந்தச் செவ்வாகக் காட்டி லே 'நின் நின்' என்று நடவந்தாடிக் கொண்டிருந்த அருவிகளும், மான் மயில் கூட்டமும், பறவைகளின் பார் றும், தோதை மயில்களின் ஆனந்தக் கத்தும் அந்த ஒளிய இகாஞ்ஞைய இதயத்தில் இன்ப அழகத்தைக் கொட்டின.

செவ்வாக நாயகி கோவிலுக் குடி குவைய்கும் நடுவே யாத் திரைகளுக்காகக் கட்டப்பட்ட

புகுந்த ஓர் விழு சத்திரத்தின் பின்னருத் திரு அடியாள் இருந்து கொண்டிருந்திருக் கருவிக் கிழிசை மனத்தை ஒட்டிட்டாள் வில்வநாதன். அந்த ஒட்டத்தை அடக் கடி விந்து நான் செய்தது நிக்கம் புத்திரர் நினைவு!

நிக்கம்புத்திரர் மாலிவாக்கு வந்து சென்றதும்கூட அங்கே நாமரைச் செல் மிக்கு ஓவியக் கலை சுற்றிக்க ஆரம்பித்த தும், பிறகு அந்தக் கல்விவினிடையே வந்து பின்னிய வதிப்பாராத இதய நெறிநிச்சியும், எல்லாம், சேர்ந்து இப் பொழுது அவனுடைய மனத்தில் ஒரு வித ஆச்சுதையே கொடுத்தன!

"என்ன விபரீதமாவ காரியம்! மனிதன் தவறு நிலையிலிருந்து தவறு வதற்கு எத்தனை வினாடி வேண்டும்! மலைச் சிவியிலே ஏறி சிவாவன் தான் நிக் களிதாக்கக் காங் தவறிக் கிழி அருவ பாதாளத்தின் விழுவினன்! அப்படித் தானே மனித வாழ்க்கையும்!" என்று என்னிப் பார்த்தான் வில்வநாதன். அப்படியே உடம்பெரிவார் அடியது.

அந்தச் சூழ்நிலையிலேருந்து விடுபட்டு இங்கே இத்தக் காலகத்துக்கு வந்ததே நல்லதாயிற் போலிறது! நாமரைச்செல் வியின் மந்திரனையைக் கொண்டு அவ னுடைய கண்களைத் தூண்டுக போது செவ்வியின் உடம்பு நிமித்தமே! அப் பொழுது தானே ஸ்மித்திரர் அந்த வந்தார்!

இவ்வாறு நினைத்த போது வில்வ நாதனுக்கு இதயம் படபடத்தது.

"ஸ்மித்திரர் அப்படி சத்திரா விட் டார்?" என்று நினைத்துப் பார்த்தான் அந்த குழைஞன். அந்த நினைவை நினைத் துப் பார்த்தானே அவனுக்குப் பரமமாக இருந்தது!

வில்வநாதன் நித்தனை செய்தான்: நாமரைச் செவ்வியிருத் தவ்விடம் எற்பட்ட அந்த அளவுப் பர காது! அந்தக் காதுக்குத் தவறு உள்ளம் மறுமொழி கூறுகிறதா?

அவனுடைய உணர்ச்சி மிகுந்த இதயத்தில் அழைப்புக்குத் தவறு உள்வாங்கிச் செல்கிறதா? தாமரைச் செல்லிக்கு அவனிடம் ஏற்பட்ட காதலியைப்போல அவனுக்குச் செல்லியிடம் காதல் உண்டாகியிருக்கிறதா?

யோசித்து யோசித்துப் பார்த்ததான் வில்வநாதன். அவனுடைய சித்தம் குழம்பியது. அவனுடைய அறிவு குமைந்தது.

படருவத்தற்கு 199 கொழுகொம்பை நாகி நித்திர பூங்கொடி அவள் சிங்கம் புத்தூர் என்ற உல்லாச வளத்தில் கவலை யின்றி, செல்வச் செழிப்பிலே வளர்ந்து மலர்ந்து, தாவிச் சுற்றுலாத்தொகைக் காத்திலே அசைதே ஒரு மலர்! கொடி அவள்! ஆனால் தான் யார்? தவறு திசைமை என்ன? தவறு உள்வாங்கித் திசையின் எது? தவறுடைய தந்தை யின் மனவுகள் என்ன? நிலையிதாதன் என்ற ஓர் ஏழை ஒவியன் என்ற மகன், கலைக்காகவே பிறந்து கலைக்காகவே வாழ்ந்து கலைகளே தன்னை மாய்த்துக் கொண்ட ஒரு சித்தகலைச் சித்தியின் மகன் அல்லவா தான்! செல்லியோ?

வில்வநாதனுடைய அறிவுக்கு முன்னால் அவனுடைய இதயமானது குற்ற வாளியைப் போன்று விலங்கிப் பூட்டி நின்று. அவனுடைய அறிவே அவனுடைய இதய உயர்ச்சிகளை விரைவாகச் செய்தது:

'தவறு செய்யாதே! கலை என்ற மலை யுச்சியிலிருந்து கால் இடறிக் கிழே விழுந்து விடாதே!' என்று எச்சரிக்கை செய்தது அந்த இளை ஒவியனுடைய சித்திரச் சித்தகலை!

'நான் சித்திரக்காரன்! இந்த உலகி லுள்ள அழகுப் பொருள்கள் யாவும் என்னுடைய சுதந்திரக்கு எண்ணம் வழங்குகிற சித்தகலைக் களஞ்சியங்கள். இந்தக் களஞ்சியங்கள் எனக்குச் சொந்தமில்லை. இவை வாழ்க்குமிரு சுதந்திரங்கள் மட்டுமே எனக்குரிய உடைமையச் செல்வங்கள்!'

இவ்வாறு எண்ணியவனுக்குக் குணக் குள்ளே சென்று தவறு சித்திரப் பணி யைத் தொடங்கினான் வில்வநாதன்!

சென்னை நகரையடி கோவிலின் பூஜா னாக் கவனித்துக்கொண்டு நிர்வாகக் கையாள் நடத்தி வந்தவர் கத்திரேப் பட்டர்! மலைவாடி வாரத்திலே வீடு! அறு பது வயதுக்கு மேல் ஆனபோதிலும் நோய்தொடி எதுவும் எட்டிப் பார்க்காத அந்தக் காலத்து உடம்பு அவருக்கு! மிகுக்கும் துடுக்கும் நிறைந்த இந்த முதியவர் ஒவியன் வில்வநாதனுக்கு அறிமுகமானார்!

கத்திரேப் பட்டரைத் தவிர அந்தச் சென்னை நகரையடி கோவிலைச் சுற்றியிருந்த வன தேவனாகவள்ள பிடங்களுக்கு வெள்ளி, செவ்வாய்க் கிழமைகளில், பூஜை போடுவதற்காக மலையடிவாரத்திலிருந்து ஒரு பூஜாரி வருவார். அவருடைய புதிய நட்பும் வில்வநாதனுக்கு கிட்டியது!

நாட்டுப்புறத்துக் கோவிலின் அமைப்பு முறைகள், வன தேவனாகவள்ள வழிபாட்டு முறைகள், சிற்ப அமைதிகள் முதலியவற்றை நன்றாகத் தெரிந்த ஒரு பரம்பரைப் பூஜாரி அவர். அந்த வட்டாரத்தில் "உலக சர்" என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் அவர்! கத்திரே சப் பட்டர் அந்தப் பூஜாரியைக் 'கம்பர்' என்றே அழைத்தார். அந்தப் பூஜாரி மர லைப் சேர்ந்தவர்களைவெல்லாம் கம்பர் என்றே அழைத்து வழக்கம் என்றும், அவர்கள் எல்லாரும் தெய்வச் சிற்பக் கலைச் செல்வதிலும், சித்திரங்களில் வர வதிலும், நாகுல்லரம் வளர்ப்பதிலும் மிகவும் தேர்ந்த கலைஞர்கள் என்றும் வில்வநாதன் தெரிந்து கொண்டான். இந்த இருவருடைய நட்புக்கும் காரணமாக அமைந்த அந்தக் கோவிலும், அந்தக் கோவிலின் அமைப்பிலே பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்திருந்த கலைகளும், தமிழ் நாட்டின் தொன்மையான ஆசாரத்துக்கும், பண்பாட்டுக் கும் சான்றுகளாக நின்றன. அந்த ஒவியனுடைய கண்களுக்கு முன்னால் தன்னுடைய சித்திரப் பணி பூர்த்தி யான பிறகு, அந்தக் குணகியின் தாழ்வாரச் களங்களிலே இந்த இரண்டு அநிய நண்டிகளின் ஒவியங்களையும் வரைந்து திறுத்த வேண்டும் என்று கூட ஒரு விசித்திர ஆசை, அந்த ஒவிய இளைஞனுடைய உள்ளத்திலே இப்போழுது புதிதாக அரும்பியது!

ரிஷியடுங்கள், அவரை மயக்கிய மோகனக் கணிகை, தாமரையிலே நைத்த விபரீதமுன் ஆடிய பாடங்கள் மன்றத்து, பட்டரின் உபசாரமான அன்பும், கம்பரின் தொன்மையான கலைப் பண்பும் ஒரு புதிய சூழ்நிலையை வழங்கின! காணக் காணக்கூடியத் தொடங்கும் போது ஏற்படுகிற மனக் குழப்பமும், அச்சமும் மன்றத்து இப்போழுது சித்திரச் சுதந்திரக்கு வேண்டிய கலையான "சிற்பதோஷம்" வில்வ நாதனுடைய உள்ளத்தைச் சூழ்ந்தது! அவனுடைய இதய எழுந்து பேசத் தொடங்கியது!

பட்டர் வருவார், 'பிரமாதம்' என் பார்! கம்பர் வருவார், 'அற்புதம்' என்பார்! அப்போதெல்லாம் வில்வநாத

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆஸ்திகள : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

நகலமைக் காரியாலயம் : பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை - 1

கிளைகள் : மயபாய், கல்வத்தூர், பெல்லி, சென்னை நாகபுரி, கோலாப்பூர்
ஆமலாபாத்தூர், ஹாதிசங்கு, கோயமுத்தூர், கொச்சி, கோலிப்பட்டி

நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ள

அனாஸின்

வலிகளைப்
போக்குகிறது

நிம்மதி
அளிக்கிறது

சோர்வை
விரட்டுகிறது

சூர்த்தைத்
தளிக்கிறது

நாட்டுப்புரம் குறித்துக் கொடுக்கும் மருந்துகள் மருந்துக்கு ஒப்பாக, விஞ்ஞான முறையில் தயாரித்த மருந்துகள் அனாஸின் மருந்துகள் திருப்பதம், அரிசனின் அறிவிப்புகள் மூலம் தயாரித்த அளிக்கிறது. (1) பதட்டத்தைப் போக்க நிம்மதி அளிக்கிறது-இதனால் துன்பப்படுகிற பக்கம் பெருக்கம். (2) சோர்வை விரட்டுகிறது. (3) சூர்த்தைத் தளிக்கிறது. நான்கு மருந்துகள் அடங்கியுள்ள 'அனாஸின்' வலி நிவரண மருந்துகள் அடங்கியுள்ள சிறந்த மருந்துகள் அனாஸின் மருந்துகள்.

★ மிகச்சிறந்த தயாரிப்பாளர்
கொச்சி மிகச்சிறந்த தயாரிப்பாளர்
சிறந்த தயாரிப்பாளர் 18 வருடம்.

அனாஸின் மிகச் சிறந்தது

Registered User: GEOFFREY MANNERS & CO. LIMITED

TAM.Z. 6

ஹுடைய இதயத்துக்குள், மறைந்த தந்தையின் குரல் கேட்கும். "நன்று மகனே! நன்று!" என்று தன்னை நோக்கித் தவறு தந்தை பேசுவது போல ஒரு பிரமை தோன்றும்! அடுத்தகணம் மந்த வனமுடி, அவனைச் சுற்றி சின்று மலர்ச் கொடிகளும், எதிரேயிருந்த கலரும் எல்லாம் மறைந்து விடும்! புறக்கண னின் பார்வைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சித்தனை உலகிலே சென்று நிற்கும் மலர்! இவரும் வர்ணங்களும் அந்த அக உயக்கத்தில் கணவுகளை வாங்கி அப் படியே ஒலியங்களைக் மோழிபெயர்த்து நிறுத்தும்! எத்தனை மணி நேரம் இப் படிச் செல்லுமோ, அவனுக்கே தெரீ யாது! சுந்தரேசர் வந்து அவனை இந்த உலகுக்கு மீட்டுக் கொண்டு வந்து உணவு உண்ணும்படி சொல்லுவார்! அப்போதுதான் விவநாதன் கணவு களைந்து கயிறினால்கு வலுவான்!

செண்பகநாயகி லோலிதையடுத்த குகையிலே இப்படி இரவும் பகலும் சித் திர வேலை தொடர்ந்து நடந்து வந்தது! இரண்டு வாரங்களிற்று ஒரு நாள் ஜமீத் தார் அவ்வரதன் வந்தார். எவ்வயற்ற பரவாததிலே கூத்தாடினார்!

"விவநாதா! நான் எதிர்பார்த் ததை வீட வேகமாக வேலை முடித்து விட்டது! இதே போல இதே வேகத் தோடு சென்றால், இன்னும் இரண்டே வாரங்களில் கோவிலின் சுற்றுச் சுவர் களையும் புதுப்பித்து விடுவாய் என்று தோன்றுகிறது!"

இவ்வாறு சொல் னார் அவ்வரதர்!

"அண்ணனே! இந்தக் குகை ஒலி யங்களில் எங்கே

அதிகமான வேலை கிடையாது. அதனால்

தான் இந்தவே சீக்கிரமாக முடித்து விட் டேன். ஆனால் அந்தச் சுவர்கள் அப்படி யில்லை!" என்று விவநாதன்.

"அதென்ன அப்படிச் சொல்லு கிறது?" என்று ஆவல் மிகுந்தவராகக் கேட்டார் ஜமீத்தார்.

"குகைச் சித்திரங்களில் பெரும் பாலானவை, ஆக மறையாமல் நின் றன. எனவே அவற்றைப் புதுப்பிக்க அத்தனை சிரமம் இருக்கவில்லை. ஆனால் கோவீற் சுவர்கள் அப்படியில்லை. அந்தச் சித்திரங்கள் எல்லாம் மூழுதும் அழிந்து விடக்கிடிறன! ஆகையால் பெரும் பாலும் எவ்வு சோத்தக் சுற்பனையக் கொண்டுதான் புதிதாகவே வளரவ வேண்டும்!" என்று விவநாதன்.

ஜமீத்தார் குகையின் பல பாகங்களையும் கூறித்து பார்த்தார். பல காட்சி களுக்கு மத்தியிலே ஓர் ஓரத்தில் மட்டும் குகையின் சுவர் புதுப்பிக்கப்படாமல் மங்கியபடியே காட்சி தந்தது. அந்த இடத்தை மட்டும் விவநாதன் பழைய நிலையிலேயே விடபுருத்தான்.

"தம்பி! அது என்ன? அந்த ஓரத்தில் மட்டும் உன்னுடைய இறகு படவே இல்லை போனிருக்கிறதே!" என்று திகைப்போடு கேட்டார் அவ்வரதர்.

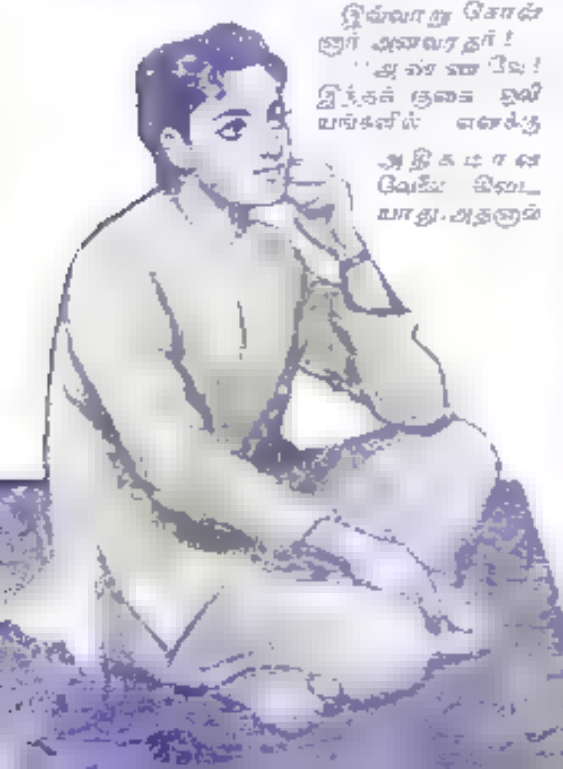
"ஆமாம்: அந்தப் பக்கமே போக சிவ்வ நான்! பாரதத்தில் அது ஒரு சிறிய உப கதை!"

விவநாதன் இப்படிச் சொன்னதும் ஜமீத்தார் அந்த ஓரத்துக்குச் சென்று பார்த்தார். அது விசியிரிஞ்சுகின் கதை!

"தம்பி! இந்தச் சித்திரத்தை அப் படியே மங்கலாகவே விட்டு வைத்திருக் கிறாயே! ஆகா! எத்தனை மர்மியிருந்த போதிலும், அந்த முனிதாமரனுடைய முகத்தில் பிரகாசமாக ஒளி வீசுகிற தவச் சுடர் எத்தனை அற்புதமாக இருக்கிறது! உனக்கு ஏன் இந்தச் சித்திரத்தில் இக் தனை அசிாத்தை! ஏன் இதை நீ புதுப் பிக்கவில்லை?" இவ்வாறு கேட்டார் ஜமீத்தார் அவ்வரதர்.

"அண்ணனே, அரிசுத்தை இவ்வீ. ஒரு வித அச்சம்! இந்தக் குகையிலுள்ள இக் தனை ஒலியங்களிலும் இது ஒன்றுதான் என்கை மிகவும் குழப்புகிறது. என்ன வர்ணங்களை எப்படிச் குழைத்து இந்தத் தவக் கோலத்தைப் புதுப்பிப்பது என்று புரியவில்லை எனக்கு. அதேசமமாகச் சுற்றச் சுவர்ச் சித்திரங்களை வெல்லாம் வரைத்து எழுத்து விட்டுப் பிறகுதான் கடைசியாக இதைத் தொடலாம் என்று எண்ணியிருக்கிறேன்!"

இப்படி விவநாதன் சொல் றும்போது அவனுடைய உடம்பு தடுங்கிற்று. பக்கத்திலிருந்து

கொண்டிருந்த சுந்தரேசப் பட்டர் இதைக் கவனித்துக் கொண்டே ஜமீந்தாரிடம் சொன்னார்:

“உண்மைதான்! முனிவர்களுடைய சித்திரங்களை வரைவது எவ்வளவு அழகான அத்தக் காலத்தில் பல நாட்கள் தொடர்ந்து விரதம் காத்து, தோன்பு இருப்பார்களாம் சித்திரக்காரர்கள்! நான் நிறைவுக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்! தெய்வத்தின் பக்கத்தில் போவதை விடப் பக்தர்களின் பக்கத்தில் போவது அத்தனை பெரிய சாதனை! தேவதைகளை உருவாக்கி நிறுத்துவதை விட, மகான்களை உருவாக்குவது பெரிய தவம்!”

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே சுந்தரேசப் பட்டர் ஒரு பரவசத்திலே கண்கலங்கி திண்ணர்!

குளகயிலிருந்து வெளியே வரும் போது ஜமீந்தார் சொன்னார்:

“தம்பி! நீ சொல்லிறப்படியே செய். விஷயமெல்லாம் சித்திரம் கடைசிச் சித்திரமாகவே இருக்கட்டும், சுற்றச் சுலர்களை வெல்லவும் முடித்துக் கொண்டு மறுபடியும் இங்கே வந்து கொள்ளலாம் நீ! புதிதாக நீயே சுற்றனை செய்து எழுத வேண்டிய சுலர்ச் சித்திரங்களைப் பற்றி இனிமேல் சித்தனை செய்யத் தொடங்கு தம்பி! அடுத்த முறை நான் இங்கே வருவதற்குள் அந்தப் பணி...”

ஜமீந்தார் பேச்சை முடிப்பதற்குள் சுந்தரேசப் பட்டர் குறுக்கிட்டார்:

“ஜமீந்தார் அவர்களே! இடைமறித்துப் பேசுவதற்காக மன்னிக்க வேண்டும். அந்தச் சுற்றச் சுலரிலே, கிழக்குப் பக்கத்தில், நிலமயில் வாகனம் எழுந்தருளி நின்றால் பிரமாதமாக இருக்கும். நீங்கள் அங்கே காரம் கொடுத்தால் சுந்தரபுராணக் கதைகளை எழுதும் படி தம்பிக்குச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வரவாற்று நுட்பங்களையும் ஓயியச் செய்திகளையும் நான் கொடுக்கிறேன்!”

சுந்தரேசப் பட்டர் இவ்வாறு சொல்லி முடித்தாரோ இவ்வையோ, ஜமீந்தார் ஒரு குழந்தையைப் போல துள்ளினார்.

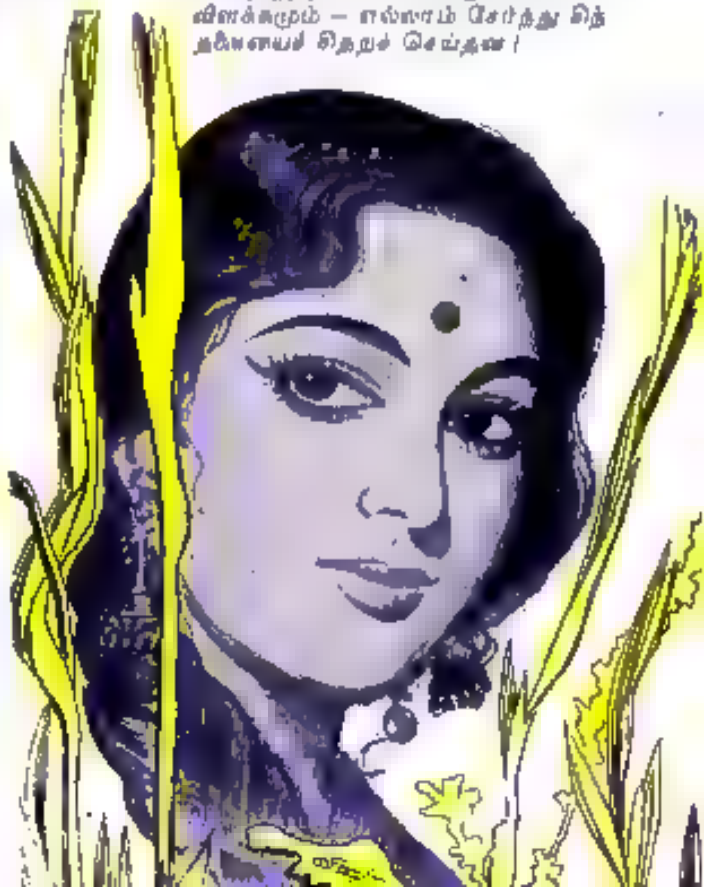
“பேஷாண்ட யோசனை! அந்தக் காலத்தில் என்னுடைய தகப்பனுக்கு மிகவும் பிடித்த பாட்டு ஒன்று உண்டு: ‘நில

மயில் வாகனமே’ என்று ஆரம்பித்த பாட்டு! அப்பாலே அந்தப் பாட்டை அடிக்கடி பாடுவார்கள்! நீவாம்பரி ராகத்தில் பாடுவார்கள்!”

இப்படிப் பேசத் தொடங்கிய ஜமீந்தார், அவருடைய தகப்பனாரைப் பற்றியும், அவருடைய சங்கீத மோகம் பற்றியும் பேசிக் கொண்டே, அந்தப் பாட்டையும் வாய்க்குள் மெதுவாக முனகினார். அப்போதுதான் வில்வநாதனுக்கு ஜமீந்தாருடைய சங்கீத ஆர்வம் புரிந்தது.

ஜமீந்தார் அன்று செண்பகவனத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்ற பிறகு, வில்வநாதனிடம் சுந்தரேசப் பட்டர் சுந்தரபுராணக் கதையை வரைவதற்கான பல பல யோசனைகளை வர்ணித்தார்!

அன்றிரவு முழுதும் வில்வநாதன் சரியாகத் தூங்கவில்லை. சுந்தரபுராணக் கற்பனைகளிலேயே அவனுடைய உள்ளம் சுழன்று கொண்டிருந்தது. இடைவிடையே விஷய மெல்லாம் ஓயியத் தைப் பற்றி ஜமீந்தார் கேட்ட கேள்வியும், தான் சொன்ன பதிலும், அப்போது தனக்கு ஏற்பட்ட நடுக்கமும், அந்த நடுக்கத்திற்கு மத்தியில் சுந்தரேசப்பட்டர் ‘தடுத்தாட் கொண்டு’ கொள்ள விரைக்கமும் – எல்லாம் சேர்ந்து சித்தனையைச் சிதறச் செய்தன!

'மனறத்திருத்த சிவசம்புத்தூர் தீனை
வுகளை பெய்வாம் மீண்டும் கிளறி விட்
டாரே ஸ்மித்தார்! என்ன விபரீதம் இது!
இனியும் இத்தகைய குழப்பங்களுக்கு
இடம் கொடுக்கவாமா!' என்று மனந்
தைத் திடப்படுத்திக் கொன்ன முயன்
றும் விவநாதன்.

ஸ்மித்தார் கிளறி விட்ட தீனைவுகள்
மீண்டும் மீண்டும் மனத்தைக் குழப்பின!
நீல மயிலும், மூருகப் பெருமானுமாக
ஒவிய உள்வாத்திலே எழுந்தருள வேண்
டிய கந்தபுராணக் கதைகளைத் தாமரைச்
செவ்வியும் அவளுடைய ஒவியமும் வந்து
நின்று மனறத்தன்! ஒவியக் குறிப்புப்
புத்தகத்தில் ஏதேதோ கொடுக்கி
வரைந்து பார்த்த முயன்றான். ஆனாலும்
ஒன்றும் சீராக வரவில்லை!

தோளாக மலிகை வரைவான்! தாமரை
மயில் வந்து அதை மனறத்தது! ஆறு
முகங்களைக் கற்பனை செய்வான்! அந்த
ஒரு முகம் வந்து ஆறு முகத்தையும்
மனறத்தது. சரவணப் பொய்கையைச்
சித்திரம் தீட்ட முயன்றான். அவனுடைய
மனப் பொய்கையிலே குழப்ப அடிகள்
எழுந்து பொங்கின! நீண்ட நேரம் இப்
படியே கலங்கிக் கலங்கி அந்தக் காணக்
கிறிடுவான ஏகாந்தச் சத்திரத்திலே
உட்கார்ந்திருந்தான் விவநாதன்!
கம்பர் வந்து பார்த்தார். அவருக்கு
நிலைமை புரியவில்லை.

"நம்பி! நான் பூனைகளை முடித்துக்
கொண்டு பிரசாதத்தோடு திரும்பு
கிறேன். அதுவரை நீங்கள் இந்தச்
சித்திரக் குறிப்புக்களைப்பெய்வாம் மறந்து
விட்டுக் கொஞ்சம் ஒய்வு எடுத்துக்
கொள்ளுங்கள்! உங்கள் கண்கள் எப்
படியோ சிவந்திருக்கின்றன. மனசில்
ஏதோ குழப்பம் தெரிகிறது!"

இவ்வாறு கலங்கியோடு சொல்லிவிட்
டுச் சென்றார் சங்கரநாமச்சிவராயக் கம்பர்
என்ற அந்தப் புராணி.

சத்திரத்தின் வெளிக் கதவைப் பூட்டி
விட்டு உங்க கூடத்துக்கு அருகிலேயுள்ள
ஒரு சிறு திண்டிசையிலே சாய்ந்தவாறு,
மறுபடியும் குழம்பிக் கொண்டிருந்தான்
விவநாதன்!

மாலு மயங்கிக் கொண்டு வருகிற
நேரம்! மேற்கு வானத்தில் சூரியன்.
கிறங்கிச் சரிந்து கொண்டிருந்தான்.
தொலைவிலே கம்பர் மணிபடிக்கும் ஒசை
கேட்டது. தெற்கிலிருந்து விசிய காற்று.
அருகியின் ஒசையோடு அதன் குளிர்ச்சி
ளையும்க் கமந்துகொண்டு சத்திரத்தின்
பலகணி வழியாக உள்வே நுழைந்தது.
அந்தத் தன்மையான காற்றிலே இத்
வத்தைக் கொள்ளுகொள்ளுகொண்டிருக்கி
யோடு ஒரு பெண் குரல் தவழ்த்தது! தெற்
றியைப் பிசைத்து கொண்டே குழம்பிக்

கொண்டிருந்த விவநாதன் திமிர்ந்து
உட்கார்ந்தான். பாடலுள்ளும் சற்று
அருகிலே கேட்டது. வார்த்தைகள் இப்
பொழுது தெவிடாகத் துவங்கின.

நீல மயில் வாக வரே!
வெற்றி வே லாயுதரே!
கோணம் நிறைந்த கோழிக்
கொடி மலர்த்த சேவரே!

ஆதிரண்டு தோளா ரே
ஆறு முகத் தாரே!
திரு மறை கொஞ்சம்
சிறுத்தக்கத் தாளாரே!

ஆயிரார் அறுவர்களும்க்
அம்பிகையும்க் கணகையும்க்
சேவே என் ரேத்தி
சிறம் கொந்து உட்குளிர்த்த
காணத்து வேடன்
கண்ணிகக்காய்ப் பரண்மேல்
ஞானத் தமிழ்ப் பாதம்
நன்மனவதத் நாயகமே!

விவநாதனுக்கு உடம்பெல்லாம்
புயலரித்தது. காற்றோடு காற்றாக வந்த
ஒளிக்கு ஒரு வடிவம் உண்டா? நீல
மயிலும், வடியேலும், ஆறுமுகமும்,--
ஆதிரு தோளும் அப்படியே விவநாத
னுடைய கண் முன் வந்து நின்றன!
சரவணப் பொய்கையிலே ஆறு அங்கு
லார்களும், ஒரு சேர அந்தத் தெய்வக்
குழத்தைமய அள்ளி அணைத்துச் சிரம்
மொந்து நிற்கும் காட்சி தெரிந்தது!
வேதங்கள் கொஞ்சுகிற பாதச் சுவர்க்கை
யின் ஒலி கேட்டது! காணத்திலே நம்பி
ராஜனுடைய கண்வி பரணிலே ஏறி
நிற்பதும், மூருகப் 'பெருமானுடைய
ஞானத் தமிழ்ப் பாதங்கள் அங்கே அடி
யெடுத்து வைப்பதும், எவ்வாம் வண்ண
வண்ண ஒவியங்களாக, விவநாத
னுடைய கண் முன்பே தெரிந்தன!

"என்ன மாயம் இது! இசைக்கும்
இசையோடு குழைந்த சொற்களுக்கும்
இத்தன் சத்தி உண்டா? கண்ணை
மனறத்த குழப்பங்களை பெய்வாம்
அகற்றி, இப்பொழுது என் கண்முன்பே
முருகனைக் கொண்டு நிறுத்துகிறதே இத்
தக் குரல்! இந்தப் பெண் யார்? என்ன
அதீதமென இனிமே! என்ன தெய்விக
மான பாடல் இது! எத்தனை இன்பமான
ஞரன் இது! பெண்மைக்கு இப்படி ஒரு
தெய்விக ஆற்றலும் இருக்கிறதா!"

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே
எழுந்து நின்று பலகணி வழியாக நத்த
வனத்திற்குள்ளே பார்த்தான் ஒவியச்
விவநாதன்! (தொடரும்)

காஸ்நடைச் செவ்வீங்கள்

பாக்டர் டி. பட்டாபிரமன்
கொண்ட ராஜ்யக் காந்தைத் துறை அதிகாரி

இவ்வாட்டம் சென்னை மாநிலக் காங்
நடைக் கங்காட்டி 22-3-62க்குந்து
திருச்சியில் நடைபெற்று வருகிறது.
இந்தச் சமயத்தில் தமிழ் நாட்டில்
காங்குடைச் செவ்வீங்களின் வளர்ச்சி
பற்றிப் பொதுமக்கள் சிறிதேனும்
சிரத்தை கொள்வார்களானால், தமிழ்
கத்தில் பொதுவனம் உயர்வுக்குப்
பெரிதும் பலன்படக் கூடும்.

தமிழ் நாட்டில் காங்குடைகள்
வளர்ப்புக்கு அளவற்ற வாய்ப்பு இருக்
கிறது. தமிழ்நாட்டின் வெப்ப தட்ப
நிலைக்கு ஏற்ற முறையில் ஆசியப்
களைத் தொத்தெடுத்த அவற்றை
தல்ல முறையில் வளர்த்து வருகிற
நாணும் பால் பஞ்சம் தீரும்; காங்
களின் உழையும் மூக்கூப் பயன்
படும். விவசாயமும் செழிப்பதும்.
யில் கூறப்படும் மாடுகளைத் தமிழ்
மக்கள் தங்கள் தங்கள் சக்திக்குத்
தகுந்தவாறு வளர்த்துப் பயன்
பெறலாம்.

காங்கேயம் மாடுகள்

இது தமிழ் நாட்டில் பிரபலமான
இனங்களில் ஒன்று. கோவை மாவட்ட
த்தில் நாராபுரத்தைச் சேர்ந்த
காங்கேயம் பகுதியில் இந்த மாடுகள்
நெடுங்காலமாக வளர்க்கப்பட்டு வரு
வதால், இதற்குக் காங்கேயம்
மாடுகள் என்ற பெயரும் திகைத்து விட்டது.
இவ்ருள்ள குடியானவர்கள் தங்கள் பண்ணை
களில் இம்மாடுகளை ஆரவமாக வளர்த்து
வருகிறார்கள். இவற்றின் உயர்ந்த ரகப்
பாக்களும் காங்கேயம், பழையகொட்டைப்

பட்டக்காரர் அவர்களின் பண்ணையில் புகழத்
தக்க விதத்தில் வளர்த்து மக்களுக்கு அளித்து
வருகிறார்கள். திருப்பூர், அவினாசி, கன்ன
புரம் மதுரைச் சந்தைகளில் இம்மாடுகள்
இடைக்கும்.

பாக்களில் உயர்ந்த ரகப்
கள் 1000 பவுண்டுகள் வரை
ஒரு சுற்றுக்குப் பால் கொடுக்
கின்றன. நூறு பவுண்டு பால்
வழ்பது ஒரு நாட்டினம் படி
பாதுக்குச் சமம் என்று கூற
லாம். பாக்களில் பவனாவிடக்
காங்குகளில் பவனே விவசாயி
களுக்குப் பெரிதும் முக்கிய

மூரீரா எருமை

தீவார்க்கரி பற

இருவருமே தேரவை மரவிட்டது
 அதே சேஷத்திதே. (யா)யி தீர்த்துக்
 கொடுத்த மனை மரக்கூட மரவிட்டது
 தர்த்து மரக்கூட மரவிட்டது. - கருதுவது
 மரக்கூட மரக்கூட மரக்கூட

காகபை பக்கங்கள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த இனத்தின் பக்கங்களில் பாதுகா ஆணைப் பட்டு இவற்றைப் பரமா, மலாலா போன்ற நாடுகளில் உள்ளவர்கள் குறைந்தது நான் ஒன்றுக்குப் பதினாறு படி பாய் கொடுக்கின்றன இர பக்கங்கள், உயர்ந்த பந்து மாதங்கள் நடக்கும்படி பக்கங்கள். அதிக அளவு நான் ஒன்றுக்குப் படி பக்கங்கள் பந்து மாதங்கள் நடக்கும்படி பக்கங்கள். அதிக அளவு நான் ஒன்றுக்குப் படி பக்கங்கள் பந்து மாதங்கள் நடக்கும்படி பக்கங்கள்.

காகபை பக்கங்கள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த இனத்தின் பக்கங்களில் பாதுகா ஆணைப் பட்டு இவற்றைப் பரமா, மலாலா போன்ற நாடுகளில் உள்ளவர்கள் குறைந்தது நான் ஒன்றுக்குப் பதினாறு படி பாய் கொடுக்கின்றன இர பக்கங்கள், உயர்ந்த பந்து மாதங்கள் நடக்கும்படி பக்கங்கள். அதிக அளவு நான் ஒன்றுக்குப் படி பக்கங்கள் பந்து மாதங்கள் நடக்கும்படி பக்கங்கள்.

இ

இவ்வெனத்தில் தாயகம் சென்றவர்கள் பரமேசுவரரும், ஆனால் இந்த இனத்தின் மானுடிகள் உட பரமாய, பரிபாடா, மேற்கு ராஜ்யத்தின் பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. பால் இனத்தின் சேர்ந்த மானுடிகள் இவை, ஆனால் காளைகள் உழவு முதலிய வேலைகளுக்கும் பயன்படுகின்றன. பாரிப்பதற்கு அழகான இனம் இது. மிகவும் சாத்தியமான குணம் சிறப்பு கொண்டவை, காதுகள் நீண்டு பொதுவான வெள்ளை நிற உடலளவப்பு கொண்டவை. காளைகள் நன்றாக உழைக்கும் என்ற போதிலும் சற்றுக் கடுமையான நன்றை தான், உழவே ஊக்குபடுத்தி உற்சாகம் காட்டினால் கறுகனாய் பெற்று விடும். இவ் வியப் பக்கங்களில் ஓர் சத்துச் 11,000 பவுண்ட் பால் கொடுக்கும் பக்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஒரே பண்டியை, இந்த இனப் பக்கங்களும், காகபைகளும் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் அழகான சிவப்பு நிற மானுடிகளும் உள்ளன. இந்த நிறத்து மானுடிகள் மும் நமது கால்களில் நன்றாக இருக்கிறார்கள் பெரிய வகுப்புகள். உடலில் இர மானுடிகளில் செல்லு தவிர்ப்பாக அளவற்றது போல் உயர்ந்த (செல்) உள்ளது. இதன் காகபை கெட்டுப் பாய் பக்க ஓராளர்களையே கையடித்து விட்டால் அளவு வளரும் போது தலை கையிலுள்ள பாக விளையும். விடுகளில் அப்பாக வளர்த்த இப்பக்கங்கள் மிகவும் சிறந்தவை. சிறந்த கொள்ளாத சாது வள பக்கங்கள் வளையில் கிரி பகவும் ஒன்று. திவசரி பத்துப் படி பால் வீதம் கறக்கின்றன.

காகபை

இவ் இனத்திலேயே இது நம் தேசத்தில் காகபை இனம் என்று பெயர் பெற்றவை

யாரும், இதன் தாயகம் பகுதியை ராஜ்யத்தில் உள்ள மாண்ட்கோடரி என்ற மாவட்டமாகும். இதற்கு மோலா கன்று மத்தெரு பெயரும் உண்டு. சிறந்த பால் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகவுக்குள்ள உடல் இயல்புகள் மோலும் இதனிடம் அமைதி இருக்கின்றன. இதுவும் மிக சாதாரணமாகவே 14,000 பவுண்டுகள் வரை உயர்ந்த காலத்தில் பால் அளிக்கின்றது. காளைகள் பொதுவான வேலைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. உயர்ந்த இனக் கால் நடைச் செல்ல அபிவிருத்திக்காக, காளைகள் பொதுவான தழைத்தோட்டம் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. காளைகள் கன்றுகள் கால்கள் வயி லிருந்து பதினாறு வரையில் வளர சாயம் முதலிய துறையில் உழைக்கின்றன.

தாயகம்

இதையும் பால் இனத்தைச் சேர்ந்ததுதான். இதன் முக்கிய கிதும் பரிபாடாமாகும். உடல், நோயியுரி, நெய்ச்சாறு ஆகிய பகுதிகளில் மிகுந்தாக வளர்க்கப்படுகிறது. பரமாய் அழகிய மானுடிகள் இவை, மிகவும் சாதுவான கபாலம் கொண்டவை. காளைகள் விவசாயம் முதலிய தொழிற்சாலை நன்றாக உபயோகமாகி வருகின்றன. இவ்வளவு கனந்த மலையிலும் கொண்டவை. இதுவும் ஏறத்தாழ 305 நாட்கள் கொண்ட ஓர் சத்துக்கு 9655 பவுண்டு வரை பால் கொடுத்தும் பக்கங்களும் இவற்றில் உண்டு.

மூல எருமைகள்

'எருமைகள்' என்பதால் இவற்றை நாம் இனக்காரம் செய்ய வேண்டியதில்லை. எருமைகள் முக்கியமான கால் நடைச் செல்வங்களில் ஒன்றாகும். மேற்கோள் ஹராராக எருமைகள் ஏராளமாகப் பால் கொடுப்பதோடு இதன் பானில் ஏழு சதவீதம் கொள்ளைச் சத்து இருக்கிறது. இவ்வினத்து பகவுக்கு குறைவானதும் இதற்கு மேலும் தட்டாமல் பால் கொடுக்கும் இந்த இன எருமைகள். தெய் உற்பத்தியில் இதன் பால் முதல் எந்தானம் வந்து உபயோகம். முராராக எருமைகள் உட இத்தியாவில் உள்ள காகபை, ரோதக், மந்தால் போன்ற இடங்களில் அதிகம். எனினும் இவை நாடெங்கும் பரவலாக வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழகத்திலும் இவை சிறப்பாக வளர்த்து வருகின்றன. அபிநகம் பண்டிகையில் முராரா போலி காளைகள் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வுதல்வக எருமைகளில் சத்திப் பெருக்குக்கு இர மிகவும் பயன்பட்டு வருகிறது. இந்த எருமைகளில் வளர்ச்சி 14,000 பவுண்டுகள், இதற்கு உயர்ந்த இ. பகலில் உயர்வான பண்டிகையில் தகுந்த முறையிலே பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் கால்நடைகள் விழாக் கொண்டாடப்படுகின்ற இந்தச் சமயத்தில் நமது கால் நடைச் செல்வ வளர்ச்சியில் மக்கள் அதிகக் கருத்து செலவிட வேண்டும். அதிக ஆர்வம் செலுத்த வேண்டும் என்பதே என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

குமரன் தன் நீளமணிக் கண்களை உயர்த்தித் தன் தாழையிலே விழுங்கி விடுபவன் போல் பார்த்தான். ஸ்ரீரீக் கிடங்குக்குள் தவம் கிடக்கும் அந்த சேவியிகள் அவனிடம் எவ்வளவாகித்து இப்படி ஊடுருவித் துளைக்கின்றன? வெயிலில் கருகிய மலர் போன்ற அந்தத் தனி மொகந்தைக் கண்டதுபோல மலாவியின் கண்களில் பனி படர்ந்தது. அவை மறக்க முடியாதுபவன் போல் கட்டென்று அவமாளிப்பதே திரைத் தட்டில் பிள்கட்டும், பழமும் எடுத்துவந்தான்.

சிறுவன் எதிரே நடந்ததைப் பற்றித் தனது உயர்த்தி வாய்க்குளே கொண்டு சென்று, நின்றுப் படி வந்துவிட்டான்.

குமரன் மனத்தின் அடிப்படி, ஆர்வமும் அவன் செயலின் சிறிதும் பிரதிபலிக்கவில்லை. அவற்றை விவகரித் தள்ளும் எதிரொலி கூடச் சுவைக்கில் இல்லை. "அம்மா, சந்துருமாமா வர மாட்டாரா?" என்றான் ஏக்கம் சிறந்த குமரன். தன்னிலையிலும் கொம்புவித்து வருவது போல் சொற்கள் தேய்ந்து முகித்தன.

கேள்வியின் தவிப்பு மலாவியின் இதய அடிவாரம் வரை சென்று கொண்டிருந்தது. அவளை மெல்லிய உதடுகள் துரத்தின உதடுகள். கண்ணின் பொய்க்கிப் பெருக்கலை, எழுத்து துள்ளும் வழியை பார்வையையும் மட்டி விட்டான். நீண்டு கிடந்த தெரு அத்திக் கதகதலுக்குள் உட்கார் கருப்புக் கொண்கத் தவாராக இருந்தது. உயர்த்தி மிதிவடிவன் அணித்து விளாத்து சென்ற பாதசாரிகளது தடையின் இறுக்கமும், வெகலும் அவளது உணர்வுவை அழுத்தின. நீர் திரம்பிய கண்ணீர் அவள் திரும்பிய போலுது குமரன் முகத் தைக் கைகளில் ஊன்றியபடி வசந்த புறம் நோக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"குமரா! இத்தப் பழக்கிவளாவது காப்பிடா கண்ணோ!" என்றான் அன். இழைபோட, அவன் கவனம் வேறு திசைகளிலே நீதிக்கே கொண்டிருந்தது.

"அம்மா, சந்துரு மாமா வுக்குச் சனிக் கிழமை தரை தான் வீடு உண்டே, இரண்டு வாரமாகக் காணாமே. வர மாட்டாரா?" என்றான். உடம்பிலுள்ள உயிர் சக்தி அனைத்தும்கண்களில் ஆசைக் கண்ணாக மிளவியது.

மலாவியின் மெய் இருந்த விடையாட்டுப் போய்மைகளை எடுத்துவந்து அவன் முன்னே வைத்தான். "குமரா! இதை வைத்துக் கொண்டு விளையாடு. நீயே வேலையை முடித்து விட்டு வருகிறாய்." என்றவாறு அப்பால் செல்வ றுவரை தாலிங் கண்டத்தை இறகப் பற்றிக் கொண்டான்.

"அம்மா! மாமா என்னை பீச்சுக்கு அழைத்துப் போக வருவார். எனக்கு ஒன்றும் பொய்மை வேண்டாம் போ. போன சனிக்கிழமை

மாமா என் வரவில்லை? இத்தவாரமும் வர மாட்டாரா?" என்றான் ஆவனோடு. இம்முறை குழந்தையை ஏமாற்றி விருமயலில்லை மலாவியி.

"பதிலைக் கேட்டு உன்னைமைய உணர்ந்தால் அந்தப் பிஞ்சு மனம் மயப்படுத்தி துடிக்கும்? அந்த அமைதி இழை இல்லாமலே போகட்டும்! அந்தத் தனிமை வாரட்டும் கதிரினாக அவள் சொற்கள் ஏன் அமைப வேண்டும்? அந்தப் பிஞ்சின் குயரம் அவளை அது அதுவாகச் செகத்து வந்து போதாது! அந்த மலர் மனம் வாரட்டே கூடாது!" - புரண்டெழுந்த உணர்ச்சிகளையும், எண்ணங்களையும் இறக மூடிய உதடுகளுக்குள் நெகிழ் கொண்டான்.

"குமரா! தான் இப்பொழுது கடைத் தெரு வுக்குப் போய்விட்டு வருவதற்குள் சந்துரு மாமா வந்து விடுவார் பாரேன்!" என்றான் வலிய வரவழைத்து புன்னைமைய ஒட்டிட்ட படி. நிறுவனின் பிஞ்சுக் கரங்கள் தாலிங் கருத்தைச் சுற்றி வளைத்து இறுகின. மலிழ்ச்சிப் பெருக்கை குத்துப் பற்களிடையே அணை கட்டிக் குனிந்து தாலிங் நெற்றியின் மீது ஓர் அப்பு மத்திரையைப் பதித்தான். சொத்து கிடத்த உணர்ந்ததை அந்தப் பதினுக்குள் கிடத்த மென்மை தட்டி எழுப்பி விட்டோ?

"அப்படியானால் தான் மாமாவோடு பீச்சுக் குப் போவோம்!" என்று கவியபடி வசந்த புறம் ஓடினான்.

மலாவியின் மனம் உதறுபவன் போல வளர்மி மட்டத்தே குனிந்து தமக்கிற்தான்.

கண்கள் வழியே பாய்ந்த வடிவிலே மனத்தில் ஆதம் கம் சந்துக் கண்கள்தான்.

"மலாவியி! தயக்கிய வானு கந்தரோசன், உன்னை

முருகி நின்றான். ஆனால் அவனது கவலை படர்ந்த பார்வை வாசற்பக்கம் மகனின் பின்னரேயே வலித்திருந்தது. சினித்துக் பிடத்த அவன் கோத்தை வருடியபடி, "பவானி! அந்தக் கமினெஞ்சிக்காரன் போய் விட்டான். ஆயினெல்லாம் எதந்து உருக வேண்டிய துரரக் கணம்மைய இரு வாரங்களில் அழித்து விட்டிருடியது. உன் நலம் பாதிக்கப் பட்டால் குமரனின் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?" என்றான்.

"என் துவரம் எனக்குப் பெரிதல்ல. ஆனால் குழந்தை மனம் அந்தச் செய்தியை எப்படி ஏற்றும்? மாமா வருவார். வருவாரென்ற அந்த நம்பிக்கையை எப்படிச் சிதைப்பது? அந்த மழலை தெஞ்சை நோக்கிச் செய்ய அவன் என் பாவம் செய்தான்?" பவானி குதூங்கிக் குதூங்கி அழுதான்.

"பவானி! சத்துருவின் மரணத்தை மறைத்து வைப்பதனால் குழந்தையின் நம்பிக்கையும், ஆசையும் வளர்ந்து முடிவில் பெருந்த ஏமாற்றமும், அதிர்ச்சியுத்தாம் ஏற்படும். இதையிட உண்மையை உணர்த்திப் பட்டுப் போன உணர்ச்சிகளை நீக்கி, மூடோர்கேடு வேறு பற்றுக் கொம்பு வழியே ஆசைக் கொடியைத் துளிக்கச் செய்வதுதான் நயவது" என்றான் சுத்தரேசன்.

இருண்ட பாதையிலே ஒளி பாய்ந்தாற் போல ஓர் உணர்வு கணபேரம் அவனாகத் தன் வலப்படுத்தியது. அடுத்த கணம் முன்கில் தடுமாறி விழுந்தாற் போல் வேதனை ஹம்புவன் களைக் காடியது.

"வேண்டாம்!" சத்துருவின் ஸ்தூல உணர்வு மறைத்து விட்டாலும் அவனது நினைவின் திறம்பெயாவது குழந்தை களைப் பாறட்டும். அதை நான் ஏன் தடுக்க வேண்டும்? பவானி மேலே விவாதிக்க விரும்பாதவன் போல விருட்டென்று எழுந்து பேசாமல் உய்வே சென்றான்.

சிறிது நேரங்கழித்துக் கறிகாய் வரங்கு வதற்குப் பையைமும் சிவ்வனறையையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். "பொழுது விடிந்தால் வயிற்றுப் பொதியும் இவந்திர வாழ்க்கையும் ....! அப்பா! முடிவே இவ்வா! இறப்பவர் இருப்பவரின் வயிற்றைக்கொண்டு போவதில்லை." நினைவின் உயிர்ப்பு பெருமூச் சாகச் சிகறப் பவானி குமரனை நோக்கினான். குமரன் அவனாகக் கவனிக்கவில்லை. சத்துருவின் தியானத்தில் லயித்திருந்த அவன் மனமும், கண்களும், தெருக்கோடியை உட்குருவி ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தன.

விட்டுக்குத் திரும்பும்பொது அவன் தடை தளர்ந்தான். கால்கள் தலங்கிப் பின்வாங்கின. மீண்டும் குமரனின் கெம்விகளுக்குப்படுங்கொல்லியாக வேண்டுமே! அவன் விட்டை அடைந்த பொழுது சிறுவன் வாசலில்

எப்போ

வருவாடு?

கோமதி நாகராஜன்

இருவர். விடு திறந்து விடத்தகு. குமரன் விளையாடச் சென்றிருப்பான் என்ற நிலை தாபுள்ளதைத் தெரிந்து மகிழ்ச்சி செய்தது.

மேல்நிலை காலடி ஒரே கேட்டுத் திரும்பினான். மேல் மூலக் கீழ் மூலக் காலங்கத் குமரன் திறந்துகொண்டிருந்தான். அவன் மூலத்தில் இரு வரை இன்னாத புண்ணை மார்த்திருத்தது.

"குமரா! எங்கே போய் வந்தாய்?" "தெற்றி வீல் மீது படித்த கிளியைத் துளிகை அழுத் தித் துடைத்தான். சிறுவனின் இமை வட்டம் கனிக் மகிழ்ச்சி கொடுப்பின்தது.

எப்போதும் படுக்கும் வகரகட தெஞ்சை வட்டிய அக் கேள்விகள் எழுப்பாதது வத் தன் ஆறுதலாக அனுபவம்! சில திமிடம் கனிக் இமைத்து விடுத்த தவையின் உறக்கத் தில் சிறைப்பட்டு விட்டன. குழந்தையின் கைத்திருத்த போர்வையை இழுத்துப் போர்த்தி விட்டு அணைத்துப் படுத்துக் கொண்டான். எதிரே காற்றிலே பட்டத்த காலண்டின் தெளி மறைந்திரயில் பூக் கரு வாக விந்தது. 'பாவி மறைந்து மூன்று வாரம் களாவி விட்டன! தோனோட்டி வளர்ந்த கைதையக் கைவாக்கி விட்டு எப்படியோ எகென் விட்டுச் செல்ல மனம் வந்தது."

பிவானியின் தாயார் இறந்து சத்தரு அவர்க்கு வகுதரனில் வந்தபொழுது அவன்கு அன்றையது. தம்பியின் மீது அவன் பற்றை வளர்க்காதாரெழு பதில்குன்ற வகுதரன் அவன் வயிறு திறக்கவே யின்! வயிற்றிலே இடம் பெருகுமடியிலும், தோனிலும், அத்த னொன்றைத் குறித்தும் கனிக்வித்தது கொண்ட தம்பி திறப்படம் போல் மறைந்து விட்டானே!

பதிலுது வகுதரன்குப் பீக் அக்குறும் பத்தின் குமரன் பிறந்தான், சத்தருதான் எப்படிச் சனிக் வந்தாடினான்? அவன் அவன் மகனெழு துளியெழாவி விட்டான். விட்டைத் தின்பண்டங்களையும், கிளையாட்டுச் சாமான்க ளையும் திரும்பினான். குழந்தையின் வளர்ப் பீக் அவன் பவானிக் ஒரு சிரமமும் அனிக்ந்து விடையாது. தோனிக் வந்தது அவன்க் சிறுவன்க்கென்க். குழந்தை பமர வின்க் மேல் உயிரெயே வைத்திருந்தான் அதுவ் எதிர்பாராத அந்த இடி. சத்தருதன் மர வம்.....ஆ.....திரைப்பீக் உயிர்ப்பீக் கெய உடையின்க் அதுவ்க்கன் காயும் குப்பென்கு கொழுந்து விட்டேசிற்தது. போர்வையக் கடிவே துவரத்தாய் தோன்க்கன் துடித்தன்.

கண்ணீரால் தண்ணீர் தண்ணீர்த் துக்கத்தும் குக்கத்தும் புறத்துப் பவானி கிம்மன் ஒளியை அடக்கிக் கொண்டான். அங்குபோகப் புரள்கு விட்ட வந்தக் கண்ண்க்குக், சிப்பி போன்ற பிழைக் கரங்கனில் கப்பிசத்தின் சிவிர்த்துத் திரும்பினான். திமர் கிழிப்பின்க் சிறுவனின் இமைகள் வண்ணத்திப் பூச்சியின் இதழ்க்கன் போல் துடித்தன. கிழிச்சுடை பீக் ஒளி குத்துக்கன் பீக்கின் தாபத்தில் மின் கின. அந்தப் பீக்கி அவன் எப்படி வட்டி யுதும் குழந்தை மனத்தில் இதைப் பதிலவிடக் கூடாது! கூடவே...கூடாது! பவானி குமரனை வாரி மார்புக்குக் புறத்துக் கொண்டான்.

அடுத்த சனிக்சிறுவனமயம் வந்தது. குமர னின் மேனையம் அவன் கிவப்பிவாழ்த்தியது.

அவன் ஒரு முறை கூட வாய் திறந்து "மாமா வர மாட்டாரா?" என்ற கேள்வியை எழுப்ப கிளிக். மாமா தெருக்கடிய் சிறுவன் தன்னை தன்கு அங்குகித்துக் கொண்டான்.

"சொக்....சொக்...." சத்தருதின் கப்பிச தடைபீக் தகவருகப்படுத்தும் பாதாட்டை கனிக் ஒழிவதால்! பவானி திருக்கிட்டான். துக்கன் கழியாக சிவியை தோக்கென்க், வந்தது கொண்டிருந்த னுக்கொரு இயத்திர கிழிக் இவர்க்க் கொண்டிருத்தது. உங்கெ திரும்பினான். குமரன்க் கண்ண்க்கன், புதிற் போன்ற அவனது தடத்தையை கண்ணித் தன்க்குக் புறக்கை சென்று கொண்டான்.

அவன் வறக்கம் போல் கரங்கித் வறக்கித் கொண்டிரு திரும்பிய பொழுது குமரன் குடி வந்த அவன் அணைத்துக் கொண்டான்.

பவானிக்சிறுவனம்கன் வந்த போயின. சிறுவனின் துவரமந்த தடத்தை அவன் தெரு வின தீ வார்த்தது.

ஒரு காரமாகப் பொருட்டாட்டி கிம்கினை வகுதரன்கும் அமர்க்கணப்பட்டது. பவானியின் மனம் அதைக் கண்டு கனிக்க்கடிய் திரியிக் இக்கெ. எதிருக் சிறுவனின் கண்ண்க்கனை மடை மாற்றிவிட இதை ஒரு சத்தர்ப்பவமாகப் பவன்படுத்திக் கூடாது?"

"குமரா! இதை பொருட்டாட்டிக்குப் போனாகமா?" என்ற அவனோடு அவன் கண் கனை தெரக்கென்க்.

"ஓ, தாக்க கன்காம் பார்க்குவிட்டேனே!" என்றான் சிறித்தவனது.

"கன்ன? பார்க்குவிட்டேனா? தாக்கன் அழைத்துப் போனாகம் தீயாகப் பார்க்கு விட்டானோ? போக்கிரி, போய் கோக் சிறுவே!"

சிறுவன் கப்பிசமாகத் திரும்பினான், "அம்மா, சத்தரு மாமா என்னை அழைத்துப் போய் எகவாவறையும் காட்டினான். குடை ராப்புகத்தின் எதிக் சத்திரென்க். மரணக் கிடக்கு.... ஒரே பங்காரம்...." குமரன் அருக்கிக் கொண்டே போனான். பவானியின் மனத்திலே திரைக் விட்ட தெருப்ப கண்காடு வது. காதுக்குக் ஆத்த அங்கன் திப் பிழைக்கப் சாடின. புரள்கெழுந்த வேதனை கண்டததை அடைக் கண்க்க்கிக் கொத் துக்கன் கண்கன் கழிவே நலுவின. குழந்தை கண்கத்தி் வேருதிக் விட்டத் தம்பிக்கை போடு அவன் எத்தனை பவன்பரமாக கிளையாடி விட்டான்? இனி அந்தம்பிக்கை சிறைவறப் போனும் அந்த கிழுக் சத்தருதன் அதிர்க்கி பவன்கும்?

"சொக்....சொக்" சத்தருதின் கப்பிச தடை பீக் எதிரொளி!

"குமரா!.....குமரா!". சத்தருதின் அழைப்பதனால்! பவானி துடித்துவகுத்தான்.

வாசகதிரை காற்றிலே அகி பாய்த்தது. அதன் பிங்கெ குவித்து பாதாட்டைகனை கிவ்க்கும் தெய்ய கருவம்! அசாதாரண பந்த தம் பார்க்கக்கத் திரைவிட, வேருக்கென்று திரைவைய் பீத்தான்.

திமித்த அந்த இளஞன் கரக்கை இன்குத்த வணக்கம் தெரித்தான். வயது அநொத்தின் அந்த மச்சம்; சத்தரு கிரித்த உருவகிடையே அன்ற வாய் உம், தோற்

தத்தில் சத்துருவின் திழுவாடிதான், அந்தப் பாவிவன் அழகின் மூலமே...."

பவானி தன் தீண்டாமைத் திவையின் பதிக லணக்கம் தெரிவித்தாள்.

"நீங்கள் யார்? தெரிவிக்கிறீர்கள்?"

புன்னகை காத்தவையோடினாள். "சூரமரன் உப்பிருங்கள், 'நான் யார்' என்று அவையே சொல்லி வைக்கிறேன்" என்றாள்.

"சூரமா!" பவானியின் விஷப்பைத் தொட்டித்து சிறுவன் உடனே ஓடி வந்தான். "மாமா...." என்று மிகுந்திவையோடு கூறிய படி அவன் மடிமீது உரிமையோடு உட்கார்ந்து கொண்டான்.

பவானி திராணிவந்தவனாக துள்ளக் கம்பியை இறையப் பந்திக் கொண்டாள். சூரமரன் மூன்றையே சிக்கரிப் பிரித்த தயங்கி வது தாய் மனம்.

"நீங்கள் ஒரு அப்ப தெய்வத்தை இழந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சூரமரன் அதை கூறிவமாட்டான். உங்களுக்கு எப்படி அவமான தப்பு ஏற்பட்டதென்றே எனக்குத் தெரிய வில்லை" என்றாள் பவானி ஆக்கிரமித்தினை.

"விபத்தும், சத்துருவின் மரணமும் எனக்குத் தெரியும். சத்துருவின் தொழிற்சாலையின் தான் நானும் வேலை செய்து வருகிறேன். சத்துரு மறைந்த சில வாரங்களுக்குப் பின் அங்குக்கு தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது ஒரு சிறு கூலி ஆவியோடு எல்லோருடைய வாழ்க்கையும் ஊடுருவிப் பார்ப்பதையும் குமாத்து திரும்பிப் போவதையும் தான் கண்டேன். குழந்தை யுடன் சில திமிடங்கள், உறவாடியதில் அவ னது நம்பிக்கையும் பிரிவின் தாபமும் தெளிவாகப் புலப்பட்டன. என் நடை உடை பழக்கங்களைத் தவிர சிறுவனோடு பழகியதிலும் சத்துரு மாமாவாக நடத்தினான். குழந்தையைப் பொறுத்த வரை என் நடப்புகளு சேர்த்தி தான். ஆனால் அந்த கூதாந்தத்தைப் பூரண மாகக் உங்களால் தான் முடியும்...." இவ ளுடைய குரல் வரவரத்துத் தேய்ந்தது.

பவானியின் தலை குனிந்து கண்ணிர்மொட்டுக்களை உறித்தது. "சில நாட்களாகக் குழத் ததவிய் துயரமற்ற மயர்ச்சியின் காரணம் இப்பொழுதுதான் எனக்குப் புரிகிறது. சூரமரன் பாக்கியவாசி. சத்துருவின் பற்று உங்கத்தை உங்களிடம் காண்பதால் ஏற்படும் தன்நிலை என்னுள் எப்படித் தெரிவிக்க முடியும்?" என்றாள் கண்ணிர்மொட்டு.

பார்டென்ட் பந்தக் துலங்கச் சித்தான். "சிறுவன் மூன்றே உங்கள் துயரை அப்ப மாக்கி மறக்க மூலம் வேண்டும். அதுதான் என் வேண்டுகோள்" என்றவாறு சூரமரன் அருகே இழுத்து "சூரமா, உன் மொத்தத்தை எங்கே போட்டாய்?" என்று வினாவினான்.

சூரமரன் விழித்தான். "உத்தரவையிலே விசையாண்டுப்பொழுதுதான் எங்களுக்குப் போட்டு விட்டு மறந்து விட்டாயோ? இத்தா விதத்தில் போட்டுக் கொள்" என்று மோதிரத்தை அணிவித்தான். சிறுவன் அவனது கோச் கருள் களைப் பிரித்து விசையாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பவானி மிகுந்திவையோடு ரசித்தாள்.

"நேரமளி விட்டதே, தான் வருகிறதே. சூரமரன் சத்துரு மாமாவாக்கு டாடா சொன்ன" என்றாள் எழுந்தவாறு.

சிறுவனின் துறவின் குறையும் உத்தரவையு ளிழைச் சித்தான். "இப்போ, நீங்கள் சத்துரு மாமா இப்போ" என்ற சொற்கள் அழுத்தமாக ஒலித்தன.

எதிர்பாராத பதிலால் இருவரும் நிரூக்ஷித்த சித்தான். "சூரமா.... நீ மாமாவை என்ன சொக்கிவை?" என்று கடுத்தோனியில் கேட்டால் பவானி.

சிறுவன் வானியின் பார்வையிலிருந்து ஒரு புறம் படத்தைத் தன் எப்போதும் பத்திரப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவராகத் திரும்பிவிட்டான். "அம்மா .... இவர் .... சத்துரு மாமா....இப்போ...." என்றான் உறுதியாக.

"ஏன் சூரமா? நான் மாமாவைப் போல் பிரியமாக இப்போ?" என்றான் வானியின் வேதனையோடு.

"நீதான் பிரியமாக இருந்தே! ஆனால் த் மாமா இப்போ."

"எப்படித் தெரியும்?"

"உம்! எனக்குத் தெரியும். சத்துரு மாமாவாக்கு என்மேல் நிறைவுப் பிரியமிருத் தாலும் தப்பிக் காரியம் செய்தால் உடனே கண்டிப்பார். நான் சிகரெட்டை வாயிலே வைத்து விடுபொழுது உட நீங்கள் கண்டிக்க வில்லை....சத்துரு மாமா போல் பட்டுறு க்குண்டிருக்கிற அடிக்கலை....அவர்களை என் குத் தெரிந்து போக....மாமா இப்போன்னு" என்றவாறு வேகமாக வெளியே ஓடினான்.

திடீரென்று ஏற்பட்ட மொத்தத்தைப் புன்னகைக்கும் மறைத்தபடி வானியின் "என் அடிக்கப் பிரிவோ என்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. பவானியின், இனி எப்படியும் குழந்தை மனத்தைத் தேற்றி விடலாம்!" என்றான்.

"இப்போ, இத்தனை நாட்களாக உங்களின் மாமாவைக் கண்டிருந்ததால் ஏக்கமடை ய வில்லை. இப்பொழுது உன்னமைய உணர்ந்த பின் மீண்டும் 'மாமா சூர மாட்டாரா?' என்ற அவனது கேள்விகளுக்கு எப்படி தான் பதிக உறுதியை."

வேதனையின் வடிவாக தின்ற தாளை வெறித்து நோக்கியபடி வரவரக்கம் நடத் தான் அந்த இனங்கள்.

"பவானி, இப்போ மறைத்து தின்ற உன் மனைவியை சற்றுப் பாடுகள்" என்று அவன் கண்கள் கரகவெள்ளை துள்ளுவருகே இழுத்துச் சென்றார். கையை மென்சுத் திர்த்த உடனே நோக்கிலுள் பவானி. இதென்ன? அவன் இப்போ விசையோடு மெடுத்து அடைக்கிறதோ?

உடத்து மெனாலின் மீது சத்துருவின் புலகைப் படம் வைக்கப் பட்டிருந்தது. தொட்டத்து மனங்கொண்டபே சத்துருவின் புன்னகை மாருது மூலம் அதன் எதிரே சூரமரன் பரவசத் தொடு கருள் கூறினான். "சத்துரு மாமா.... நீ தெய்வமாயிட்டே....இதைத் திரும்பி வர மாட்டேனா ஆனால் அதை சொல்லு, நீ சாமி யான் மீன் வர மாட்டேனா எனக்குத் தெரியும். நீ வருவென்று அம்மா நம்புறு பாலம்....அம்மாவைக் காப்பாற்று" என்று உதிக் கொண்டிருந்தான். இததைக் கேட்டுப் பவானி மெய் சிவந்த திள்ளுள்.

ரெக்ஸ் அருந்தி...குளுமையுடன் இருங்கள்

ரெக்ஸ்

பைனாபிள் ஸிரப்

கார்ள் பிராடக்ட்ஸ் கோ.(இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

CPY-4

மேசுவரன் உயர்நீதி மன்றத் துப் பூங்காவில், கட்டடத்தின் பிரதான வாய்க்கால் நேரக்டிப

வாறு இவ்வுருவடைய உருவச் சிலை பொலிவுடன் தோற்றம் அளிப்பவதக் காரணமாம்.

திரு. பாஷ்யமய்யன்
காரர் ஆவர்களின் முன்
நோக்கள் செங்கத்
பட்டு ஜில்லாவில்
வெண்பாக்கம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த
வர்கள், தங்களுடைய
பெயருக்கு முன்னால்,
தங்கள் பிறந்த ஊரின்
பெயரைச் சேர்த்துக்
கொள்வது ஒருவித
மரபு. இதைப் பொட்டி

* வெவ்வேறுபாக்கள் மீள்பாய்வுகார் *
என்ற பெயரும் இவருக்கு
நினைத்து விட்டது.

திரு. பாண்டமய்யங்கார் அவர்கள் 1943-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 10-ந் தேதி சென்னை யில் தமது மாமன் வீட்டில் பிறந்தார். இவரது தகப்ப னாரும், குடும்பத்தில் மற்றப் பெரியவர் களும் பரம்பரைரயாகவே மதப் பற்றும் கச்சேப் பற்றும் மிகுந்தவர்கள். இவ் வளில் சிலர் அரசாங்க நிர்வாகத்திலும் மேன்மையுடன் விளங்கினார்கள். அவர் களில் திரு. பாண்டமய்யங்கார் அவர்களின் பாட்டனார் முனை கொண்ட. ராகவாச் சாரியார் என்பவர், சென்னையில் முதல் இத்தியப் பிரதம மாகாண மாநிலத் திரேட்சு பதவி வகித்தார். மாணிய்திரேட்சு கோர்ட்டுகளைப் போலீஸ் கோர்ட்டுகள் என்று கூறுவது சென்னையில் வழக்கம். இதன்படி திரு. ராகவாச்சாரியாருக்குப் "போலீஸ் ராகவாச்சாரியார்" என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருந்தது. திரு. ராகவாச் சாரியார் பிறந்த முறையில் பொதுச் சேவை பல்வற்றில் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தார். அகத்தில் ஒன்று, பச்சையப்பன் தர்மன்தாபன போர்ட்டின் முதல் தலை வர் பதவி வகித்து, பச்சையப்பன் பப்

நிகக் கூடும் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியிருக்கிறது. நுகர்ப்பாடு வேண்டும். தகுந்த வயதுடைந்துடன் சிறுவன் பாஷ்யத்தை அவன் தந்தையார் பக்கையப்பன் பள்ளியில் சேர்க்கார்.

தமிழகத்தின் நிறுத்த சான்றோர்களில் ஒருவராய் பயிற்றுவித்த பேருரை இன்றும் அந்தக் கல்வி ஸ்தாபனத்துக்கு நீடித்து வருகிறது.

இப்போது பாஷ்யம் பிறகு ராஜா
நாஸிக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார்.
அங்கு இவருடைய கல்வியின் ஆர்வம்
இன்னும் அதிகமாக ஹனிஷ்டலாயிற்று.
தமது இருபத்தோராம் வயதில் பி. ஏ.
பட்டப் பரீட்சையில் கணிதம், தத்து
வப் பரீவுகளில் மாகாணத்தின் முதல்
மாணவன் என்ற முறையில் தேர்வு பெற்
ருர்! எனினும், இத்தகைய இவரது
கல்விச் சிறப்பு நின்றுவிட வில்லை. அரச
சாங்க உத்தியோகம் வசித்தபடியே
பட்டக் கலாசாலை மாலை நேர வகுப்புக்
களில் சேர்த்து படித்தார். சட்டம்

எஸ் வி.பாஷ்யம் அய்யங்கார்

கண்ணாசி என்பது அப்போது மாலை வேளையில் தான் ஆரம்பமாகி வந்து வந்தது. இந்தக் காலத்தில் 'பிறவிமேதை' என்று புகழ்பெற்ற கர். டி. முத்துசாமி அப்பரும் பயின்ற கொண்டிருந்தார். பரீட்சையில், திரு பாஷ்யமய்யங்கார் 'மாகாணத்தின் முதல் மாணவன்' என்று பெயர் பெற்றார். திரு முத்துசாமி அப்பர் 'இரண்டாவது' என்ற தகுதியை அடைப முடிந்தது.

திரு ஓ. சங்கிலன் என்றொரு ஐரீஷ் நாட்டுக்காரர் அப்போது சென்னைக்கு 'அட்வொகேட் ஜெனரல்' என்ற தலைமை வழக்கறிஞர் பதவி வகித்து வந்தார். திரு பாஷ்யமய்யங்கார் அவரிடம் 'ஜூனியராக'ச் சேர்ந்து விட்டார். ஜூனியரின் திறமை திரு சங்கிலனின் மனத்தை ஆரம்பத்திலேயே கவர்ந்து விட்டது. "வினாவினாலேயே நீயும் ஒருதலைமை வழக்கறிஞரை வகுலாய், சத்தேகமில்லை" என்றார்.

திரு சங்கிலன் கூறிவது பிள்ளைகளில் உண்மையாயிற்று. முதன் முதலில் அதைப் பதவியைச் சென்னைக்கு ஏற்ற இத்தியர் திரு பாஷ்யம் அய்யங்கார் அவர்கள்தான். அட்வொகேட் ஜெனரல் பதவிக்கு அதுவரையில் இவ்வளாத்திலிருந்தே ஆங்கில வழக்கறிஞர்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்திய உயர்நீதி மன்றங்களில் அப்போது வக்கீல்களை விட, இங்கிலாந்தில் படித்து வந்த பாரிஸ்டர்களே நீடித்து உயர்நீதி மன்றங்களில் எல்லாத் துறைகளிலும் செல்வாக்குடன் காணப்பட்டனர். வழக்கறிஞர்கள் இப்போது நீதி மன்றங்களில் தரித்துக்கொள்ளும் நீதிச் சட்டை (கறுப்பு நிற கவுன்) தரிக்கும் உரிமை கூட வக்கீல்களுக்குக் கிடைக்காது. பாரிஸ்டர்கள்தான் 'ஒரீஜினல்' வழக்குகளில் வாதிக்கலாம் என்ற நிலைமையும் நீடித்திருந்து வந்தது. 'ஒரீஜினல்' வழக்குகள் என்பதை முதன் முதலில் உயர்நீதி மன்றத்தில் 'அரங்கேற்றமாகும்' பெரிய வழக்குகள் என்ற கூறலாம். அரங்கேற்றமாகும் போதே சேரக்க வேண்டிய சான்றுகள், கூற வேண்டிய வாதங்கள் எல்லாவற்றையும் இந்தக் கட்டத்தில் பூரணமாக நிறைவேற்றிவிட வேண்டும்.

எனவே இந்தக் காரியங்களுக்கு மிகவும் நிறமை வேண்டுமென்றும், அதற்கு சீமைமையில் படித்து விட்டு வரும் பாரிஸ்டர்களே தகுந்தவர்கள் என்றும் கருதி வக்கீல்கள் இவ்வித அரங்கேற்ற வழக்குகளில் கடுபடக் கூடாதென்று விதி செய்திருந்தார்கள். இவ்வித விதிவாச முதலாவது வெள்ளாய் நீக்க வேண்டுமென்று, பிரபல வக்கீல்கள்

பவர் பாடுபட்டு வந்தார்கள். இந்தக் கொஷ்டமில் திரு பாஷ்யமய்யங்கார் அவர்களும் முக்கியமாக விளங்கிவந்தார். பாரிஸ்டர்களை விட, வக்கீல்கள் எந்த விதத்திலும் தாழ்ந்தவர்களாவது என்பது நீண்ட காலத்துக்குப் பின் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது!

திரு பாஷ்யமய்யங்கார் அவர்கள் தனி யாகத் தொழில் நடத்திய காலமே அதிகமாகும். அப்போது அவர், வழக்குகளில் கடைப்பிடித்து வந்த விவாத முறை எங்கும் பிரசித்தமாவிகுந்தது.

ஆவிரம் பக்கங்களுக்கு மேலுள்ள வழக்கு விவரங்களைக்கூடத் தமது குரப்பை சுத்தியாலேயே எடுத்துரைக்கும் அதிசயச் சிறப்பு அவரிடம் அமைந்திருந்தது. ஒரு சிறு குறிப்பு கூட எழுதிக் கொள்ளாமல், எல்லா விவரங்களையும் தாம் படித்த நினைவிலிருந்தே நினைபு முன் எடுத்துரைத்து விடுவார். சட்ட சூானத்தில் இவருக்கிருந்த புகழ் அமெரிக்க நீதி மன்றங்கள் வரையில் பரவி விருந்தது. திரு பாஷ்யமய்யங்கார் அவர்கள், சென்னை சட்ட மன்றத்தில் பிரதிநிதியாகவும், சென்னை சர்வகலாசாலைக் குழு அங்கத்தினராகவும் நிறைவேற்றிய சேவைகளும் அப்பொருள் மயம். நீதிபதி பதவியும் இவர் சிறிது காலம் வகித்து வந்தார்கள். இந்தப் பதவிக்கு வேண்டிய வயது எவ்வளவிலேயே அநுசரித்து அதிலிருந்து விலகிய பின் மீண்டும் வழக்கறிஞர் தொழிலை அவர் எண்ணற்ற நண்பர்களின் தூண்டுதலினால் ஏற்றார். அங்கே ஏற்றுச் சிறிது காலம் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருந்த போது, நீதிமன்றத்தில் ஒரு பெரிய வழக்கில் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே மூச்சடைக்கப்பட்டது விட்டார்கள். அதன் பிறகு அவர் அதிலிருந்து வெளியே பெறவில்லை. 1902 நவம்பர் 18-த் தேதி வந்து காலமானார்கள்.

திரு பாஷ்யமய்யங்கார் அவர்களுடைய நாப்பின்னையவர்களைப் பற்றி அவரையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். காங்கிரஸின் புகழ் பெற்ற தலைவரான விளங்கி நாடு சுதந்திரம் பெறத் தமது சொத்து, சுதந்திரம், நலனையெல்லாம் அர்ப்பணம் செய்துவிட்ட தலைவர், காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ என். சீனிவாசையங்கார் அவர்கள் ஆவார். இவ்வாறாக, திரு வி. பாஷ்யமய்யங்கார் அவர்களின் சரித்திரம், சான்றோர் சரித்திரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டதாகும். பெரியவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளில் இது தானே சிறப்பு அம்சமாகும். —'உதிர்'

முதலுபுடம் : சென்னை வகை உயர்நீதி மன்றத் துறை அறையிலுள்ள வேலைப்படும்படி.

மார்ச்
30
புதன்

சென்னை
சாந்தி
தேவன்முகம்
ஸ்ரீ கிருஷ்ண
உமா
மதுரை
சந்திரமணி
மற்றும் தொண்டைநகரம்

தலைகாழிப் பிழைகள் அளக்கப்
புகழ்மா பிழிமீள்

வெளி
பிழை

டைரக்டர்
D. டியாகாணந்தி

புதுவெள்ளம்

11. 1. 40 6. 1. 40

“வேங்கடேச சேனையென்று” என்று கவிதமாலின் சுட்டணைவர் செருமேற்கொண்டிருக்கிறவர்கள் சந்தித்துத் திட்டங்கள் வகுத்துப் பரணைவர் சுட்டத்தில் முதலாவதும் இருவரும். “பெரும் முயற்சியாக” அல்லது சேத்து பழியோம்” என்ற அவர்கள் முடிவாகிறது. ஸ்ரீ. டி. நகுல பி. கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். கல்லூரில் தனியார் அங்கிலாதுமும் சமயோபாதித்தத்துடன் நுழைவதும் அப்போது போனிலும் அங்குபடாமல் தப்பிவிடுவர் என்ற கருத்துத் திருப்பியிருவர். அங்கே அந்தரங்கம் பார்த்து வந்திருந்த சித்திராவுடன் சத்தோஷமாகப் போலி உறவாடுகிறார். அந்த கெடுதலில் அதிக காலம் இருக்கவில்லை. இரவில் நடந்த அரசியல் வசம் புறம் கொண்டதில் முதலாவதாகக் கம்பந்தம்வந்து போனதுதான். அங்கே சத்தோஷம் கொண்டிருந்த போலீஸார் அங்கிலிட்டு அவரை அழைத்துப் போகின்றனர். நான் அங்குமே சிவனின் திரைப்படம் பார்த்துக் கொண்டு நான் முதலாவது அங்கிலிட்டு விடப்படுகிறேன். அங்கே சத்தோஷம் கொண்டிருக்கிறவர்கள் குரல்களில் குழப்பம் கருத்துப் பரணைவர் பற்றியேன் விட்டனவையும் கண்டு மயம் புரங்கு விட்டே. பின்னர் அங்கிலிட்டு போகின்றேன் பட்டினத்துக்குப் போய் அங்கே சித்திராவின் வீட்டில் இருந்து கொண்டு வேல்கேடுவது என்று திரைமால்கில் அங்கே இப்போது பரம் பரம் என்று தெரியாத காலத்தில் அங்கிலிட்டு விட்டேன். முதலாவது உணர்விலும் அந்தச் சமயத்தில் சித்திரா அங்கிலிட்டுப் போகிறாள் இருவர், திரைக் காலம்

கூடுதல் வீட்டில் பரவியிருந்ததன்க்க. கழிதரமும் தன்னை பரவியது அதிலுக்கும் அளவுக்குச் செல்வந் படைத்தவன்க்க எனப்பறு நுதகைப்பறுக்கு விளங்கு தெறு. அதே வீட்டில் வேறு இரு அறைய்க்கில் தலைகூட்டி இரு தாய்கூட்டமும் குழவிக்குக்கும் சாந்திய நகுதகையறுக்கு விளையபாரம் செல்வ உதவியுண்டு. உதவியைக் கண்டால், வறுமையு, முற்றிலும் பருப்பு அறுதறு அவறுண்டை தொழிவாறுறுறு. அங்குக்கு அறுக்கே நிதிதிராணையுமும் பல் தடவைய்க்க சேதிக்கி லுமும் பறுதகையும் அறுபு வளங்கிறறு.

கதரத்திக்கு வாய்ப்பாயபாத செய்தாரைத்திக்
53 லேகை: கருத்திக்கு தவற வேல் லெடகை லெ
ருதியும் இடம் பெயர்கிறது. ஒரு நான் கடம்
கரை, விசையாரத்தின் போது வளற பீடித்துக்
கொள்ளலெ லெடகை லெடகை தந்தது திறம்புப்
புருவகவளங்கு தாரம் வந்து விரிந்தது. தாரம்
அளவைச் செய்து: கருத்துமாகப் பார்த்துக் கொள்
வதும் அகலிது வித்திரா இப்போது இங்கே இருக்
தாக வலவளங்கு தவறுபடுகிறது: என்று எண்ணிக்
கொண்டிருக்கிறான்.

சாதாரண உள்நிலை அல்ல பரிந்துரை
 னாத இத்தகைய அந்த விடயக் குழுவிற்குத் தோரிய
 உத்தரவு அனுப்பும் சாதாரண சட்டப் பேரத்
 தேவையாகப் போகின்றன. இதைக் கேட்கச்
 செய்யும் உறுப்பினர் கள் உத்தரவு கொடு
 ம்பதற்கு, சிறைக்காரன் குற்றவாளியின்
 குற்றத்தை உதவியாக அவன் நீண்ட இழு
 கத் தாமதச் சமயத்தில் அவன் தப்புவார்

அகஸன்

விவாப்பிரகாசம் மலிகைக் காணக் சென்றிருக்க வந்திருர். தனியாக் தொப்பியைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு தன்னை ரயிலடியில் வந்து நின்று நின்றிருந்த சித்திராவின் ஏதக் செய்த மனிதனை அங்கு அடைவதாயும் வந்து கொள்ளவில்லை. முருகையையும் அவரைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை. சித்திரா விவரணையில் எதிரே சித்திரா வேலமாமக் காணாட்டி வருகிறார். அதன் காரணமாக விபத்து நேருகிறது. இரே நிரை

விழ்த்துவிட்டதில்லையா? காணிகை தூக்கிய விவாப்பிரகாசம் அவன் முகத்தைச் சரியாகப் பார்த்திருந்தான். 'முருகையா!' என்று அவன் வாய் அந்த அநிர்ச்சியை விருந்து பின்புலத்தில்.

சித்திரா முருகையனை வற்புறுத்தி விட்டுக்கு அழைத்து வருகிறார். 'அவ்வாறு சொல்லும்

மாதிரி விட்டார். நீங்கள் பெரிய இயானியாம். முருகையனைப் போலிருந்தால் உங்களை' என்றெல்லாம் சொல்கிறார்.

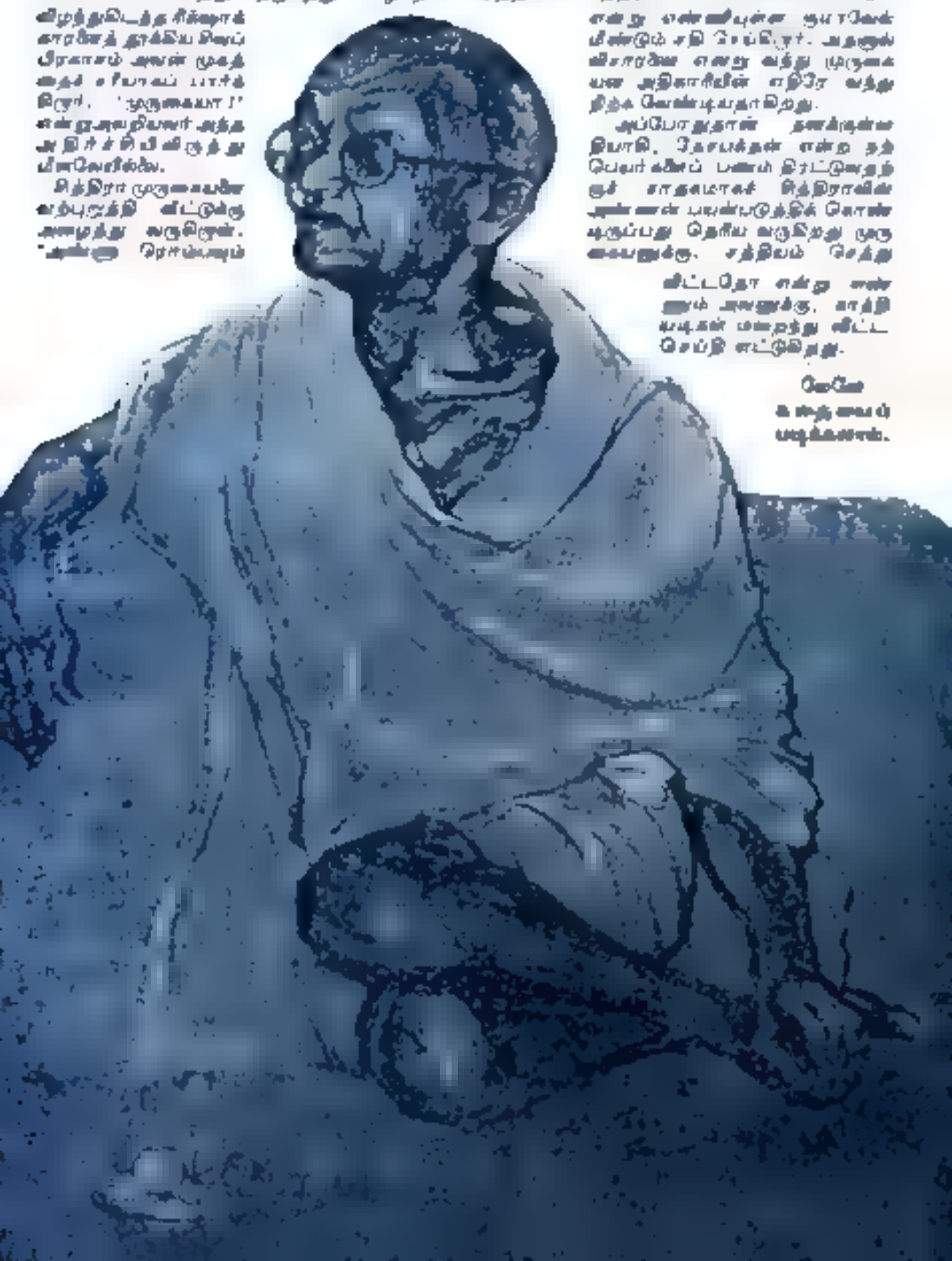
முருகையனும் முருகையனை முருகையன் விவாப்பிரகாசத்தில் எழுப்பித் தைக்கொடுத்தப் பழகிக் கொள்கிறார். ஆனால் என்னச் சத்தையில் முருகையனை அறிவா தவறுகிறா கையதை மூட்டுகிறார். தன் மகன் சொல்வ சத்தியம் சித்திராவை மனக்க வேண்டும்

என்று என்னியுள்ள ருபாவை மீண்டும் சதி செய்கிறார். அதனால் விவாப்பிரகாசம் என்ன வந்து முருகையனை அதிகாரிகள் எதிரே வந்து நிற்க வேண்டியதாகிறது.

அப்போதுதான் தனக்குள்ளே விவாப்பிரகாசத்தின் என்ற நத்த பெயர்களைப் பணம் திரட்டுவதற்குச் சாதகமாகச் சித்திராவின் அண்ணன் பணப்படுத்திக் கொள்வது என்பது தெரிய வருகிறது முருகையனுக்கு. சத்தியம் செய்து

விட்டதோ என்று என்னும் அவனுக்கு. காத்திரியங்கள் மறைத்து விட்ட செய்தி எட்டுகிறது.

மேலும்
கதை வாய்
பழக்கங்கள்.

அத்தியாயம் முடிந்த மூன்று ஒளிச்சுடரில் ஒருவன்

முருகையனின் கதறல் ஓயவில்லை; கண்ணீர் நிற்கவில்லை.

ஆனால் படத்திலிருந்து காத்தியடி கனோ அவருக்கு எதுவுமே நடக்காதது போல், தமது பொக்கை வாய்ப் பல் தெரியப் புண்ணை பூத்துக் கொண்டிருந்தார். படத்திலிருந்து அவரது முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தான் முருகையன். மூக்குக் கண்ணாடி வழியே தனருடைய அவருடைய கூர்மையான விழிகள் முருகையனின் இருதய ஆழத்துக்கே சென்று விட்டன. அந்த முகத்துக்குள்ள்தான் எங்கிருந்து இவ்வளவு ஒளி வந்ததோ? அந்த விழிகளுக்குத்தான் எங்கிருந்து இவ்வளவு கூர்மை சேர்ந்ததோ.....?

சுருதியும், அன்பும், அருளும் கனிவ் அவர் சிரித்த சிரிப்பு முருகையனை மேன்மேலும் வாய் விட்டுக் கதறச் செய்தது. மண்ணிலே புழுலாக நெளிந்த அடிமைக் கூட்டத்தை மனிதர்களாகத் தலைநிமிர்ந்து எழச் செய்த மகாத்மாவுக்கு இதுதான் பரிசு?... மனிதன் இன்னும் மாறவில்லையா? இயேசுநாதரைச் சிலுவையில் அறைந்தான்; சாக்ரமென்ட்டுக்கு விளம் கொடுத்தான்; இப்போது, புத்தர் பிறந்த நாட்டிலே காந்தியடிகளைக் கட்டுக் கொன்றிருக்கிறான்...

முருகையனல் காத்தியடிகளின் உடலைத் துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் துளைக்க முடியும் என்று நம்பக்கூட முடியவில்லை. வெள்ளையர்களே செய்யத் துணியாத செயலை ஒரு சொந்த நாட்டுக் காரன் எப்படிச் செய்தான்?

முருகையனின் தோள்பிது சித்திராவின் மென்கரம் பறித்தது. பிறகு அவளைப் பற்றி மெல்ல உலுக்கியது. திரும்பிப் பார்த்தான் முருகையன். சித்திராவின் கண்களும் கலங்கிப்போயிருந்தன.

அதைக் கண்டவுடன் மறுபடியும் அவன் கரங்களில் முகம் புதைத்துக் கொண்டு குழந்தை போல் தேம்பத் தொடங்கி விட்டான். "சித்திரா! என்னால் இதை நம்பிவி முடியவில்லை. சித்திரா! ... சத்தியத்துக்கும் சாவு உண்டா சித்திரா?"

சோக உணர்ச்சிப் பெருக்கில் மூற்றிலும் குழந்தையாக மாறி விட்ட முருகையன் எப்படித் தேற்றுவதென்றே சித்திராவுக்குப் புரியவில்லை. அப்போடு அவன் கண்களைத் துடைத்து விட்டான். ஆதரவுடன், அவனைப் பற்றி இழுத்துச் சென்று எட்டிலில் கிடத்தினான். என்

னென்னபோ ஆறுதல் மொழிகளெல்லாம் கூறினான்.

துன்பம் நிறைந்த இந்த நேரத்தில் முருகையன் உருகித் தடித்த தடிப்பு சித்திராவுக்குப் புதிய அநுபவமாக இருந்தது. ஆர்வமும் அசையாமல் நிறைந்த விழிகளோடு அவனுடைய மாதுதலைக் கவனித்தான். "முரட்டுத் தனம் நிறைந்த இளைஞரான அதே அத்தான்தானா இவர்? நான் எவ்வளவு பாக்கியம் செய்தவன்!"

உடனே அவனுக்குத் திடீரென்று வருத்தமும் ஏற்பட்டது. இதற்குள் திருமணம் நடைபெற்றிருந்தால் இர வெல்லாம் அவர் அருகில் இருந்து தேற்றிக் கொண்டிருக்கலாமே....

"அத்தான்! எதற்காக அவர் பிறந்தாரோ அத்தக் காரியம் முடிந்து விட்டது. கடமை தீர்ந்தவுடன் அவருக்கு முடிவும் வந்திருக்கிறது. கவலைப்படாதீர்கள், அத்தான்!"

எட்டிலில் கிடந்த முருகையன் 'உட்' டென்று எழுந்து உட்கார்ந்தான். கண்டிக்குள்ளே இருவரின் பதுங்கிக் கிடந்த சிமெண்டு மூட்டைகள் அவன் கண்ணெதிரில் வந்தன. அவை நியாயமான விவக்குக் கிடைக்காததால் ஒரு மனிதர் தனித்த தனிப்பும் அவனது நினைவுக்கு வந்தது.

"சித்திரா! அவருடைய வெண் இன்னும் முடியவில்லை. ஒரு பாதியைத் தான் அவர் முடித்திருக்கிறார். மறு பாதி அப்படியே இருக்கிறது. நம்மவர்களின் தன்மைச் சரண்டனுக்கு எதிராக அற்போசு தொடங்கக் கூடியவர் அவர் ஒருவர்தான்."

புரியாமல் விழித்தான் சித்திரா. முருகையன் மனமளவென்று அன்றைக்கு நடந்ததை யெல்லாம் அவனிடம் கொட்டித் தீர்த்தான். அவனுடைய பெயரால் நடத்த வியாபார ஊழல்களைக் கூறியபோது அவனுக்கே அது அருவருப்பாக இருந்தது.

"சித்திரா! இதற்காகவா நீ என்னை முதலாளியாக்கினாய்? மனிதர்களின் பழிபாவங்களைச் சுமப்பதற்காகவா நீ எனக்கு அந்தப் பதவியைக் கொடுத்தாய்? பணத்தையும் பணத்தால் கிடைக்கும் வசதிகளையும் ஒரு சிலரே தேடிக்குவித்துக் கொண்டால் மற்றவர்களின் கதி என்ன ஆவது? என் பெயரால் இப்போது திருட்டை விடக் கேவலமான தொழில் நடக்கிறது சித்திரா! இவியும்

தான் அதற்கு உட்கொடுக்க இடுக்க
வெண்டா?

சித்திரா நடுக்கிட்டாள். அவளுடைய
அண்ணன் அவனிடம் தொழில் விஷயம்
கூடப் பற்றிப் பேசுவது வழக்கமென்று
லும், இது போன்ற விஷயங்களை யெக்
லாம் அவர் வேலிலிருந்துவிட்டு அவ
னுக்கே முதுகைப் கூதிய செய்தி
அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

"சுவைப்பாடநீங்கள். அண்ணா ஊரி
விருந்து வந்தவுடன் அவனிடம் பேசி ஒரு
நல்ல முடிவுக்கு வருகிறேன். இனிமேல்
இப்படி வேல்வாம் நடக்காமல் பாரித்
துக் கொல்லோம். என்னை மீறி அவர்
எதுவும் செய்யவில்லை மாட்டார்."

சித்திராவின் பேச்சு அவனுக்கு ஆறு
தலைத் தந்தது. அவன் மிகச் சாதாரண
மாகவே அப்படிச் கூறினான் என்றாலும்,
அந்த நேரத்தில் அது அவனுக்கு அரு
மருத்தாகத் தோன்றியது. யார் என்ன
செய்தால் என்ன? சித்திரா மட்டிலும்
பக்கத் துணையாக இருந்தால் போதும்.

"சித்திரா! என்னை நீ இன்னும் சரி
யாகப் புரிந்து கொள்ளும் காலம் வர
வில்லை. என்றாலும் ஒன்றை மட்டும்
நான் உன்னிடம் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். என்னைப் பொறுத்த மட்டில்
இன்னும் என்னுடைய நெடுமிக் காத்தி
யடிகள் உயிருடன் இருக்கிறார். என்னால்
முடிந்த வரையில் அவரும் வன்னுவரும்
காட்டும் வழியில் வாழ விரும்புகிறேன்.

"அத்தான்! நீங்கள் அவர்களை காட்
டும் வழியில் தாராளமாக வாழங்கள்.
அவர்களைப் பற்றி வேல்வாம் எனக்கு
ஒன்றும் தெரியாது. நான் நீங்கள்
சொல்கிறபடி வாழ்கிறேன்."

"சித்திரா! அப்படியே சித்திராவை
வாரியெடுத்துக் கொண்டு வானத்தில்
பறக்க வேண்டும் போலிருந்தது
முருகையனுக்கு. உவகமே. அவன்
பொக்கை எதிர்த்தாலும் அவன் ஒருத்
தியில் அன்பைக் கொண்டு அவன்
உவகையே அன்பால் ஆன முடியும்
என்று நம்பினான்.

காத்தியடிகளின் சத்திய சோதனைகள்
நிறைந்த வாழ்க்கையையும் அதில்
அன்னை கந்தாரிபா பங்கு கொண்டு
கருமையாக உழைத்ததையும் அவ
னிடம் கதைபோல் கூறினான். சித்திராவும்
ஆர்வத்தோடு கேட்டுக் கொண்டாள்.

நாழிகையாயிற்று. சித்திராவுக்குப்
பரி எடுத்தது.

"வாருங்கள், சாய்பிடப் போயோம்"
என்று மெல்ல அழைத்தாள்.

"என்ன! சாய்பாடா?"

"ஏன், உங்களுக்குப் பரிக்கவில்
லையா?" என்று கேட்டாள் சித்திரா.

கல்கி

சத்தா விசேஷம்

95 வரகம் 95 வரகம்
ரு. 1 ரூப ரூ. 1 ரூப

இந்தியா | 15—00 7—80

மீனா மனை | 16—00 9—80

தலைப் பிரதி விலை 36 ரூப வரகம்

சத்தா தொலைபேசியை அழைக்கக்
கொண்டும். வி.பி.பி.கொடும். இலங்கை
தொலைபேசி மட்டும் வி.பி.பி. மூலம் சத்தா
தொலைபேசி கொடுத்தவாம்

கொடும், கொடும் வரகம் கொடும்-16

"சித்திரா! இவ்வளவு நேரம் கதை
கேட்டாயே. கேட்டு விட்டுமா சாய்
பிடச் சொல்கிறாய்?"

சித்திரா காரணம் தெரியாமல்
விழித்தாள்.

"இந்த நாட்டில் உள்ள கோடான
கோடிப் பேருக்கும் சாய்பாடு கிடைக்க
வேண்டுமென்பதற்காகப் பலநூள் சாய்
பிடாமல் உண்ணுவிரதமிருந்து உடலை
வருத்திக் கொண்ட உத்தமன் இறந்து
போன தினம் இது! நம் விட்டுத்தலைவர்
இறந்து கிடக்கும் போது அவரைப்
பார்த்துக் கொண்டு நமக்குச் சாய்பிட
மணம் வருமா?... எனக்குப் பரிக்கவில்லை;
தாக்கழியவில்லை. நீ வேண்டுமானால்
பொய்ச் சாய்பிடு."

சித்திராவுக்கு இப்போது கருக்
கென்று கைத்தது. அதுவரையில் அவ
னுக்குத்த உற்சாகம் சிறிது சிறிதாகக்
குறைவாகத் தொடங்கியது. ஏதோ
ஒரு தூதனமான பிராணியிடம் அகப்
பட்டுக் கொண்டது போல் அவன்
விழித்தான்.

பிறகு, "சரி, எனக்கும் பரிக்க
வில்லை" என்று சொல்லி விட்டு அங்
கிருந்து கிளம்பினான்.

"இதோ பார், எனக்காக நீ பட்டினி
கிடக்க வேண்டாம்" என்றான் முருகை
யன். ஆனால் சித்திரா அதைக் காதில்
போட்டுக் கொண்டனவில்லை. இரவு முழு
தும் பரி அவளை வாட்டி எடுத்தது.

அதோடு முருகையனை உடைய விசித் திரமான பேச்சுக்களையும் அவன் நினைவு படுத்திக் கொண்டான். முருகையனோ பரி, தாகம், உறக்கம் முதலியவற்றை அறவே மறந்து விட்டு, காத்தியடிகளின் லாழத்தை நிச்சிதிகளை பெய்களாம் திரும்பத் திரும்ப அரை போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

மறுநாள் பொழுதுவிடிந்தது. சென்னை நகரம் முழுவதும் அன்றைக்குத் துக்கம் கொண்டாடியது. கடல் அலைகளின் ஒலத்தில் கூடச் சோகம் ஒலித்தது. உலகத்தில் பிறந்து மறைந்த எந்த ஒரு தனி மனிதருமே பெருந்த பெரும் பேர்தைக் காத்தியடிகள் பெற்றிருந்தார்

அத்தியாயம் மூப்பத்தினது திருமணத் திட்டம்

வெள்ளியிலிருந்து திரும்பி வந்த மாணிக்கம் முருகையனை கடைவிலிருந்து கொண்டு நேரடியாக விபா பாரத்ததைக் கவனிப்பது கண்டு சலசலத்துப் போனார். அவனிடம் எந்த விஷயத்தையும் அவர் நேரில் கேட்கவில்லை. கடைக் கணக்கரிடம் தனியாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். அவருக்கு முருகையன் மீது சிறிதளவும் கோபம் ஏற்படவில்லை, அடிப்படைக் காரணமே குமரவேல்தான் என்று எண்ணம் அவருக்கு. குமரவேலின் தூண்டுதலால் முருகையன் விரித்துக் கொண்டு, தன் விருப்பப்படி மாறுதல்களைச் செய்திருப்பதாக நம்பினார்.

கடையில் இருந்தவர்களாலும் முருகையன் மீது எவ்விதக் குற்றமும் சொல்ல முடியவில்லை. அவன் எங்கோ ரிடமும் அன்புடனும் மனிதத்தன்மை யோடும் நடந்து கொண்டான். அதே சமயம் வேலையில் கண்டிப்பாகவும் தானையமாகவும் இருந்தான். ஆகவே தான் கடைக் கணக்கர் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் குமரவேலின் மீது சுமத்தினார்.

மாணிக்கம் யாரிடமும் கோபம் கொள்ள வில்லை. முருகையனிடம் கோபித்துக் கொண்டால் பய எதிர்காலத் திட்டங்கள் வினாவி விடும் என்ற பயம் அவருக்கு. அதே போல் குமரவேலைப் பணத்தினைக் கொண்டாலும் பய தொல்லைகள் வரக் கூடும். குமரவேல்தன்மைவிட விபாபாரத் தந்திரங்களில் வில்வயர் என்று மாணிக்கம் ஏற்கனவே கடை போட்டு வைத்திருந்தார்.

அதனால்தான் நிதானமாக யோசனை செய்து ஒரு மறைமுகமான ஏற்பாட்

என்பது. அவருடைய இறந்திக் கடன் அன்று வெளியாகியது. கன்னியாகுமரி விலிருந்து இமயம் வரையிலுள்ள போடானு கோடி மக்கள் அன்று அவருக் காகக் கண்ணீர் வடிந்தார்கள்.

தாட்கள் சென்றன. ஒவ்வொரு நாளும் முருகையனை நேரில் சென்று கடைவைக் கவனித்தான். ஒவ்வொருவருடைய செயலையும் மேற்பார்வை செய்தான். அவன் சென்றதிலிருந்து எல்லாமே ஒழுங்காகத்தான் நடைபெற்றன. ஆனால் அதற்கு முன்பு நடந்து முடிந்திருந்த கைமுக்களெல்லாம் அவ் வளவுக் கைப் பமாக அழிந்து விடக் கூடியதாக இல்லை.

கடைச் செய்து முடிக்க விரும்பினார். விட்டில் இது பற்றி அவர் முதன் முதலில் சித்திராவிடம் தனியாகப் பேச வேண்டியிருந்தது. சித்திராவும் தன் அண்ணலின் காவை ஆவனதான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால் இருவரும் தம்மளைய எண்ணங்களைப் பரிமாறித் கொண்டனர்.

முதலில் சித்திரா முருகையன் கூறிய செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு அவன் சாரியில் லாதாடினார். "அண்ணா! அவருக்கு ஏதும் அவமானம் நேர்ந்து விட்டால் அந்த அவமானத்தில் நமக்கும்தானே பங்கு உண்டு? நாளைக்கு அவரைச் சட்டப்படி குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றி அபராதம் போட்டால் அது நமக்குக் கேவலம் இல்லையா, அண்ணா?"

"ஓ! முருகையன் இப்படி பெய் லாம் நிலைத்துப் பயந்து விட்டானா?" என்று கூறிக் கிரித்தார் மாணிக்கம். "அந்தப் பயத்தினால்தான் பிள்ளை இப்போது சுதந்திரப்பாக வேலை செய்கிறான் போகிறார்களே!"

"பயம் அவருக்கு இல்லை; எனக்குத் தான்." முருகையன் சட்டத்தினையிட நியாயத்துக்கும் தர்மத்துக்கும் அதிகமாகக் கட்டுப்பட்டு நடக்க விரும்பினான் என்று அவனுக்குச் சொல்லத் தெரிய வில்லை. முருகையன் அவனிடம் பேசிய போது. "நான் ஏற்கனவே சினைக்குப் போனவன்தான்; பண கஷ்டங்களை அது பணித்தவன்தான்; ஆனால் உயர்ந்த நோக்கத்துக்காக அப்படிச் செய்தேன்; இந்த விஷயம் அப்படியில்லை" என்றான்.

அதனால்தான் சித்திராவுக்கு இப்போது பயம் ஏற்பட்டிருந்தது. பயத்தின்

காரணமாகத்தான் அவன் தன் அண்ண னிடம் வாதாட வந்தான்.

"சித்திரா!" என்று அன்போடு அழைத்தார் மாணிக்கம். "உங்ககாகத் தான் நான் அங்குக்கு இவ்வளவு வசதி களும் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். அவ னுக்கு ஒரு கெடுதல் வந்தால் நான் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேனா? நான் ஊரில் இருந்திருந்தால் பார்க்க வேண்டியவரல்லீய் பார்த்துச் செல்வ வேண்டியதைச் செய்து எதைமே சரிக் கட்டியிருப்பேன். முருகையனுக்கு அது பவும் இல்லை. பவப்படுகிறான்."

"எனக்கு நீங்கள் பேசுவது ஒன் றுமே புரியவில்லை, அண்ணா!" என்று கிணுப்பிழைச் சித்திரா.

"இன்னுமா புரியவில்லை? நம்மிடம் பணம் இருக்கிறது சித்திரா. பணம் இருக்கிறது! எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இது வந்து குன்றிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பயிணம் காரும் அரைக்க முடி யாது. ஸ்பெஷல் அபாய் தய்யாடீஸ் போடு வாய்க்கள் என்று தெரிந்தால் அதற்காக ஸ்பாஸிரம் ரூபாய் எங்களுக்குக் கொடுத்து வாதாடச் சொல்வோம். இன் னும் அப்பீதுக்கு ரெல் அப்பீதுக்குப் போவேன். பணம் செலவு செய்வத் துணிந்து விட்டால் ஸ்பிரம் வறி உண்டு நியாயம் பேசுகிறவர்களை குற்றவாளி ஆக்குவதற்கு! வெள்ளையது பணம் நன்றாகாள்."

"இவ்வளவு கஷ்டம் நமக்கு ஏதற்கு அண்ணா? அத்தான் சொல்கிறபடியே நடந்து கொண்டால் என்ன?"

"அவன் ஒரு முட்டாள்தான்; நீ ஒரு முட் டாள்தான்!" என்று கூறிக் சித்திரா மாணிக் கம். "அவன் சொல்கிறபடி கெட்டால் அந்தக் கனடாவில் மாகம் ஐந்துநாடாகட் மிஞ்சாது; நான் செய்றதெது செங்க போது மாதம் ஸ்வாஸிரம் வந்து கொள் டிருக்கது. பணத்தை மூட்டை கட்டி வைத்திருப்பவன் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கத் தயாராக இருக்கும் போது அது இல்லாதவனிடம் நமக்கு என்ன வேலை? ஏழைகள் வாழ முடியவில்லை பென்னும் செத்துத் தொங்கக்கட்டுமே! யாருக்கு என்ன நஷ்டம்?"

"பாவம் அவ்ளா, பாவம்!" என்றுள் சித்திரா.

"பாவமாவது, புண்ணியமாவது! இதை பெக்லாம் பார்த்திருந்தால் நம் அப்பா நமக்குப் பத்து டட்டாம் சேர்த்து வைத்திருக்க முடியுமா? எமன்தான் உத்தியோகத்தில் இருத்தபோது இரு கைகளாலும் முடிந்த மட்டும் எஞ்சும்

தங்கள் உறங்கும்போதே ஆஸ்துமா சளிகரைகிறது

முக்கை திவாஸ், இளமல், சிரமப்பட்டு வக்க விடுதல், கவாசா தடைப்படுதல், ஆஸ்துமா, ப்ராங்ககைம்ஸ், ஸுஸ்தோஷம், குளர், கரம் ஈதலிச சபாஸைகளாய் அவ திப்படுப் பக்காவிரகைக்கான பெர்கன் இப்பொழுது மெண்டாகொ (Mendocino) சாப்பிட்டு திவாசனம் அடை யுதல். இந்த திவாசனத்தினால் அமெரிக்க மருத்து. இந்தத்தின் எல்லாக்க கவாசப் பாகன் கவாசக் குறாவ்கள் மற்றும் மூக்குக்குச் சென்று அங்கு கெட்டபாகக் கட்டித்துள்ள சளிவை இளக்கிக் கரைசி தெது. சிவாசர் நீங்கள் இருக்க மற்றும் சிரமப்பட்டு முக்கை விடுதல் இல்லாமல் கவாசக் கவாசிக்கத் குழங்கத்போல் உபகவாயம். பூரண மருத்தி உபகவாய் கது சிவாசனம் அளிக்கம்.

எக்ஸிமா சொஸ்தி

உங்கள் எழுமத்தின் உமார் 3 கோடி மெல்லை தயாராகவும் மடிப்புகளும் உன்னை, இருமிகள் அனவகளைக் மறைத் திருத்த தாங்குமுடியாத அரிப்பி, வெடிப்பு, மெலாஸ்பரவும் படை, நோக் உத்தல், சரிச்சல், பருக்கல், படர்ந்தாமரை வாரில் அரிப்பு முதலிய உபாஸைகளை உண்டு பண்ணுகின்றன, ஏதாரண சிவச் கசைக் தந்தாசிலைமர திவாசனம் அளிக் கும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாஸை களுக்கு முகவாரணமான இருமிகள் அழிவ் தில்லை. வித்துவான முகவரில் உபாஸித்த இத்த மருத்து, சிக்ஸோடரீம் (Sirolexin) துரிதமாக இத்தக் இருமிகளைக் கொன்று விடுவது. மற்றும் உங்கள் எழுமத்தை மிருதுவாகவும் வழவழப்பாகவும் விரை மாகவும் இருக்கச் செய்வது. இன்றே உங்கள் மேயிப்புடன் சிக்ஸோடரீம் (Sirolexin) வாங்குங்கள் எழும உபாஸை களைக் முகவாரணமான இருமிகளை சிக்ஸோடரீம் சிவவாசனம் அழிக்குமென் று என உமபிக்கவாசுக் வாங்குங்கள்.

வாய்விடார். இந்த விடு அவர் கட்டிய விடுதான். நூறு பேர்கள் குடியிருக்கக் கூடிய இடத்தில் நாம் ஐந்து பேர்கள் மட்டும் இருக்கிறோம். குடும்பச் செலவோ மாதம் ஐயாயிரம் வரும் போலிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் நமக்கு வசதி போதவில்லை.... நீ திரைத்தயார்போதல் வாய் ஐந்துறு ஆயிரம் எடுத்துக் கொண்டு பாரிஸ் முகிசுக்குப் போய்ச் சாமால் வாய்க் கொண்டு எவ்வளவு, இப்படி யெல்லாம் நடக்கும்போது நாம் பொய் சொல்லாமல், திருடாமல், ஏமாற்றாமல் இருக்க முடியுமா?"

சித்திரா யோசனை செய்தாள். அவளால் செட்டும் சிக்கனமுமாக மாதம் இருக்க முடியாது. புடவைவாகட்டும், வேறு எதுவாகட்டும், நாகரிகப் புதுசாமலில் முதல் சின்னம் அவளுடையதாக இருக்க வேண்டும்!

"இதோ, பார்! இந்தச் சென்னைப் பட்டணம் இருக்கிறதே. இது சாதாரணச் கண்ணாட்களாய்ப் பட்டணம்! நமக்கு முதலில் பம்பாய் 'மஸ்பார் ஹில்'லில் ஒரு பங்காளி வேண்டும். இன்னும் கொடைக்கானல், ஊட்டி, குதுகம் இங்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பங்காளி இருந்தால் என்ன செட்டுப் போகும்மா? இருந்தால் நீயும் அவனும்தானே உம் வாசமாகச் சுற்றிவரப் போகிறீர்கள்?"

சித்திராவுக்கு அவளுடைய அண்ணனின் பேச்சுத் தென்க இனிதது. அண்ணா! எவ்வளவு அருமைவான அண்ணா! தங்கையில் மேல்தான் அவருக்கு எத்தனை அன்பு! இதெல்லாம் அந்த அத்தானுக்கு ஒன்றுமே தெரிய மாட்டேன் என்றிறதே!.....

"சித்திரா இப்போகதற்கு அவ லிடம் நீ ஒன்றும் கேட்க வேண்டாம். அவனை கடைபிடிப் பார்த்துக் கொண் டிருக்கட்டும். நாளாவட்டத்தில் என் றோடு நெருங்கிப் பழகும்போது அவனை ஒரு வழிக்கு வந்தவிடுவான். அங்குதிற காண்கு முக்குக் கயிறு போடுவது போல், உன்னை அவனுக்குக் கட்டி வைத்து விட்டால் எல்லாம் சரியாகி விடும். சீக்கிரம் நான் பார்த்து முடித்து விடுகிறேன். பிறகு உன் சாயர்திகை.."

"போய்கள், அண்ணா!" என்று வெட் கத்தோடு சொல்லி விட்டு, ஆனந்த மாகக் குதித்துக் கொண்டு வேகமாக ஓடினாள் சித்திரா.

மாணிக்கம் அவ்வதற்கு இரவே தன் தாயாரையும் மனைவியையும் வைத் துக் கொண்டு சித்திராவின் கய்யாணத் தைப் பற்றி அந்தரங்கமாக ஆலோச னைகள் நடத்தலானார். தாயாருக்கு இந்த விஷயத்தில் தடை ஒன்றுமில்லை.

மாமணிக்கத்தின் மனைவிதான் கூடியவரை யில் பேச்சைத் தட்டிவிடப் பார்த்தாள். அவனுக்கு ஏனோ முருகையகைப் பிடிக்க வில்லை. அவனுடைய ஏழைமைவைச் சுட்டிக்காட்டினாள். முரட்டுத்தனத் தைக் காரணம் சொன்னாள்; தங்களு டைய கௌரவத்துக்கும் அந்தஸ்துக் கும் தகாத சம்பந்தம் என்றாள்.

"ஏன், அத்தக் குமரனோடைய பிள்ளை செல்வரத்தினம் வந்தானே. அவ னுக்குக் கொடுத்தால் என்னவாம்? இவனைவிட அதிகம் படித்திருக்கிறான்? உத்தியோகமும் பெரிய உத்தியோகம், நமக்குச் சமமான இடமாகவான் இருக் கிறது" என்றாள் அவள்.

"நமக்கு இப்போது விட்டுக்கு மாப் பிள்ளையாக வரக் கூடியவன்தானே வேண்டும்? நம்முடைய சொல்லைக் கேட்டு அடங்கி ஒடுங்கி நடக்கக் கூடிய வன்தான் தேவை. முருகையனென் றால் சித்திராவின் சொல்படி நடத்து கொள்வான். அவனுக்கும் அவனைப் பிடித்திருக்கிறது. முருகையனும் நமக்கு லாபத்துக்கு வழிபுண்டு; செல்வரத் தினம் என்றால் அப்படிச் சொல்ல முடியாது."

"ஏன் முடியாது?"

"குமரவேல் அவனைத் தூண்டி முன் ளாய்ப் போட்டு நம்முடைய சொத்தில் பாதிவைக் கறத்து விடுவார். உத்தி யோகத்தில் அதிகாரம் செய்து பழக்கப் பட்டவன் நம் விட்டுப் பெண்ணை அந் காரம் செய்தாலும் செய்வான். சித் திராவும் இதற்கு ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டான்."

"சரி, சரி! விட்டிக் இருக்கிற பிள் னைக்குச் செல்வதுதான் நல்லது" என்று முருகையனுக்குப் பரிந்து பேசினாள் தாயார். "பெண்ணும் பிள்ளையும் கூடவே இருந்தால் நமக்கும் சௌகரிய மாக இருக்கும். இதுதான் நல்ல ஏற்பாடு...."

வரப் போகும் சை மாதத்தில் சித் திராவுக்கும் முருகையனுக்கும் சிறப் பான மூன்றில் திருமணத்தை நடத்தி விடவேண்டும் என்று முடிவு செய் கார்கள் அவர்கள். இந்த விஷயத்தில் தன்னைத் தவிர மற்ற எவ்வோரும் ஒரே முடிவாக இருந்ததால், மாணிக்கத்தின் மனைவியும் கடைசியில் அவர்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து விட்டாள்.

தாயார் பொண்ணுமான் எப்படி யெல்லாம் அத்தக் கய்யாணத்தைச் சீரும் சிறப்புமாகச் செய்ய வேண்டும் என் பதைப் பற்றி அவனோடு விவரித்துக் கொண்டு போனாள். (தொடரும்)

பிரபல பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்

கால்கேட் குளோரோயில்

குழந்தைகள் அதன் பெயரின்மீது வரலாற்றுப் புகழை விழைகிறார்கள்

ஈறுகளை பலப் படுத்து கிறது

கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர். கால்கேட் குளோரோயில் பல்வைத்திய நிபுணர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

வேறு எந்த பற்பொருளிலும்
இதன்மீது அதிக விரிவாகுமோடு
இவ்வை — குழந்தைகள் அதன்
பெயரின்மீது வரலாற்றுப் புகழை
விருப்பிடுகிறார்கள்

பெரிய எக்கானமி
கால்கேட் குளோரோயில்

இதோ மீண்டும் ஒரு * விஷப் பண்டிகை
நான் வந்து விட்டது.

நெருக்கு வேலுக்கும் வெங்கடேய் குளிரச்சி
நின்றதத் தான் வெங்கடேய் குளிரச்சி செவ்வது
பொலர் பக்கத்து விடுகனியிருந்து மீண்டும்
பாடகன் வேலுக்கென்றே. வீடினையே முகத்த
படி இந்த கவிதையின் இடையே சென்றே நான்
மிக் விட்டது தான் கோவில்களில் அடித்
திருக்கிறேன். கடைபொருள் எந்த வடிவம்
விஷப் பண்டிகைக்கு தான் கிராமத்துக்குப்
பொருள் என்பதைப் பற்றி சொல்கிறேன்.

கடைபொருள் பொய் மூன்று நபர் வடி
வர்கள் இருக்கும். இப்போதும் எனக்கு விடு
முறைதான். அதுமேல் தான் போகவில்லை.
மூன்றைகளும் தான் பிறந்து வளர்ந்த அந்தக்
கிராமம் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. இன்று
அங்கே போவதென்றால் எனக்கு ஒரே
வெறுப்பு. பழைய பாரம்பரியத்தில் நிலவற
திலேவுகள் பொய் நிற்றும் அந்த வீட்டுக்குள்
அடிவெடுத்து வைக்கவே ஒரு தயக்கம். குழங்
கான் அங்கீட்டுச் சூழல் எங்கே வேகியை
வாங்கிவிடுவது. தான் வருவென் என்று
எதிர்பார்த்து என்னைக் காரும் அங்கே
காத்துக் கொண்டிருக்கவியில்லை.

பண்டிகைத்து போன என் அருமைத்
தாயைப் பற்றிய நினைவு வருகிறது. மாம்பூக்
வானில் பீன்புறமுள்ள மயான பூமியில் அவள்

* சித்திரை மாதத்தில் முதல் தான் மலையாள
மக்களின் விஷப் பண்டிகை தான். ஒவ்வொரு
இயங்கத்திலும் கொத்தோடு மாங்காயும், குழை
போடு தேங்காயும், அரிசியும் பருப்பும், கொன்
டைப் பூவும், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியும்
வைத்து. அதிகாலையில் விழித்ததும் மதையில்
அமைதப் பாரிப்பார்கள். இதுவே கணிகாணு
தம். அன்று வீட்டுப் பெரியவர்கள் குழந்தை
களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தம் தம் சந்திக்கு
ஏற்பப் பணம் வழங்குவார்கள். 'கடைபெட்டம்'
என்று சொல்லப்படுவது இதுதான்.

இன்று சித்திரை மாத ஒவ்வொருததுக் கொன்
டிருக்கிறேன். அந்த மண்ணிலேதான் எத்தனை
தலைமுறைகள் இவையித்துக் கிடக்கின்றன! புங்
துக் பூண்டு முடிக்கிடக்கும் அந்த இடத்தைப்
பாரிக்கும்போது எனக்கு அச்சம் தோன்றும்.
மலையாளத்தில் பக்கத்தில்தான் அந்தக்
கொண்டை மரம்.

குழந்தைகள் வாரும் அந்த மரத்தில் ஏறக்
கூடாது. பக்கத்தில் கருகாடல்யவா? அங்கா
லில் கண்டிப்பான உத்தரவு இது. பண்டிகைக்
'கண்'யில் வைப்பதற்குத் தேவையானது—
கொண்டைப் பூக்களை மூன்றினம் எதிர்பார்ப்பதை
விவரம் சூப்பாய் பறித்துக் கொண்டு வந்து
வைத்து விடுவான்.

ஓ. இம்மும் விஷப் பண்டிகை அங்கவா?
இன்று க.விதில் 'கணி' என்ன கண்டேன்?
என் அமைதியைப் பெருக்கித் தந்தும் செவ்வ
வந்த தங்கப்பாலை உத்தரவு இது. பண்டிகைக்
இருக்கிறது இங்கே. அதற்கு முன்பே வானம்
கதவைத் துளிக் திறந்து கொண்டு வாரோ
தலை நீட்டிக்கொடு... அப்போது தான் தான்
வைக்கத் திறந்து பார்த்தேன். ரோணி.
சனியன்! ரோணி என்பது பக்கத்து வீட்டுக்
காரனின் அங்கங்கள் பிடித்த தாய்.)

சென்ற வருஷம் என்ன 'கணி' கண்டேன்?
கண்ட கணியின் பாலம் அந்த வருஷம் இருத்
ததா என்று தெரிந்து கொள்ளும் எண்ணம்
எனக்கு. நினைவுக்கு வருகிறதில்..... பாரிப்
போன்.... நினைவு வருகிறது. வெள்ளை அப்பம்
கொண்டு வந்து வானம் கதவைத் தட்டிக் கப்
பிட்ட மக்கடைப் வைக்கத்தான் அன்று
பார்த்தேன்.

"காரி!"
வாரோ அழைத்தார்கள். என்னைத்தான்.
பார்த்ததால் பாலமிருக்கான் தின்று கொண்
டிருக்கிறேன். பாலமிருக்கான் என்னுடைய
புதிய சித்திரை. எனக்கு யோசனைகள் சொல்
கித் தருவதற்கும் கூட. எட்டே வயசான ஓர்
அறிவுக் அங்கம். உரி வெல்குத் செவ்வில்
அவனுடைய அம்மா திருப்பிலேயும் வளரவில்
லாம் திறவுக தான் அவனுடைய வேலை.

"எவ்வளவு ரு?"
"தாவுது வேலும் காரி."
சாதாரணமாக அரை அறுவாக்கு மேல்
அவன் வேட்புகிறான். இன்று ஒரு பெரிய
தொகை அல்லவா தேவைப்பட்டிருக்கிறது?

**மீண்டும்
ஒரு**

பண்டிகை நாளில்

“எதுக்கு தாலனு?”
 “தெய்வ இருக்கு வார்.”
 “என்ன தெனவ?”
 “ஒரு சாமான் வாய்க்கணும்.”
 “என்ன சாமான்?”

“பதினாறு ஒன் வெடி, ஒரு எம்பி வத் தாய்பு, ஒரு மத்தாய்பு, தாலனு போணும்.”
 “என்விடம் தாலனு இருக்கிறதா என்று தான் யோசித்துப் பார்த்தேன்.”

“முன்னா தத்தாழம் போதும் வாக.”
 “அதென்னடா?”

“ஓரணு எங்கிட்டே இருக்கு” என்று சொல்லிக் கொண்டே இரண்டு காதுகளுக்கும் விருத்தும் இரண்டு அரை அணு தானாபக்கினை வெளிபே எடுத்தான் அவன்.

“இது எங்கிருந்து கெடக்கது?”

“அம்மா பெட்டியிலிருந்து அவளுக்குத் தெரிவாமே எடுத்தேன்.”

“கெட்டிக்காரன்!”

தான் பரீட்சை, அவமாரி, கட்டிடப் பை எல்லாவற்றையும் தேடித் துலக்கி காணாது தயார் பண்ணினான்.

தாலனு விடைத்ததும் அவன் மயிழ்ச்சி அடைத்தான். அந்த ஓரணுவை அம்மாவின் பெட்டிக்ளின் திருப்பிக் கொண்டு போய் வைத்து விடுமாறு அவனைச் சத்தியம் பண்ணச் செய்த பிதருதான் ஆன் விட்டேன். அவனுக்குச் சத்தியத்தில் அபார நம்பிக்கை.

தாலனுவுக்கு அந்தக் காலத்தில் தாராளமாகவே பட்டாசு வாங்க முடியும். சீவப் பட்டாசு விஷ்டுக்கு மறுதினமும் கடைகளில் விற்பனைக்கு மீதிநிலுக்கும். ஆனால் அன்று தாலனு விடைப்பது தான் சிரமம். இந்தப் பண்டுகள் நாளின் குழந்தைகள் இருட்டுநேரங்கள் என்றால் அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. இன்று பாலவிரகுண்ணம் திருடிவது ஓரணுத்தான். ஆனால் தாரணு?.....

அந்தத் திருட்டின் வரலாற்றை நீண்டதும் பதக்க ரணமாக இருக்கிறது. தான் காஞ்சூரன்

திருடினான். என் காழ்ச்சிக் வெரு தாட் கணுக்கு முன்னும் அது நடக்கது. அரைமிக் இருந்து முறுக்கிக் கட்டிய சிவத்த திராருட னும். முத்திரிக் கொட்டிடப் பாக் பட்டுப் பொத்தப் போன மார்புடனும். மூக்கக் உறிஞ்சி உறிஞ்சிக் கொண்டு தான் திரித்த காசத்தின் கட்டத் திருட்டு அது.

பாய்கிருக்கான் திருடிவது அவன் தாயின் காக. அவன் தாய்க்கு திரத்தரமான ஒரு வேலை இல்லை. ரஸ்தாவில் தார் போட்டுக் கொண் டிருத்த டூடத்தில் இப்போது அவனுக்கு வேலை, உருகிக் கொண்டிருக்கும் தார் திரைவுக்கு வருகிறது. மூக்கக் குத்துகிற வாகனை. ஒரு

தான் ரோடிக் கூலி பங்கிர்ந்து இருக்கும். அதிலிருந்து அவன் பிரச்சை பிடித்து வைத்திருந்த காளாச தான் பாவகிருஷ்ணன் இருக்கிறிருப்பான். ஆனால் திருட்டுத் தொழிலை, பிடித்த துணிச்சலோடும், பூதரயாசையோடுகளோடும் செய்தவன் தான் தான். தெளி பகவதியின் காலையே தான் அபகரித்தேன்!

அடுத்த வீட்டுக்குட்டனுக்குப் பட்டாக்கல் திறைபக் கிடைக்கும். விசுப் பண்டுகை நெருங்கி விட்டால் அவனுடைய அண்ணை வீதிக்கு வரலாம், வரும் போது கோழிக் கொட்டுச் சத்தையின் கிடைக்கிற முதல்தரமான வெடிக்கையெல்லாம் வாய்க்கி வருவார். விசுப் வந்து விட்டால் குட்டினைக் கையில் பிடிக்க முடியாது. அவன் பீத்திக் கொள்வதைப் பார்த்து வேண்டுகிறேன்.

தொகு வீட்டு அப்படிக்கு அவனுடைய அப்பா பட்டா வாய்க்கக் கா கொடுப்பார். அப்பாவுக்கு அவன் ஒத்தைக் கொடு பிள்ளை வாதலால் தான் அவனிடம் அத்தனை பிரியம் அவனுடைய அப்பாவுக்கு.

மற்றப் பையன்களுக்குமேல்வாம் குறைத்த பட்சம் விசுப் அங்குவது பட்டாக்க காய்க்க முடியும். அதிகாரியின் கண்ணைத் திறந்து கணிக் கண்டவுடன் பெரியவர்கள் கொடுத்தும் 'கைபெட்டம்' பணம் தான் அவர்களுக்குப் பட்டாக்க வாய்க்கப் பரம்பரம் சம்ப சஞ்சிதி.

எனக்குக் கோழிக்கொட்டிச் உத்தியோகம் பாரக்கிற அண்ணன் இவன். தான் அப்பாவின் ஒரே பிள்ளையும் இவன். 'கைபெட்டம்' பணமும் எனக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை.

அப்பாவோ அவ்வது மாமாவோ விசுப் 'கைபெட்டம்' கொடுக்க வேண்டும். விசுப் மோத்தித் அப்பா கைப் இருக்க மாட்டார். மாமன்மாரிகளுடைய சந்தியோ? இரண்டு மாமன்மாரிகள் எனக்கு உண்டு. ஆனால் அவர்கள் இம்மாதிரி கேட்ட பழக்கங்களைத் தம் மருமகன்மாருக்குச் சொக்கிக் கொடுப்பதில்லை. போதாததற்குச் சொத்தக் குழந்தைகளை மாமன்மாரிகளுக்கு அமரவை.

விசுப் பண்டுகைவந்து அவர்கள் வாராவது வருவதாயிருந்தால் ஒரு குறைவாகவது 'கைபெட்டம்' பணம் வாய்க்கமுடியுமாய்...! இப்படி ஒவ்வொரு வருஷமும் விசுப் பண்டுகை தான் நெருங்குகையில் தான் ஆகைய் பட்டு மாப்பிள்ளை.

இருபத்தைந்து விசுப் பண்டுகைகளை இவ்வகரை தான் பார்த்துத் திர்த்தாதி விட்டது. ஒருவரிடமிருந்தும் கைபெட்டம் பணம் வாய்க்கி வருவதில்லை தான். இன்று அதுபற்றி எங்கே வருத்தம் எதுவும் இல்லை. திர்த்துப் பார்த்தும் போது, அப்படி வாய்க்காமல் இருந்ததே ஒரு பெருமை என்றுகூடத் தொன்றுதெறு.

என் தொழில்களெல்லாம் பட்டாக்க கொடுத்தித் தன்னுள் போது தான் மட்டும் வீட்டிலுக்கத்தே அடைத்து விடப்பெய். பொருமைவும் துயரமும் பொங்கி அடைந்து வரும். அவர் முன்னால் போய் திறகை வெட்டாமல் இருக்கும். தான் இத்தனை வேலையாகப் போய் விட்டேனே!

அம்மாளிடம் வேட்டாய் கா கிடைக்காது. சொம்படியும் வற்புறுத்திப் கொண்டு பிடுகு

என் முதுகிலேயே பட்டாக்க வெடிக்கத் தொடங்கி விடும். "இத்த அம்மாவாக்கு என் வீடம் கொஞ்சம் கூடப் பிரியம் கிடைப்பாது" என்று வேதனையுடன் மனசுக்குள் தூறு தரம் கொன்றுவேன்.

ஒரு விசுப் பண்டுகையில் போது காசு கொடு இல்லாமலே பட்டாக்க வெடிக்கும் வழியை தான் கண்டு பிடித்தேன். துயரம் தான் அத்த வழியை எங்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்தவர். எங்கள் வீட்டுப் பக்கத்திலுக் கைத்தட்டி கொள்ளும் வேலை அவனுக்கு. அவன்தான் அத்ததானில் என் ஆதம் தங்கப்பன். அப்பாவிடமும், துட்டவிடமும் சிந்தாமாலையே தான் இருத்தேன். என்னுடைய, மனசுக்குள் அவர்க்கிடமேல்வாம் எனக்குமிரோதம்தான்.

ஒரு பழைய திறவுகோலும், தீளமான ஒரு ஆணையும், அடுக்கணியிலிருந்து தேடிவெடுத்த தொண்டி மார்க் இப்பெட்டாக்க கொண்டு போய்க் கொடுத்தேன். கடனே துயரம் பட்டாக்க வெடித்துக் காப்பதுடன். அவனுடைய 'கெட்டி'கைக் கைபெட்டம் தான் தெரிந்த கொண்டு விட்டேன். மாட்டுத் தொழுபத்தின் பின் பக்கத்திலுக் வந்தது தான் முதல் வேடி வெடித்த போது வெளியின் மறு புத்தலிருந்து பவர் சேர்த்து சித்தி ஒலி என் காதிக்கு ஒலித்தது. பார்த்தேன். சித்தி வான் அம்மட வீட்டுப் பிள்ளைகள். ஆகைய் பட்டாக்க, சிவப் பட்டாக்க எல்லாம் கைபெட்டம் கைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெரிய மனிதர் களைச் சிப்பி அது. என்னுள் போதுக்க முடியவில்லை. கையில் ஒரு வெட்டியாக இல்லாமல் போய் விட்டதே! அப்படிவ-தோட்டுப் பரிசாக என் பழைய திறவுகோலை விதி விட்டு - வேதனையோடு வீட்டுக்குள் போய்க் காசுப் பகுத்தேன்.

ஒரு வேட்டி திறைபப் பட்டாக்க கிடைத்தால் மறு வருஷம் விசுப் பண்டுகை வந்து போது என் ஆகை இப்படிப் பெரிசாகப் பொங்கிப் பெருகிறது.

இம்முறை பட்டாக்க இல்லாமல் தான் அடக்கப் போவதில்லை!

அப்பா விசுப் வந்ததாய் பிறைத்தேன். ஆனால் தான்வரப்போவதாகத் தம் கடிதங்கள் எதிலும் அவர் குறிப்பிடவில்லையே. கைக்கு வர வேண்டும் என்கிற புத்தி அளவுக்கு வரட்டும்! தெவி பகவதியை மனமுருசிப் பிரார்த்தித்தேன். அப்பா வருகிற வழியாய் இவ்வ. ஒரு வேலை குழந்தைகளின் பிரார்த்தனைக்குத் தெவி வெளி என் கைக் காட்டாளோ என்செய்வா?

"விசுப் வந்தது சின்ன மாமா வருவாரா அம்மா?"

"எத்த சின்ன மாமா?"

"கோன் வருஷம் இங்கே வந்தாரே. அவர்தான்!"

"எப்போம் வரணும்னு இருக்கா?"

"பிரிந்து வரகு வரப் போகுங்க?"

சரித்து விடுவது போல் அம்மா என்னைப் பார்த்தாள்.

"போடா. துண்டித் தொண்டிவா?"

இவ்விடம் ஒராவது வேட்டாய் உடம்புக் குத்தான் மேடு.

விசுப் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் தாது தாட்கம் தான் .... தானிக்குக்

தொண்டை,
மற்றும் மாசுபு
உபாதைகளுக்குக்
குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் கில்லிசு-கரீசு

உட்கொண்டால், உங்கள் இதழை
உடனேயே அகலும்

மேலும் தீவிர குற்றம் உண்டாகி ஆர்
வோன்ற அதன் கீழ் குடியிருக்க வேண்டு
வென்பதை உறுதிப்படுத்தி, அரசாங்கம் குற்றம்
உடனடி, தெரிவித்துப் புனர், அரசாங்கம், இது
உடனடி குடியேற்றம் இடங்களுக்கு அரசாங்கம்
குடியிருக்க அதற்கு உதவியளிப்பி
த்து, பெரும் உடனடி தீர்மானம் அதற்கு
அரசாங்கம் குடியிருக்க உதவியளிப்பி

www.bentley.com

பிராயசுத்தம்,
 தொண்டைப்புண்
 மண்டைநீர்,
 அடைப்பு,
 துலதோஷம்
 மற்றும்
 இருமலுக்கு
 உடனேயே
 நிகரண
 மளிக்விந்து.
 எல்லா மருத்து
 விவரப்பரிசீலனையும்
 திட்டத்தம்.

மே. திரு. பஞ்சவர்ணம் (திரு. பஞ்சவர்ணம்) திரு. பஞ்சவர்ணம்

பேரன் அழகன் புகை -

உதவிச் செய., 88, அழகியம்பு நாயக்க தெரு. சென்னை-3

ஆனந்தமான்

ஸ்ரீநாதத்திற்கு

虎標白

அருணாச்சலம்
சீயக்காய் பழம்

ARUNAGIRI VILAS
Soap Nut Powder
KARAIKUDI

95

இளைஞர்களின் கேள்வி-பதில்

1. கறுப்புக் கண்டம் என்று எதற்குப்பெயர்?
2. காகிதம் சுற்றப்பட்ட எந்த மிட்டாய்களுக்கு ருசி அதிகம்?

1. **தேவநாடு** - இது ஒரு பெரிய நாடு.
2. **தேவநாடு** - இது ஒரு பெரிய நாடு.
3. **தேவநாடு** - இது ஒரு பெரிய நாடு.

வினா எண் 10: கரக்டரி கமிட்டி, கூடுதலாக (ஆந்திர பிரதேசம்).

1973-74-75-76-77-78-79

மீண்டும் கிடைக்கிறது...

**காஸ்கேட்
மென்தாலேடெட்**
ஜேவிங் கார்ட்

குட்டியின் அண்ணா கோழிக்கோட்டிலிருந்து வந்து விடுவார்.

அப்படிக்கு அவனுடைய புதிய அத்தானும் பட்டாக வாங்கிக் கொடுக்கப் போகிறார்.

எனக்கு அத்தான் வாரும் வருகிற பாடாய்கிறேன்.

பாப்புவின் கடைவீய் பட்டாககன் ஏராளமாக வந்திருக்கும் செய்தி காதில் விழுந்தது. குழந்தைகள் உட்கா விடுகின்றோமாம் வானம் விடத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

என் வீட்டிலிருந்து மட்டும்தான் ஒரு சத்தமொ சத்தடியொ எழவில்லை. இதில் அம்மாவுக்குக் கொஞ்சமாவது அவமானம் தோன்றவில்லையா?

சந்தைக்குச் சென்று திரும்பி வந்த துப்ரன் பட்டாககனின் "வாப்பின்" கண் எனக்கு விளக்கிக் கொள்ளுன். புதுமாதிரி பட்டாககனெல்லாம் ஏராளமாக வந்திருக்கிறான். 'செவ்வெடி, வீட்டுறல் சக்கரம், இன்னொரு ஆய் சக்கரம்: மேலே போல் வெடிக்கும் பெரிய அடிட் காரணம்... என்னென்ன செல்லாய் திருக்க. தெரியுமா?"

"அதிகெல்லாம் நெளதவக் காக கொடுக்க வேண்டாமா அப்பா?"

"ஆய்திலைவெ கொடுத்திட்டாத்தான் என்னுங்கறேன்?"

"ஒவ்வெடி எப்படி?"

"என்னா வெடிக்குது தெரியுமா? மின்னல் பட்டாகம் வந்திருக்கு. வெடிச்சாகக் கண்ணைப் பறிச்சிடும்கூட..."

"என்ன வெவெ?"

"சின்னத் தம்பிரானுக்கு அது வேண்டாமா? அடியைப் அப்பா! மொக் வாங்கிட்டு வருகிறேன்."

"என்ன வெவெ?"

"முக்காய்வுக்கு வுது."

"துவானமோ?"

"ஒன்னு ஒருது. காலத்துக்கு ரெண்டும் வந்திருக்கு. அது எல்லாயிலே சின்னத்தம்பிரானே."

தான் போகிக்கத் தொடங்கினான். என் கையில் மட்டும் நாலாறு இருந்ததால்!

"வாங்க வேண்டாமா சின்னத் தம்பிரானே?"

ஓர் அரித்தறும் இயல்பாய் 'ம்' என்றேன் தான்.

"வடக்கு விட்டுக் கொடுத்தாக தெனைய வாங்கியிருக்காய்க்."

மீண்டும் தான் 'ம்' என்றேன்.

"எப்ப வாய்க்கணும் சின்னத்தம்பிரானே?"

தலை குனிந்து, என் ஆதரவற்ற நிலையைய வெளிப்படுத்தினான்: "எங்கிட்டே காக இல்லை."

"தம்பிரான் மட்டே கேக்கணும்."

"கேட்டா அம்மா தரமாட்டா."

என் கஷ்டத்தைத் துப்ரன் முழுக்க முழுக்கப் புரிந்து கொண்டான்.

"பெரிய தம்பிரான் வரமாட்டாரா?"

"வாடி மாட்டார்."

"தான் ஒரு காரியம் செய்வதென்." துப்ரன் தான் அத்தக் தந்திரத்தை எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவன். அம்மா எங்கே பணம் காக வைக்கிறது என்று பார்த்துத் தெரிந்து

கொள்ள வேண்டும். அப்பறம் வாரும் பாராதபடி காலாறு எடுத்துவிடவேண்டும். பட்டாககனாக இதுவும். இதற்கு மேல் என்னை வேண்டுமானாலும் கான் செல்லத் தவிரா விருத்திகள். அம்மா பணத்தைப் பத்திரப்படுத்தி வைக்கும் இடத்தைக் கண்டு பிடித்தேன். எழுத்துப் பெட்டிதான் அந்த இடம். எழுத்துப் பெட்டியின் காலி அம்மா இருப்பினே. ஓன் என்ன சொல்வன்! எட்டிவாக்கு அப்பா இருந்த பாத்ரில்கள், ஒரு போட்டு வைக்கிற தகர டப்பா-எல்லா வற்றிலும் தேடினான். சில சமயங்களில் அம்மாவின் இருந்த காலாறு அரைவாறுக்கள் கண்டெடுக்க முடிந்ததென்றே. ஆனால் எங்கு தேடினும் அன்று காக கிடைக்கவில்லை. அம்மாவின் எழுத்துப் பெட்டி ஒரு சமயமாவது திறந்து விடதாகத் தானே. இராகிக் கறக்கம் பிடிக்காமல், போகித்து போகித்து மண்ணடவைத் குழப்பினான். போல் வருஷத்து விஷுவால் போல் இந்த வருஷத்து விஷுவால் பாறாவி விடக் கூடாது. அப்பனின் ஓன்னுதும், குட்டனின் ஓன்னுதும் தான் தன் சிமீந்து சிர்க். வேண்டும், உத்தி யோகம். பார்த்தும் அண்ணாளைப் படைத்தவரின் பித்தம் பெருமையை தான் காதில் வாங்கிக் கொள்ளப் போவதில்லை. அப்பாவுக்கு ஒரே பிள்ளையாக இருப்பவர்களைப்பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. எனக்கு ஓர் அத்தான் இல்லை என்பதக்காகவும் தான் சந்தடிப்படப் போவதில்லை. இவை எதுவும் இக்காரமனே பட்டாக வெடிக்க வேண்டும், தானே எப்படி வழ் தாக்குக் காசாக் கைவசப் படுத்தியே இருவேன்.....

விட்டுத்தன் வேறு எங்கே பணம் இருக்கும் என்று சொல்கிறது பார்த்த போதுதான். மாயவீதிக்குத் தன் சண்டியல் பெட்டியின் விஷுவல் கிணவுக்கு வந்தது.

மாயவீதிதான் கொடிக் குந்தம் பகவதி வசித்து வருகிறது. பக வருஷங்களுக்கு முன்னால், அதாவது என் பாட்டியின் அம்மா பட்டிச் சிந்தைய உடுத்தத் திறந்த வாய்த்

பண்டிட் கோபாலாச்சார்யரின்

ஜீவம்தகம்

ஆரோக்கியத்துக்கும் பலத்துக்கும்
ஆயுர்வேதாஸ்யமம் (பிரைவேட்) லீட்.
மதராஸ்-17

குடும்பம் முழுவதும் ஏற்றது...

கால்கேட் ஆல்-பர்ப்பஸ் டால்கம் பவுடரில்
அபூர்வமான மலர்களின் மனோரமிய
பரிமளம் கலந்திருக்கிறது

சிக்கனமானதுடன்
பெயர் பெற்ற
கால்கேட்டின் உயர்ந்த
தரத்துடன் கூடியது

ஸாஸனத்திற்கு பின்,
உடைகளை அணிவதற்கு
முன்பும், வெளியில்
செல்லும்பொழுதும்
புத்துணர்ச்சியளிக்கும்
இச்சிறந்த பவுடரை
உங்கள் உடம்பின்மேல்
துலிக்கொள்ளுங்கள்...

மெனக்கையுடன்
சேர்த்தியும்
கொண்டது...
குழந்தையின்
இளம் சருமத்திற்கு
யிகவும் ஏற்றது.

கால்கேட்

SAFETY - 9-17-64

ஆல்-பர்ப்பஸ் டால்க்

உங்கள் வீட்டில் இருக்கின்றதா?

ஸ்பென்ஸர்ஸ் கிரைப் ஸிரப்
குழந்தைகளின்
எல்லா வயிற்று
உபாதைகளுக்கும்.

ஸி. ஏ. க்யூ.
சீதளம், ஜலதோஷம், வலிகள்
மற்றும் ஜூரங்களுக்கு.

எக்ஸ்-மா
படை, வண்ணாரப்புண் மற்றும்
எல்லா சரும கோளாறுகளுக்கும்.

ஸ்பென்ஸர் & கம்பெனி லிட்.

180-000 மருத்து நுபாவிப்பாளர்கள்
1/153 மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2. இந்தியா

4C-18-3A

நான் மாடிக்கு கூடத்துக்கு கதையைத் திறந்து வைக்கப்போகிறேன். திருத்தித் தொட்டுக் கொண்டு, பூக்கள் போல் பதுங்கி உள்ளே துடித்து ஒலிப்பதாய் தகராடிப்பாணைத் திறத்தேன். திசை விளக்கின் வெளிச்சத்தில் தாய்ப்பாங்கன் தெரிந்தான். காலணுக்களோ அறியும். ஓரணு தாண்பாணைக் கொண்டு விட்டது. அந்த தாண்பாணைக் கூட்டத்தினிடையே வெளிச்சென்று சிவந்தது கொண்டு ஒரு கால் ரூபாய் தாண்பாணை. அந்தக் குட்டியப் பையன்களைவிடெடுத்துக் கொண்டு, பெட்டியை இருக்க இடத்தில் அப்படியே திருப்பி வைத்து விட்டுப் பகிர் சிறத்தைவுடன் வெளியே வந்தேன்.

மீதுறான் பக்கவாசல் பற்றிக் கொண்டு போகத் துயர் வந்தான். பெருமீதுறான் அவனாகவே சென்றான். தீவாரப் பையன் இருந்த கால் ரூபாயைக் கைவிட்டுவிட்டுத் தாட்டியபடி நான் கொண்டு வந்தேன்:

“பாத்திரம்?”

“எங்கிருந்து கிடைத்தது சின்னத்தம்பிராணை?”

“எங்கிருந்தோ கிடைத்தது.”

“பட்டாசு வரக்க வேண்டாமா சின்னத் தம்பிராணை?”

“ம்...ம்...”

துயர்நுக்குத் தெளிவான பிட்டக்கல் வலுத்துக் கொடுத்தேன். பட்டாசு வாங்கி வாரும் பாராதுபடி என்விடம் அவன் கொடுக்க வேண்டும். நான் அதை மாடிமீதுறான் அங்கு வந்து எங்காவதோ மறைத்து வைத்துக் கொள்வேன். மேல் பக்கவாசலுக்கும் வயல் வெளிக்கு எடுத்துச் சென்று நான் பட்டாசு வெடிக்கவாம். துயர்நுக்குக் கிடைக்கவே ஒன்மொன்று வெடித்துக் கொள்ளவாம்... விஷயம் அம்மாவுக்குத் தெரிந்த விட்டால், அவனிடம் சொன்ன, “குட்ட கொடுத்த நான். அவனுக்கு திறமைப் பட்டாசு வந்திருக்கிறது” என்று ஒரு பழனும் தயாரி செய்தாவிட்டது!

துயர்நான் சொன்னபடியே செய்தான். ஒரு கால் எவ்வெடி பட்டாசுப் பெட்டி திறமைப் பட்டாசுகள். சேம்பு பட்டாசும், ஒளி வெடிவும் இருந்தன. இரண்டு பூக்காணும், ஒரு மிக் தாப்புவும் வேறு இருந்தன.

என் வாழ்க்கையின் முதல் முறையாக ஒரு விஷயம் பண்டிதையைக் கொள்கைமொகக் கொண்டாடப் போகிறேன். அப்போதில் விட்டிய் ஒரு பட்டாசு வெடித்தால் அதற்குப் பதில் கொடுக்கப்போகும் இரண்டு ரூபாயும் ஒன்று வெடிப்போம். பாவம், போன வருஷம் பிசுக் இத்த வருஷமும் தீப்பெட்டியும், பழைய திறவுகோலும் தேடிக் கொண்டு திரிவான் காமம் என்றதால் அவர்களை என்னிடம் சொன் டிருப்பார்கள்.

பட்டாசுகளைக் கண் குளிரக் கண்ட பிறகு நான் துயர்நிடம் உண்மையைச் சொன்னேன். “நீ யார் சிட்டெயர் சொல்ல மாட்டியே...”

“சொல்ல மாட்டேன் சின்னத் தம்பிராணை?”

“நிச்சயமா?”

“சத்தியம் பண்ணு.”

“கண்ணு சொன்னால். கழுத்தை அறுத்து நான் சொல்ல மாட்டேன்.”

“எனக்கு 100 ரூபாய்க்கு டெலிபோன் பீஸ் அனுப்பி திருப்பதை நான் ஆட்டோ குக்கிறேன்!”

“தங்கன் ஆட்டோபீஸ் என்ன என்று தெரிவிக்க முடியுமா?”

“என் விட்டிய் டெலிபோனே இங்கு வந்தது என் முதல் ஆட்டோபீஸ்!”

பிறகுதான் என் ரகசியத்தை அவனிடம் வெளியிட்டேன். நான் மாடிமீதுறந்துதான் காசு எடுத்தேன். துயர்நான் திசைப்பது போல் நான் திருடிய காசு அம்மாவுகூடவதில், பகவதின் காசு அது.

நான் சொன்னதைக் கேட்டு என்னைப் பாராட்டிப் புகழ்வதற்குப் பதில் துயர்நான் திகைத்துப் போய் திரிந்து.

“தம்பிராட்டியின் காசை எடுக்கிறது பாகம் சின்னத் தம்பிராணை...”

“என்ன பாவம்?” எனக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

“தம்பிராட்டி காசு...”

துயர்நான் பேசின பழமும் பீதியும் வந்திருந்தன. நான் அருள்கு போனேன், ஏதோ கொளாது தேடித்து விட்டது.

என்னைவிட உங்க அனுபவம் உள்ளவன் துயர்நான் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவன் எங்காவதிறையும் விளக்கிச் சொன்னான், பகவதி பொல்லாத ஆய்காரக்காரி. கோபம் வந்துவிட்டால் தன் துரித்தேவதைகளே வெல்வான் அவன் கட்டிவிட்டது விட்டு விடுவான். பிறகு தாடுவதும் கைலாரியும், கொள்ளி நோவுத்தான். பகவதின் எந்தச் சொத்தையும் தொடக் கூடாது. சாத்தனாசு நேரினாச் சேரிக் பறப்போடாதுக்குப் பகவதியால் சபத்தியம் பிடித்த கதையைத் துயர்நான் கூறியும். பறப்போடாசுக் கண்டால் ஸாரிதான் அங்குக்குத் தடுக்கம். பகவதிக் கென்று தேடித்துவிடப்பட்டிருந்த கோழியைத் திருடிய தாத்தான் அவனுக்குப் சபத்தியம் பிடித்தது. பகவதிக் கென்று ஏற்பட்ட எந்தப் பொருளினும், எவ்வுருக் கை வைக்கக் கூடாதாம்.

“தாறுது எடுத்தா என்ன துயர்நா?”

“தாறுதுதான்! நான் என்னைக் காசுகூட எடுக்கப்பாது.”

“எடுத்தவர்களுக்குக் கெடல் வரம் என்பதிலும் பிடிக்குமா துப்ரா?”

“அதெவ்வாறும் என்னக்குத் தெரியாது. சின்னத் தமிழ் பிராணே....”

இதைக் கேட்டுச் செவ்வா ததியாமல் கவல்கிறேன் நான்.

“தெரித்திருந்தால் இதெல்லாம் நான் வாய்விட்டு வந்திருக்கவே மாட்டேன்....”

“என்ன பண்ணுவேன் துப்ரா?”

“தம்பிராட்டிக்குக் கோபம் வந்தால் ரத்தம் பளிசுங்காறல் விட மாட்டோ, நான் என்னத்தைச் சொல்லிச் சொதான் மகள் குழந்தை எப்படிச் சொதா தெரியுமா....”

எனக்கு அழகான வந்தது. எடுத்த நொண்டுவாங்கிண்டுப் பெட்டி யில் போட்டு விடவும் வழி இல்லை. நாலாறு எடுத்தால் பகவதி கொடுத்தது கொள்வான் என்பது எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் இந்தக் காரியத்தைச் செவ்வா துணிந்திருக்கிற மாட்டேன். இனிமேல் என்ன செய்வது?

சாப்பிட்டுப் போய் உட்கார்த்தபோது பரிசே இருக்க வில்லை, மனசு தெருப்பாய்த் தவித்தது. சாததான் சேரி பறங்கோடல், குழந்தை அழியோர் உருவம் நான்கை விட்டு அசை மறுத்தது.

எனக்குப் பைத்திராப் பிடித்து விட்டால் என் கதி என்னவாலும்? ரத்தம் கக்கி கக்கிச் சாகது எத்தகைய பெரிய வேதனை! நான் சாத்தியக்காரனுலோ, செத்துப் போகவோ மாட்டேன். பைத்தியம் பிடித்தால் கொஞ்சமும் என்ருப் புத்தி இருக்காது. புத்தி கொஞ்சம் குறைந்து போய் விட்டதால் வரும் துன்பத்தைதான் குஞ்சராமன் சாரின் வகுப்பில் நான் அனுபவிக்கிறேன். பைத்திராக் காரனை எல்லாரும் அடிப்பார்கள். கல்லை விசி எறிவார்கள். செத்துப் போய்விட்டால் இந்த உலகத்தோடு நகுவித உறவும் இல்லை மகாவிக்கும்.

“பகவதி என்னைக் காப்பாற்றினா....”

பாருமில்லாத ஓர் இடத்தில் பெரிய நாய் உட்கார்த்தேன். கண்ணில் நீர் நிறைந்து வழித்தது. ஓன் இந்த ஆபத்தில் போய்க் குதித்தேன் என்று மனக்குள் நான் முறை கேட்டுக் கொண்டேன். பட்டாசு என்ரு வேண்டியே வேண்டாம் போய் இருந்தது. அப்படியும், சூட்டலும் பட்டாசு வெடிக்குப்போது என்னை என்னை வைத்துக் கொண்டு போய் விடலாமே. சாயங்காலம் பக்கக்காய் பற்றிக் கொண்டு துப்ரன் வருவதை எதிர்பார்த்து விட்டு வாசல் படியில் காத்து நின்றேன். துப்ரன்தான் இந்த ஆபத்திலிருந்து நான் தப்ப வழி சொல்ல வேண்டும். வேறு யாருடைய

“பாபெய்தானில் ராணுவ ஆட்சி நடத்தினா வாய் பார்த்தேனா!”

“ராவண பாக்கிவிடாதது இருந்தது. இப்ப துப்பாக்கி வந்தது இருந்தது. அது வளவந்தானே!”

மும் இந்த விஷயத்தை நான் வெளியிட முடியாது.

“துப்ரா! நீ சொல் வேன்.”

“என்ன வேணும் சின்னத் தம்பிராணே?”

“பகவதி தேவி என்னெ....”

அழகான அடக்க நான் சிரமப்பட்டேன்.

“சின்னத் தம்பிரான் அழப்ப்டாது.”

“என்ன சொல்வதும் துப்ரா?”

“அது வேண்டாம். வழி இருக்கு.”

“என்னது? என்ன வழி? துப்ரன் இவ்விதமான ரொகித்தான்.”

“பட்டாசு வெடிச்சாத தானே பகவதி. நான் அதைக் கொண்டு போய்த் தரா எதிர்ப்பிடுவேன்.”

“அப்படிச் செஞ்சிட்டா அப்பறம் பாவமொன்னும் இல்லை!”

“இல்லை.”

“நீச்சவந்தாணுதுப்ரா?”

“நீச்சவந்தான்.”

அப்பாடா, எனக்கு நிம்மதி கண்டா ய்லிரு. பட்டாசுகள் எவ்விதத்தையும் பெட்டி களைத் துப்ரனிடம் ஒப்படைத்த போது என் மகள் பாரம் நிறைந்து விட்டது போல் இருந்தது. துப்பாக்கியிருந்து தப்பிவிட்டேன். துப்ரன் நான் கொடுத்த பட்டாசுப் பெட்டியை வாய்விட் கொண்டான். போரும் போது அவன் சொல்லுங்கள்! “இப்போ கொண்டு போய் விட எதிர்ப்பிடுவேன். சின்னத் தம்பிரான் மாடிக்குப் போய்த் தப்பிச் செஞ்சதுக்குப் பாவமிட்டுடே ரெண்டிங்குக் கேட்கலாம்.”

விட்டு மக்க முன்னால் போய் நின்று கொண்டு மண்பூர்வரை நான் ரிபார்த்தித்துக் கொண்டேன்.

“பகவதி, நான் செஞ்சது தப்பி. என்னை ஒன்னும் பண்ணுதே....”

பைத்தியமும் சாவும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இனிமேல் அத்தனை பெரிய பிரச்சனைகள் அல்ல.

இரண்டில் வெவொனி புரளும் முத்தத்தை நோக்கியபடி நான் உட்கார்த்திருக்கிறேன். இந்தச் சம்பவத்தை மனத்திலிருந்து நடைப்ப திரு நான் மயங்கு கொண்டிருக்கையில், மேல் பக்கத்திலிருந்து சேவப் பட்டாசுகள் பட்டபட்டுவென்று வெடிக்குப் ஒலி கேட்டது.

சூட்டல் விட்டிருந்தோ, அப்பளில் விட்டிருந்தோ அல்ல. மேற்புறத்துக் கும் தின் மேல் துப்ரனுடைய குழளை மட்டும் தான் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கிருந்து பட்டாசைச் சுத்தம் கேட்க வழியில்லை. அதுவாக்கு எங்கிருந்து பட்டாசு விடைக்கப் போகிறது?

பக்கத்து வீட்டுக் குழத்தைகளின் கொலா வலம் ஒல்கிறது.

இதோ பின்னொரு விஷயம் பண்டுகள் தான் வந்திருக்கிறது.

உங்கள்
உறப்புக்கெல்லாம்
நடு கொடுக்கிறது
உங்கள் ஆட

பின்னியின் ஆர்ட்வின் அணியுங்கள்.
இப்போது அது புதிய 'மடிப்புக்கலை'யாத்
முறையில் தயாரிக்கப்படுகிறது.

கூனாமை கோல்குப் சிறு பாதகால்,
காலில் புதிதான அணிந்த ஆர்ட்வின்,
நகித்து இருப்பது காலும், ஆனால் பின்னி
யின் ஆர்ட்வின் அணியுங்கள் ஆவந்தால்,
தயாரியில் புதித்தப்படும் ஒரு புதுவகை
காலும் நகிக்கும் முறை அந்த நான்
ஒருதும் தயாராகப் பாதுகாத்து, புதுப்
பொருளின் விவகாரம் கொடுக்கிறது.

ஆர்ட்வின் பணங்கடார்க் கோல்கால்
கொடுக்கிறது.

ஆர்ட்வின் அணியுங்கள் அணியுங்கள்
கிளியின் கால்கள் ஆர்ட்வின்,
கொல்கால், கொல்கால், கால்கள் கால்கள்
கொடுக்கிறது.

பக்கிஸ்ஸார்க் கி கிளியின் கிளியின்
பின்னியின் கிளியின் (மதன்கள்) கிளியின் கிளியின்
கிளியின் கிளியின் கிளியின் கிளியின்

கிளியின் கிளியின் கிளியின்
கிளியின் கிளியின் கிளியின்
கிளியின் கிளியின் கிளியின்
கிளியின் கிளியின் கிளியின்

1WT/BC / AN-1712a

காணாமல் போன

கொண்டே முதல் அகமர்
சுத் திரு காமராசர் அவர்
கருத்து, பால்கார மன்
றாகு எழுதிக்கொண்டது:

சென்னை நகரத்துக்
குக் குடி தண்ணீர்ப்
பஞ்சத்தைப் போக்க
நீங்கள் வெளியிட்டாலும்கூட
யோசனை யை நான்
கேள்விப்பட்டேன். அப்படியே
சந்தேகம் ஊப்பட்டுப்
போனேன். "காவேரியி

லிருந்து மென்னை ஒரு வாய்க்கால்
வெட்டி அதன் மூலம் சென்னைக்குத்
தண்ணீர் கொண்டு வரலாம்; இது
முடியாத காரியமல்ல" என்ற யோச
னையைத்தான் கூறுகிறேன். இதை எப்
படியும் நீங்கள் நிறைவேற்றி ரூல்
வங்கு மிக மிக உதவியாக இருக்கும்.
சொட்டுச் சொட்டாக வரும் குழாய்த்
தண்ணீரை நம்முடைய எப்படி நான்

தொழில் திட்டக் குடி
யும்? அதன் வரையையும்
செய்க்க முடியவில்லை.
குலியோரில் உள்ள சிறு
பாளில் குணத்தையும்
அது மாற்றி விடுகிறது.
எனவே, நல்ல காவேரித்
தண்ணீர், இந்தக்
குழாய்களில் வந்தால்
கொடிய விவசாயரால்
படுத்திக் கொள்ளும்
பேய் இருக்கிறது. கொண்டு வருவ
தைச் சீக்கிரம் கொண்டு வராதீர்கள்
என்று சொல்லவே இதை எழுதுகிறேன்.

சுசுப் பாசிக் குலியோரில் கொண்டு
போய் விடுகையில் கொடுக்கும் போது
இப்போதே சிலர், 'என்னப்பா இது!
சுத்த காவேரித் தண்ணீராக இருக்கே!'

குடிதங்கள்

பல்கலைக் கூடாது என்று சொல்லுவார்கள்.
ஆனால் நாங்களோ தண்ணீரையேக் கூடப்
பலம் மாதிரித்தான் சொட்டச் செலவு
பண்ணுகிறோம். புது தில்லி சர்க்கார்
கடன் வாங்கியோ, வரி போட்டோ
போதுப் பணத்தைத் தண்ணீரைப்
போல் வாரி இறைக்கிறார்களே! அதிலே
ஒரு வாலினைய எடுத்து நம்ம பக்கம்
கைத்தச் சொல்லிக் கேட்டுப் பாருங்கள்.
எப்படியும் நீங்கதான்
காவேரித் தண்ணீர்
கொண்டு வந்து எங்க
வசிக்கவே பால் வாரிக்
கூடும்.

இப்படிக்கு
பால்கார மன்றாகு

எட்ட அடியில் தூங்கி
விழுந்த பஞ்சாப் மந்திரி
திரு ராமச்சந்திரன் ஒரு கும்பகரிசன்
எழுதிக்கொண்டது:

பஞ்சாப் மந்திரி சபையில் பெயர்
ஏற்கெனவே நாட்டில் பலவிதங்களிலும்
பிரசித்தியடைந்து வருகிறது. இவை
போதாது என்று நீங்களும் சமீபத்தில்

திரு விருதுவாஸந்தி ராய் அவர்களின்
புத்தலிச் சேன. அனிலா பாய்க்கும் திரு
கே. நாகராஜனுக்கும் திருப்பதியில்
திருமணம் தடைபெற்றது

திரு சதாபதி அவர்களின் மருமான்
திரு கப்பிரமணியத்துக்கும் சேன.
சாத்நாவுக்கும் திருவனந்தபுரத்தில்
திருமணம் திறப்பாக நடந்தது.

ஒரு வீணம்பரம் தேடிக்கொடுத்த செயலால் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னும், சட்ட சபையில் தாங்கள் மெய்மறந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்திருக்கலாம். இதைக் கவனப்படுத்தி எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் தங்களுடைய நினைவானால் சாரதாயசுக்கு எடுத்துரைத்ததோடு,

தங்கள் தோள் பட்டை வாய்க் குறுக்கி உறுக்க நிலையிலிருந்து தங்களை எழுப்பி விட்டாராம். தாங்கள் இருக்கிட்டு எழுந்ததும் சபையில் பலத்த சிரிப்பொலி எழுந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும், இந்த எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மொல்வந்த வாய்க்காலில் இந்தத் தடவை தேர்தலில் எல்லா ராஜ்யங்களிலுமே வந்திருக்கும் எதிர்க் கட்சிக்குரங்களைப் பார்த்தால், இவ்வாறான களாகத் தொன்றவில்லை. எப்போதுமே இனி நீங்களும் தம்மாம் போல்தகைகளும் விழிப்புடன் இருந்தால்தான் காலம் தள்ளலாம் போலிருக்கிறது. ஆகையால் பிறகுக்குத் தெரியாமல் தங்களு

தற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. ஒரு புல்தகையோ, நியூஸ் பேர்பரையோ வைத்துக்கொண்டு படிப்பது போல் முகத்தை நாடிக்கொண்டு தூங்கலாம். இது ஒரு வழி. இன்னும் இம்மாதிரிப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. கெவலம் நாலு பேருக்கு நடுவில் ரகசியமாகத் தூங்கக் கூடத் தெரிந்து கொள்வாத

தங்கள் வாய், மந்திரிப் பதவியை நிர்வகிக்கப் போகிறீர்களோ என்பதை நினைக்கும் போது எங்குத் தூக்கம் கூட வர மாட்டேன் என்பதறு.

குறுட்டை விஷயமாகவும் ஓர் எச்சரிக்கை! நீங்கள் கொளியிட்ட குறுட்டைகள் சத்தம் தரல் உங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. குறுட்டை விடுவதென்று ஆரம்பித்தால் என்ன மாயம் பண்ணினாலும் ரகசியத் தூக்கம் போட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், தூக்கிடுவதை!

இப்படிக்கு
நாடு நிர்வாகிகள்

பம்பாயில் நடிகர் திலகம்

நடிகர் திலகம் திராவிடக் கிணைல் அல்ல நாடுகளுக்கும் பிழையானவர்களை யொட்டி, பம்பாயில் பாபதி கலா மன்றத்தின் அணி போராட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்.

அண்மைய காலத்தில் பிரபலமான லிஸ்பியில் உட்பாடானவராகத் திரைப்படங்களில் நடித்துவந்தார். தாங்குக் கிடைத்த வரம்பெட்டிருந்திருக்கின்றன. தன்னைக் கவனித்துக் கொள்ளும் மகாராஷ்டிர சமூக நன்மதிநி முயற்சி சிர்மன் ராஜே பாண்டிஸ் இம் மாதம் வந்துகூடத் திரைப்படங்களில் நடித்தார். படத்தின் பாபதி கலா மன்றத்தின் தலைவரும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் தென்னாபி ராஜே திருமான் திரு. டி. எஸ். சிதம்பரன் அவர்கள் அமர்ந்திருப்பதையும் காணலாம். நகரின் பிரமுகர்கள் பலரும்

வட இந்திய நட்புத்திரங்களும் விரைவுக்கு வந்திருக்கிறார். ஷர்ஷாக்கானந்த் சார், பாபதி கலா மன்றம் ஸ்தாபனத்தாரும் நடிகர் திலகத்துக்கு மாலை குட்டிக்கொளவித்தனர். மன்றத்தின் காரியகரி எல்லோருக்கும் தன்னை தெரிவித்தார்.

காவல்

தன்மாயான சுந்தரி ஐக்கந்தா

"மூம்பெய்யாம இத்தச் சத்திரத்துக்கு வுக்குறவர்கள் போகிறவர்கள் ஓரராகம். எப் பொழுதும் 'ஜே ஜே' எவ்விருக்கும். அந்தக் காவல்திலே பயணம் என்னுல் எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டிரு புறப்பட வேண்டியிருக்கும். சாலை ஏது, பரணை 'ஜே' நடைப் பயணத்தான். இல்லையானால் இரட்டை மூட்டு வண்டி. கட்டிக் கொண்டு புறப்படுவார்கள் இப் பொத்தான் சத்திராய் காலியாய்க்குப் பக்கத் திலேயே பொதுச் சாலை விழுந்தலிட்டது. பயணம் போனும் சணல்கள் நீண்டத் பொது நீண்டத் கண்குடிப் போய்விட முடிவற்ற பயணம் காரும் ஆட்டோவுமாகப் பறக்கித் தவிரே. ஆனால் அந்தக் காவல்திலே இப்படிச் சத்திரம் சாலையிலே தங்கித் தங்கித் தான் பயணம் போவார்கள். அதனுல்தான் எப்படியும் கூட்டம் அப்படி 'ஜே, ஜே' எவ்விருக்கும்.

"அந்தக் காவல்திலே கண்களுக்குக்கேட்பு தரம் இத்தப் பக்கத்திலே மரமோ மட்டையோ செடியோ கொடியோ எதுவுமே இருந்ததில்லை. இத்தக் குளங்கனும் கிணறுகளும் கூட ஏதோ சமீபத்தில் ஏற்பட்டனவாக. அந்தக் காவல்திலே இத்த கூட்டாறமே வறண்டு விடத்தது. சித்திரை மைகாசியிலே அசல் பறக்கும். குடி தண்ணீர் கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருந்தது. ஆடு மான்களுக்குத் தண்ணீர் கட்டாதே ஒரு குட்டை சண்டு. அதுவுமே சேற்றுக் குட்டை. கொண்ட காவல்திலே மானம் பிள்ளமாக வேடித்துவிடும். குடி தண்ணீருக்கு இரண்டு கல் நூற்று பொன்னும். சத்திராய் பரவத் துக்கு. அந்தக் காவல்து அசல் காற்றை நினைத்துப் பார்த்தால் இன்னதற்கு அடிக்கிற வெயிலும் ஒரு வெயிலோ என்று தொன்றுறது.

"இந்தக் காலிலே ஒரு பெரிய பணக்காரர். ரதாங்கபாணி என்று பெயர். ராமலிப்பாரு தகரத்திலே டைபைருத்தார். ஆன் மகா வேர்பி; கஞ்சமகாய் பிரபு. குடிபுகுந்ததோ பெரிய மானினை. என்ன பணம் இருந்து என்ன புண்ணியம்? சென்கியமாக காற்றத் தெரியவில்லை. வட்டி எவ்வாறாய் செய்து வந்தார். பொருவாத கண்டிப்புக்காரர். தம்பிரிட்டுக் கொடுக்கமாட்டார். கடவுளே வந்து கொடுத்தது. அவர் பிடித்து முடித்துக்கொண்டு வந்தான். சிவ்விருட்டி கணம் பட்டினி போட்டாறு வட்டியுடன் கட்டியே தீர வேண்டும் என்று டைடிப்போடுவார். தனது கால்களையம் தானம் தருமம். - சனநாமம். எதுவுமே அவரிடம் பேச்சு எங்கக் கட்டிடக் கூடாது.

"தச்சு வேலை செய்பும் சலனமயானவைத்

தெரியுமோ, இல்லையோ? அவன் ஒரு சாமயம் தெருக்கத்து ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்திருத்தான். அவரிடம் சந்தா கேட்ட அவன் போன பொழுது. 'யார் பற்றிலே எடுத்திக் கொண்டு தரச் சொல்கிறாய்?' என்று கேட்டபிறகு, பார்க்கணும்! கடைசியிலே ஆன் தம்பிரிட்டுத் தம்பிரி தர வில்லை. கற்றுப்புறத்திலே இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கு ரதாங்கபாணி என்னுல் சிம்மா சொப்பணம், போய்க் கொண்டு.

"அந்த நாளில் நான் அவரிடம்தான் குமாஸ்தானாக இருந்தேன். நான் இந்த கண்களுக்கு வந்த புதுசிலே தம்பி, இந்த நாடல் பிழைப்பு, இன்னதற்கு இருக்கும், நாடாக்குப் போகும். இந்த இரண்டும்கெட்டான் பிழைப்பை நம்பிக் கேட்போடு" என்று எனக்கு எடுத்துக் கொண்வது அவர்தான்.

இப்படிச் சுற்றெடுக்ககாரான இருந்த ரதாங்கபாணியே ஒரு சமயம் மனம் உருகிப் போய் விட்டார் என்றும் பார்த்துக் கொள்ளுகளேன் அவரும் நாணம் ஒரு லாள் வயர்ப்பகல் போய்விடுந்தோன் அப்பே நடு காலிக் என்று உபத்திரவம் தாங்காமல் அசல் பாய்த்து கொண்டிருத்தது. கழுத்துப் பட்டையிலே உட்காருகிற சண்ட வாலாயிலே அடித்து டுட்ட ருடிசியிலே, கொம்பாறும் தேய்க்க ருடிசியிலே, அது பருகிற சங்குத் தைப் பார்த்த ரதாங்கபாணி. 'பார்த்தாயா சப்பாணா! காயிலிவாத நிலம் எருகிற கண்டந்தை. சொல்ல காயிலிலே; சொல்லிக் கைக் கையிலே, இது உராய்ந்து கொள்வதற்கு ஒரு பாறை, மொட்டை மரம் ஏதாவது இருக்கக் கூடாதா?' என்றார்.

"இதைத் சொல்விற பொழுது இவ்ளெரு விஷயம் நினைவுக்கு வருகிறது. அன்னதற்குத் தான் இந்த கண்களுக்கு மக்குக் கங்கி வந்ததான். அவர் மக்கு - கிக்கு ஒன்றுமில்லை. இருந்த நாணம் ஏழே அந்தப் பெயர் அவனுக்கு நினைத்துவிட்டது - ஆறு கலங்கு அப்பால் உள்ள பட்டிக்காட்டைச் சேர்ந்தவன் அவன். தாய் தகப்பன் இல்லவாது; வேறு தாழியுல் இல்லை. பிழைக்கவும் வாழியிலே. அபொரு அவனுக்கு இரண்டு கைகளுமே ஸ்தம்பம். தோள் பட்டைக்குத் மேலே இரண்டு கைகளைத் தளம் தளம் கை தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. தோள் பட்டையிலே ஒரு பாவைத் தொங்கிப் பூரூப் பான். அதில் ஒரு கிண்ணக் கண்ணடி. சாப்பிடுவதற்கு. பிச்சை வெடுத்துப் பிழைத்து வந்தான் அவன்.

"எனம்புக் கவர்த்திலே ஏன் நாயாய் அவ திரிச்சே' என்று பாட ஆரம்பித்தான். கிரிக்கா தீங்க. அப்படிச்சு 'இரும்புக் கம்பத்திலே ஏன் நாய் அவதரித்தாய்?' என்று பொருள், அவனுக்குப் பாட வந்த கிதம் அப்படி.

"பிறப்பே இப்படியா? இல்லை. நடுவிலே வந்த கிபத்தா? என்று ரதாங்கபாணி அவரிடம் கேட்டார்.

“...பிறப்பி இப்படித்தானாக. சாமி!” என்று கூறிய கங்கி, “அதாவது எம்மாம், இது எங்க அப்படியெதான் வந்ததுங்களாம். எங்கப்பாரு சொத்து மூட்டையை அடிக்கடி பருத்துங்க அடிச்சிக்கிட்டிடுப் போயிடுமாம்.... அதனால எங்கப்பாருக்குப் பருத்தித்கனென்றுமே ஒரு காட்டம். ஒரு தரம் பருத்து ஒன்று புதர் மரறையிலே குத்தியிருத்ததாம். எங்கப் பாரு ஓங்கப்பாடாமல் போய் ‘அபு’ குன்று அங்கப் பிடிச்ச அதன் சிறகுலின்ப பிள்ளுக்கு இறத்து ஒடிச்சிட்டாராம். எங்க அம்மா எத்தனையோ சண்டை பிடிச்சு அங்கு கேட் கலையாம். அப்போ நான் எங்கம்மா கலிற் திலே இருந்தேனும், அப்பாரு அப்படிச் சிறைக் குடிச்சதையெதான் நான் இப்படி மூட்டைப் போசிட்டேனும்” என்றாள்.

“அப்படியானால் எப்படித் தான் பொறைக் கிட்டு?” என்று கேட்டான் சேஷம்மா. சேஷம்மா ரதாங்காளணிசின் மகனா.

“மலராசங்க தர்மம் செய்துக்கிட்டிருக்காங்கபோ, எங்கைப் போய் கண்கலிச்சாத கங்க வாழ்த்துக் கிட்டிருக்காங்கபோ என்று கான் சின்ன வேலையை நான் செய்து கொடுத்தான் சிவபெரு தல சிவ மூடி கூடப் போட்டு விட்டாங்க.”

“அப்படி உன்னுடே என்னடி வேலை செய்திருக்காய்?” என்று கேட்டான் சேஷம்மா.

“அதென்னம்மா அப்படிச் சிவ மூடி கிட்டு கங்க? எங்களுக்கு எவ்விலேயென்னு கங்கிடையா இல்லை?” என்றாள் கங்கி.

“அதற்கு அப்பதம் அவன் வேலை செய்து காட்டியிருக்கிறான். பாலுங்கன்! கங்க விரக்க மாரியலிய அலிலைய நோயித் தாக்கிச் சுத்த தப் செய்து கொடுத்தான் என்ன கருக்கு! என்ன சாமர்த்தியம்! கங்க விரல் இடுக்கிலே ஒரு குச்சியை வைக்கின்றே நான் வக்காமலே

கலியோ, பிச்சை எடுக்கிறது. அவர்கள் விட்டுத் திண்ணையிலே வந்து படுக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டான்.

“சேஷம்மா பழங்காலத்து மறுகலியா? அத னாலே நல்லதோ, கெட்டதோ அவர்சார் பற்றி வாரும் என்று சொல்வ மாட்டார்கள்.

“உண்மையாக் கேட்கப் போனும், என கையாவுக்குக் கொட-தாபம் ஏதுமில்லாத ரதாங்காளணியின் இத்தப் வைத்தியக்காரத் தர்மமும் ஒரு பெரிய காரணமாகிற்று. ‘அக்கம் பக்கத்தில் இருக்கிற தம் கலித்திய அடித்து. எங்கிருந்தோ வந்த இந்த மூடத் துக்குத் தபைப் பண்ணுகிறார் ஸ்திர. தர்மம் பண்ணுகிறார்’ என்று காது போகன் தருவிலே ஒரு நான் சவனாவா சொன்னும்.

“அப்படிப் பார்த்தப் போனும் இத்தச் சக ணமயம் மாத்திரம் என்ன பெரிய மலிகன்? அல்லது கன்னிடர் இருக்கிறதை விட்டிருக்கிட்டுச் சம்பாதிக்கிறவன்தான். என்ன சம்பாதித்து என்ன புண்ணிகள்? சிட்டு கருது, மூதனிய கெட்ட பறக்கம் படித்தது. அதில் அவன் விட்டி. கிட்டு எ சம்பாதித்த பணம் மட்டும் போக விட்டி. அவன் தக்கத் தொழிலில் சம்பாதித்து வந்த கருவியடிதர் அதோடு சேர்த்து சேர்த்திரு. அவன் சரிப்பதிப்பது அவரதுபடைய நோக்குச் செவவுக்கே காண்க திங்கள். எவோ அவன் துணையானுர் பெரியவ ராக இருந்து கருப்பங்கைக் காப்பாற்றி வந்த தாரோ பிழைக்காபோ? சவனாவாவுக்கு நான் நடத்தி வந்தது, சொல் வித்த தவறு. சேஷ நர் போடுவது.

செய்திருவேலாகனே செல்லாம் காவா போ செத்து தாண்டிற்றுவிட்டான். காங்கன் எக்காந்தா அப்படியே அடுத்து போய் விட் போனம். அகல்குப் பிஸ் சேஷம்மா இன்றும் அங்கடி ஒரு வேலை சொகு போட்டு வந்தான். கங்கையும் அவர்கள் விட்டுத் திண்ணை போய் தன் இடத்தில் நாக்கிக் கொண்டாள். அக்கம் பக்கத்துக் கிராமங்களிலோ, விடு

இலே கங்கமாம் ஓர் சகு பாலு. அது மட்டுமா? சிலம் பின் கங்கி கெல்லாம் கெது தெரியும். ஓர் கட்டப்பதிரி கிலையமெற்படுத்தி இளகட்டங்களுக்குக் குழந்தைமம் கொய்கி கொடுத்த

தான். இப்படி ஓடிவந்து அவன் வாழ்வு, உணவையாடிக்கும் பணம் கார ரதாங்கப் பாணிக்கும் துன்பம் புகையாவிவிட்டது.

“இதற்குள் காரணங்கள் இல்லாமல் போக விடும்.”

“சலவைவாரியின் துன்பவழங்குற எப்போதோ ஒரு தரம் தாய் கடித்ததாயி. சலவைவாரியின் சிட்டுகள் பாளுக்கு தடிதாய் எடுத்துக் கொண்டு தான் பாலுதறிவிடுத்து அந்த துன்பத்தாற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள். கங்குல்கள் ஓடிவந்த தாய் ரதாங்கப்பாணியின் காவடிக்குள் அழைத்து விட்டது. அந்த எப்போது அந்த தோல் ரதாங்கப்பாணியின் காவடி அடித்தோ ரதாங்கப்பாணியின் காவடி ஊர் தாய்க்குக் கொல்லும் ஒரு கோட்டை மாதிரி தாய்க்குப் பிடித்துப் போகிற முனிவியிடமிருந்து வந்திருக்கிறதாய். பாருங்கள்! அது என் காவடி திரைத் தில் கருகிறது என்று எப்படித்தான் இந்த தாய் கங்குல்கள் தெரிவிமோ! ஓடிப்போய் ரதாங்கப் பாணியின் காவடிக்குள் அடைக்கலம் (புகுந்து விடும்). அந்தச் சமயம் அவர் சாட்சாத்த சிபிச் சேகரவாத்தியெவரன். முனிவியாவிடி ஆட்டிவிட அடைய ரிட்டி அதுமே” “அவ்வாறு, உன்னை, மெட்டி, தோ, இது அவர் பருகிய இளைஞர் படை எப்போது எப்போது வார் வானியோ கடித்த தாய்க்கின் மீதான வந்த சந்தை போலியாய் இந்த நாயின் மீது கிந்த கொள்வப் பார்த்தது. அதுவும் அது நடக்கவில்லை. ரதாங்கப்பாணி மீண்டும் கடுற வானியாக ஒரு சலவைவாரியின் கண்களிலே. அதுவும் இப்போது படைக்கும் எதிரியானார்.

“அந்த கருகூர் திராவணி வந்தது. அன்னைக்குக் கொஞ்சத்துக்குக் கொஞ்சமாகத் தீமை தாழ்ந்து ஒன்மை தலை தாக்கும் என்று பெயர்வர்கள் சொல்வார்கள் இவ்வாறு” சில சமயம் தோன்றாக நடப்பதும் உண்டாகுதான்.

“பக்கத்து வீட்டிலே மத்தாப்பு வெடிபெயர் னாய் செவது கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ரதாங்கப்பாணியின் மனமும் பீடிவாதம் பிடித்து அந்த தொடர்விட்டான். அதுமே அவரும் தாமே மத்தாப்பு வெடிகள் செவடி அடிப்பேற்றார். வெடிக்கையாகத் தம் கைகளிலுமேயே அவற்றைத் தவாரித்தார். போதாத காவடிக்குக் கைத்தடியும் கருதாகம் ஆகும் என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்களே. அது மெய்வாகவே ஆகிவிட்டது. வெடி மருந்து கலக்கும் போது அவர் கைகளிலேயே வெடித்து விட்டது. பக்கத்தில் இருந்த அவருடைய ஓரே மகன் அத்தகுப் பரிசாதி விட்டான். அவரை ஆயுதத்திலேயே கொண்டு போய் போத்தார்கள்.

“பின்னர் பழமாகப் போன கருகித்த வாய்” என்று உய்கம் அவனுள் பதித்தது.

“ரதாங்கப்பாணிக்கு இரண்டு முன்னங்க கனம் உதவாமல் போய் விட்டது. விவரத்து மரத்தால் போன கைகளைக்கு வீடு வந்து போத்தார் ஆயுதத்திலேயே இருந்து

“போகொழுந்தும் போகொழுந்தும் அவன் அவன் செவது கர்மப்படி வாய்க்கைப் பரவாதகக் தொடர்த்தாரே” வண்டியிருக்கிறது” மகன் செத்து. தாய் புட மாராதுவர் எப்படியோ இந்த உலகத்திலே அவரும் தம் வாழ்க்கையை ஒட்டித்தான் ஆடவேண்டியிருந்தது!

“அப்போது பிடித்தது அந்தக் குடும்பத்துக்குச் சனிவன்! குடும்பம் கிணிக் கொட்டிவிடுது. விவாபாரம் அந்தத் தம் மாறுமுகம் காட்டலாயிற்று. எப்படித்தான் அந்தத் தன் சொத்துப் போய்சேர்? எவ்வாறு கற்பூரமாகக் கவர்த்து விட்டது. திரும்பவும் குடும்பத்தைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வர ஆளுவப்பட்ட பாடுபட்டார். எத்தனை பரிசுதப் பிரயத்தனம் செய்தான் என்றால், அது பாலுமே ஏற்பட வில்லை. சொத்தக்காரன் காவடி கொடுத்துத்தனியுங்கள்? எனதாய், யாரி விருந்தாய் தானுக்காது என்று திருக்கையும் என்று போரம் இருந்து விட்டார்கள். கடைபிடுவே பிழைத்து நிம்மது குக்கிராயத்திலே நடந்து வந்த கட்டி விவாபாரம் தான். அதுவும் நிறு உட்கர்கள்.

“அந்தக் கோட்டைக்கு வெளியே கொழுந்து கொழுந்து என்று கொழுத்தி விட்டது. கட்டாத்தாரை விலகியாய் கவனம் கவியாது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை காணல் தீர்தான். வெளியிலேயே சாங்கியோடு போகிற சனங்கள் வெப்பம் காணாமல் நாலுருண்டு மயங்கி விடுவார்கள்.

“இருந்ததாற்போலிருந்து ஒரு தான் ரதாங்கப் பாணி என்னிடம் வந்து. ‘இரண்டு தன்னீர்ப் பத்தம் வையுமேனென் கப்பல்வா?’ என்று” சரி என்றும்.

“என் மனமும் நானும் இரண்டு தன்னீர்ப் பத்தமும் பார்த்துக்கொண்டோம். தாய்க்கப் படுகிற சிரமத்துக்கு எவ்வகையும் ஏதோ கட்டும்படியாக ரதாங்கப்பாணி கருவாவத் துக்கு ஏற்பாடு பண்ணியிருந்தார். இரவு குழுவையும் இரண்டு கமம் நடந்து போய்க் காவடி கட்டி தானும் என் பிள்ளையமாகத் தன்னீர் கொண்டு வந்து கிராப்பினாய். பகல் முறையும் வந்து போகிற வழிப் போக்காக்குக்கு போட்டாவினே மொண்டு மொண்டு தன்னீர் வந்துபோய். மொடை குடிவிற வரை இதுதான் எங்களுக்கு வேலை.

“கம்பா தரிமத்துக்குத் தன்னீர் வந்திடுவோர் என்று நினைக்கிறீர்கள். ‘ஒரு குகையத் தன்னீருக்குக் காவலு வாங்கணும்’ என்று சொல்லி விருத்தார் ரதாங்கப்பாணி.

“உயிர் போகிறதாய்போய் நான் வரண்டுவிட்டாக, மயக்கம் போட்டு விடுகிறதாய் போன நிலைம ஏற்பட்டு விட்டாய், சனங்கள் காவலுக் காணல் பார்ப்பார்கள்? கை கொடுத்த தன்னீர் வரக்கூடுமே.

“கைகால் தங்காயிருந்த வரையில் கட்டிக்கு கட்டி வரக்கூடும் வரக்கூடும் பாழ் படுத்தினும், இப்போ உயிருக்கு மன்று குள் மக்கள் ஒரு வாய் தன்னீர் கேட்டாக காவலுக் கொடுக்கணுமாய், கேட்கக்கூடாது ஐயா அதுவாய்த்து” ஆண்டவர் கைவல ஓடித்தானே. அப்போதுதான் புத்தி வந்ததாய்” ஆண்டவர் அளித்த தன்னீரை இவன் என்ன ஐயா விடுக்கு வந்திருந்தது” என்றும் கைவல வாய் பெரிவாய்க்கிடம்.

“இந்தக் கை தங்குமா? இந்த அழியாமல் அருக்குமா?” என்றார்கள் வாய் தன்னீர் பெரிவாய்க்கிடம்.

“போகிற போதுதான் எவ்வகையும் பெரிசாகக் கட்டிக் கொண்டு போய் போகிறோம்” என்றார்கள் இதைப் கேட்டவர்கள்.

“கதையே புதித்து கூட்டாரத்தைச் சேர்த்தவர்கள் இடரது சாயம் இல்லை. வாயில் வந்தபடி வெல்லாம் ஓடிது துறிநீங்கள்.”

“ஆனால் ரதாங்கபாளி நுதல் பெய்ளாம் காதில் போட்டுக் கொள்ளலாம்.”
“எத்தனையோ ஆண்டு நன் ஓடின. ஒவ்வொரு சித் திரை - ஸ்காடெலியிலேயும் எங்கள் குடி தண்ணீர் விவாபாரம் வெகு முற்றா முகம் தாத்தது.”

“கொடுக்கச் சந்தியின் வாதையாகவே என கொடுக்கும்போது கைகளில் தாறு வான் இருக்கெனக்கூட கூட்டாயம் கொடுத்துத்தானே ஆக வேண்டும்? வானாக விழுவதைத்தான் தான் அவர் களுக்குத் தண்ணீர் வற்ற வாய்” என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டார் ரதாங் கபாளி.

“அதோடு வழிப்போக்கர்கள் தங்கள் தீரிக் கெற்றவாறு ஒரு குவியத் தண்ணீருக்கு ஒரு குவிரைவான துரிசென்றும் என்னுடைய விதித் திருத்தார். பட்டணம் போல் இருக்கிற கற்போட்டுவிட்டு இருப்பில் பணத்தையுடன்து கொண்டு வருகிறவர்களுக்குத் தண்ணீர் ஒரு விசை. கதிரெய்க்கிச் சிறுநிலைப் பருகிறவர்களுக்கு வேறு விசை. இப்படி வேண்டாம் ஆன எனிட போட்டுப் பணம் வாங்கும்படி என் களுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்.”

“அப்படி நெல் போட்டு விட்டுத் திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில்தான் எவ்வள வாயின் தகையனுக்கு அப்படியாவிற்று. அன்னாளுக்கு அந்த வருஷத் தண்ணீர்ப் பந்தை நாய்க்க. ‘ஏன் கடைசி’ செய்து கொண்டிருத் தொம். தண்ணீர்ப் பான்களைக் கழுவிக் கவிழ்த்துக் கொண்டிருந்ததாம். தண்ணீர்ப் பந்தைக்கு வெளியே தண்ணீர் குட்டை. வாகத் தெருவிருந்தது.

“வழக்கம்போல் பட்டணத்துக்குப் போல் நெல் போட்டு விட்டுத் திரும்பிக் கொண் டிருந்தவர்களின் வண்டிகளை நிறுத்தினார்கள். சவ்வாய்க்கில் அன்னாளுக்கும் திறத்தினார். தண்ணீரைக் கண்டதும் அவர் வெரீ லாவைப் போல கைகளிடத் தொடர்வதில் தெரிது நேரத்தில் பிராணவிலையும் விட்டார். முத்தி அவரை நாய் கடித்திருந்ததில்லையா? கடித்தது வெறி வாயாக இருந்ததாம். கடிப்பட் மனிதயுக்கும் வெறி பிடித்து விடுமாம். தண்ணீரைக் கண்டால் வெறி அதிகமாகி நாய் போலவே கத்துவானாம். தாமம், தாமம் என்று தண்ணீரைக் குடிக்கோ? கத்திக் கத்தி நாயவண்டு போயோ நாய் கடித்தவர்கள் செத்துக்கூடப் போல் விடுவது உண்டாம்! சவ்வாய்க்கிலுக்குத் தன் அன்னன் அப்படி இறந்தது எரிந்த நிலை என்னென்ற விட்டது போல் ஆகிவிட்டது.

‘அந்தப் பழாய்ப் போகிற தண்ணீர்ப் பந்தை அங்கே இருத்திராவிட்டால் எங்கள்

“தம் நாட்டுப் பெண்ணுக்கு ம் மேல் நாட்டுப் பெண்ணுக்கு ம் என்ன வித்திரை?”
“தனக்குப் பிடிக்காத துணி ஒவ்வொரு கணவன் வாங்கி வந்து விட்டால் தம் நாட்டுப் பெண் துணி வர மாற்றி விடுவான். மேல் நாட்டுப் பெண் எவ்வளவு மாற்றி விடுவான்!”

அன்னன் கண்ணிலே அந்தத் தண்ணீர் பட்டிருக்கா தில்கொள்! அந்தப் பானி ரதாங்கபாளி எங்க அன் னாவோம் வாயிலே போட் டுக் கொண்டு விட்டான் னவா!” என்று கண்டிப்பா ஒப்பாரி வைத்தான்.

“அய்யாண்டல் இத்தப் பிரசாரத்திலேயே ஸாஸில் பாதிக்ருவேன் ஸுவங்கன் கைவாழ்வலின் பக்கம் சாயத்து விட்டார்கள். கொஞ்சமோ தகுதிமோ, உடம்பட்டல் உடம்பட் டவாதானே பார்த்தல் போனவர்களைமாயாவேகூட ரதாங்கபாளிக்குக் கடன் பட்டவன்தான். அவனு டைய சிறும் வாகனம் ரதாங்கபாளியிடம் அட மையமாத இருந்தது. அவன் தீவிரிவ இவ்ளும் எத்தனையோ பேர்கள் இருந்தார்கள். அந்த வரு

ஷம் கொளுத்தின வெளியிலே பயிரும் பற்றி எரிந்தது. துணங்குகின் வயிறும் பற்றி எரித் தது. இப்படி வேய்வான் எரியவே. வயயிற் இருந்த மோடும் பூங்கூர்த் தீ வைத் தாரிக்க ஸுவங்கன். தீ தன் செங்காக்குகிறத் தீப்புக் கொண்டு வானவாய் உயர்ந்தது. கற்று விட்டாரம் முறையும் தவித்தது. ரதாங்கபாளி தமது விட்டு மெத்தையி் கிருத்து இத்தக் காட்சியைப் பார்த்தார். உடனே கவிப்பாட்டின் ஒலி துணங்குக்கும் என் தகைகளுக்கும் உபயோகமாக இருத்த குட்டைவிருந்த தீர் மொண்டு அந்தத் தீவை அணக்கச் சொன்னார்.

“கொனாக்கு தெருப்பு எவப்பது எதற்கு. தெரிவதாம். தெருப்பின் நுழை தாண்டல் கொனரப் புந்துக்குள் ஒளித்திருக்கும் ஆமை கையெய்க்காய் வெளியே வரும் உயிர் என் னும் எத்தப் பிராணிக்ருவே வெல்லம்தானோ? ஆனால் அவதவரப் பிடித்து இவர்கள் கிற் பாரிகள், இது ஒரு பிழைப்பு துணங்களுக்கு.

“ரதாங்கபாளி தெருப்பை அணக்க எத்பாடு சொல்லிவ துணங்களுக்கு அக்கிரம் குறையி் கொண்டு வந்தது. ஆராயி இத்தப் பிழையிதும் மண்கண்ட போடப் பார்த்திரே என்ற மனம் குணமத்தனர்.

“இப்படியா ஒருவன் வயிற்றில் அடிப் பட்டான்?”

“உயிர் போகிறவன் வாய்க்கு ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட இனி கிடைக்கப் போவதற்கில்லை!”

“இனி தண்ணீருக்கு ஆராய்ப் பதக்க வெண்டபதக்கம்!” இப்படியாய் பவர் பவிதமாய் பேசுவானார்.

“குடி தண்ணீருக்குக் கூடக் கரக வாக் லும் இத்தக் கொழிப்பானியைக் கவிழாமாக இருக்கக் கொண்டுதானே இத்தப் பூமி எமத்து கொண்டு திறமது!” என்னுள் கைமயமா.

“அதற்கு அடுத்த கோவையிலே அந்த வட்டாரத்தில் வாரோ ஒரு புண்ணியவான் கிணறுகள் வெட்டத் தொடங்கினார். ஒரு

பெரிய ஜனம் வெட்டிக் கூட ஏற்பாடு செய் தார். ஒட்டர்கள் தலை வெட்டிவிடுவதில் வெயிலில் தெற்றி விபரங்களை நிலத்தில் சொட்டிக் கொண்டு வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தத் தர்பை கைக்கரிவத்ததை ஒட்டர்கள் தலைவன் மண் கண்ணு குத்தவை எடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

"மக்களுக்கெல்லாம் ஒரே உத்தேசமாகும், பண்டுகளை கொண்டிருந்து போகின்றதும், இனி ரதாங்கபாளனியில் கூட்டப்பட்ட மெல்லாம் ஒப்பந்தமும். இந்தனை நாட்களும் அவை வைத்திருக்காபோல் சட்டமாக இருந்தது! எத்தனை நாட்களுக்குதான் ஒருவர் தப்பாது வந்திருப்பேனோ என்பாதித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? முடிந்தால் இரண்டு போதங்கள் கூட தாம் வெள்ளாளரைச் செய்வார்கள். இனி மேல் வெளியிடப் பார் போய்த் கூட நீட்டப் போனாகக் கூடச் செட்டு" என்று குதாங்கப் பட்டுக் கொண்டார்கள்.

"அந்த நாட்களில் எவ்வளவு ரதாங்க பாணியில் யார்க் விடுத்த கூடலுக்கு 'காங்கி' போட்டிருந்தார்கள் கோர்ட்டியே.

"ஜனம் வெட்டுகிற புண்ணியவான், - பாறோ அந்த மொழியாவான் - கோட்ட நேரத் துக்குத் தங்கு தாடலில்லாமல் பணம் கொடுத்து வந்தான். அதுமேல் வேலை வன ஜோராக நடந்து வந்தது. ஜனம் வெட்டின வன் உத்திரம் கட்டினான் மரம் செடி வைத் தான். ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு தனாங்கம் செர்வாசாமோ அவ்வளவும் செய்தான்.

"இப்போது ஜனங்கள் ரதாங்கபாளனி வைப் பகிரங்கமாகவே திட்டத் தொடங்கி விட்டார்கள். 'கண்ணகாட்டமா' ஜனம் வழிந்து நிதிநி மொழிது இந்தப் பாணி கிட்டப் போய் யார்க் காசு கொடுத்துத் தண்ணீர் வாய்க்குமாங்க? என்று கூறிப் பெரு மிதிப்பட்டார்கள்.

"சுயமையானின் ஆய்விபாஸ்தினை பெண் வான் ஏனம் போருப்படியாகக் கோர்ட்டிக் உத்தரவாபித்து ஏகத் தெதியும் தெருங்கிக் கொண்டு வந்தது.

"குதாங்கு குதாங்குமாத இவன் யார் நிழ லிலே போய்த் தங்க முடியும்" என்று அக்கம் பக்கத்து ஜனங்கள் பிளிக் கொண்டார்கள்.

"இருக்கிற கொஞ்ச தஞ்சம் நினைத்தியே இரு போகும் பரீர் செய்வாரம் என்று மனசு போட்டை கட்டிக்கிடங்குந்தேனோ! ழுந்தைக்கக் காவல் போதலுமே பிடுங்கி ஏனப் போட்டுவிடுவான் போகிருக்கிறது ழுமா இந்தப் பாணி" என்று யார்க்கீத் தள்ளினான் சவனையா.

"காது அடுத்த கணியும் கூட யாழ் வாரது காவல் என்று கோங்கிவிருக்கிருர் பட்டினத்தார், இவரு என்னத்தைக் கட்டிக் கொண்டு போகப் போகிறாராம்" என்று கிராங்க் கூறார்.

"இக்காலமாக ரதாங்கபாளனி இத்தகால் என்ன செய்தான் என்று தாக்க இனிமேல் இவன் சங்காத்தியியினை வைக்கப் போகக் கொடுக்கிற காகம் வெண்டாம் விற்றிரு தண்ணீரும் வேண்டாம்" என்னுள் கூடப் பூதிநி நினைத்ததைச் சொந்த வாய்க்கன்.

"என்ன பரிந்துக்கிட்டிருக்கீர்கள்? இன் னதக்குச் சவனையாவுக்கு ஆகித் தந்தியே

தாங்கு தமக்கும் னாமி?" என்னார்கள் கூடப் பட்டார்கள்.

"ஊரிலே கட்டிகள் ஏற்பட்டன. கும்பல் கும்பலாகக் கொடுத்து சதிவாரணாகக் கூட்டி ழார்கள் துவிசைப் படுத்துது.

"கூட்டுபரீர் நினைத்து இரண்டுநாள் எவ் வோரும் தலைக்குத் தலை கோவந்தியபடி செய்வான் ஒவ்வொரு போத் தொடங்கி விட்டார்கள். எவ் வான் மிகவும் தெருங்கி விடவே துவேசம் விஷமாக வார்த்தது.

"கோஷ்டமாவின் ஆதரவில் இருந்த மக்கு கம்பிவைக் கூடக்கண்ட இடத்தில் எவ் வாம் பக்கம் கல்லைடுத்து அடிக்க ழாந் தித்தார்கள்.

"இது இப்படி இருக்க, கொஞ்ச நேரமும் வெலை முடியும் துறவாங்கு வந்து விட்டது. என்னாக்கொ தரிசைக்கொ முழுநா ழுர்த்து விட்டால், ரதாங்கபாளனியில் தண்ணீர் விவாபாரமும் வட்டித் தொழிலும் கூட முயிற்றாவிட வேண்டியதுதானோ?

"அன்றைக்கு அமாவாசை, கூடநயித்தி காலிகா கட்டியிருந்தது. கூடநயே பாணுத் தட்டினதும் இவ்வளவுப் போனது மாகி கத்துவது. இது வட்டம் கண்ணிசெய்கைத் தில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

"ரதாங்கபாளனியை அன்றைக்குத் தீர்த்துக் கட்டி விடுகதென்று தீர்மானித்தார்கள். அப்பறம் போசித்துப் பார்த்தால் அவன் விட்டுக்குத் தீ மலப்பித் தந்தது என்று தோன்றியது. சவனையா தலைமம் பதவி ஏற்றான். ராஜ்ய ரதாங்கபாளனியின் விட் டைக் கொடுத்தார். அவன் ஒருதன் முயிற்சு போனது, எத்தனை பேர் கம்பபடுமாங்க?

"பக்கத்து ஊருக்குப் போய்த் திரும்பி வந்த மக்கு கம்பி அத்தப் பக்கமாக வந்தான். அவர்களுடைய திட்டம் தற்செயலாக அவன் காதிச் விழத்தது. கஸிராராமாவே, பழங்கி, மரத்தின் நிழலில் ஒளிந்து குறுக்கு வழியில் இறப்பினான். அதுவடைத்தான் காவலும்பா கக்குத்திரத்தக் காயமாக்குவதையும்பொருட் படுத்தாமல், பட்டினத்துக்கு முடி வந்தான், ரதாங்கபாளனியில் செய்நினைச் சொகிய.

"அவர்கள் போட்ட திட்டம் என்னவென் றாக், சில பேர் என்னென்னென்றால் பட்டினம் தீர்' பெட்டினமாக ரதாங்கபாளனியின் விட் டும்களைப் பக்கம் வந்து காத்திருக்க வேண் டியது. சவனையா வாரத் பக்கத்துக் கதவைத் தாழ் போட்டு, ரதாங்கபாளனி வெளியே ழுடி விடாமல் செயல் வேண்டியது. அந்த கப்பறம் விட்டுக்குத் தீ மலக்க வேண்டியது என்பதேயாகும்.

"அன்றைக்கு நடந்த நிகழ்ச்சி இன்றைக் கும் என் கண்ணெனியில் அப்படியே திரிந்து. அன்றைக்கு ழாணம் ரதாங்கபாளனியின் விட் டியில் இருந்தென், பற்று வரவு கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டு, இரவுச் சராமாடு கூட ஆகி விட்டது.

"என்ன இருந்த எங்களுக்கு வாரோ ஒரு டெரிய வாராங்கலிலாகக் கதவை 'மொக்கு, மொக்கு' என்று இடக்கிற மாரகி சுத்தம் கேட்டது யார்க்கிருக்கும் என்று தாய்கள் தயக்கமேயும் கவரெல்லாம் விரோகிசனா ள் ஒருதன் கூட்டென்று கதவைத் திறந்து விட்டகூடது என்று தீர்மானித்தோம்.

தான் என் விடுகிறேன்? சொடுக்கிய பேன்
மாதிரி 'கப்பி' என்று இருந்தோம். ஆனால்
அந்தக் கதையை இடிக்கும் சத்தம் மட்டும்
நிறுத்தியே விட்டது.

'கடைமையில்' எதற்கும் கடவுள் இருக்கிறான். இருவருக்கு காது பிரசாத இருக்கிறதும், கதையைத்தான் நிறுத்தி பார்க்கிறோமே!" என்றார் ரதாங்கபாணி.

"நாஸ்தும் என் பின்னாலே விட்டது இருந்ததான் கனம் எழுத்தர் வந்து மெதுவாகக் கதையை நிறுத்தோம். ஊர்? கப்பியா? அடிமரம் வெட்டிச் சாய்ந்ததா? போல எங்கள் காரியை வந்து விழுந்தான். எவ்வளவு வராமல் வந்தது. பக்கம் கூடினோம்.

"தாங்கள் தங்கள் துக்கத்தில் இருக்கிறேன் என்று என்னை எங்கள் எழுப்பி தீவிரத்தின் இறும் கண். நான் கொடுத்துக் கப்பிடலாம் என்றுவா.....? பின்னால் வந்து கொண்டு வரும் குரோதக் குழப்பம் அவன் துடிக்கத் தனிக் பொடியாகி விட்டோமே! அப்பறம் அவன் எங்கிலும் சொல்லுவதற்கு எம்மடிச் சொல்லு? அவன்கூடக் கைகள் கிடைபாது. அதனுடைய தன் தனிவிலையே வாசனாகவுடன் இரண்டும் உடைந்த மாதிரி முட்டிக்கொண்ட அரம்பித்து விட்டான். எங்களுக்கு அந்தச் சந்தி தெரிந்ததாத்தான்? அவன் தனிவிலை பெரும் காலமாகி ரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"மங்களுக்கு முன்னும் கதையைத் தாழிட வந்த கனம்மாதிரியை எங்கள் பரிசுவலில் பாய்மல் ஒடிப் போய் விட்ட நுடியவர்களை, வாசற்படியில் அப்படியே கிடைபாச் சமைத்து நின்ற விட்டான்.

"ஒரு கணத்தில் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு 'நீ இப்போ எப்போ வந்தே' அதையும் இந்த ராத்திரி வேண்டியே! என்று என் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த மங்களா னுள் விடப்பட்டேன் கேட்டேன் சகலமே.

"பணம் வாங்கிப் போக வந்தேன்! வேறு எதுக்கு?" என்றான் மங்களா.

"உங்களுக்கு என்ன. பேராதகாவமா? இந்தப் பாவியிடம் உன் வாங்க வந்திருக்கிறேன் கண்டிராக்டர் எடுத்தியே விண்டு நான் கொட்ட. அதிலே பணம் வெண் மீசைப் படலியா? ஆற்றின் பழைய வேளத்தையப் புதுவெள்ளம் அடிச்சிட்டுப் போன கதையாக, கண்டிராக்டர் எடுத்தப் போய்க் கைப்பணத்தை யும் 'தோத்துவிட்டு வந்து நின்றுறா' என்று கேட்டான் கனம்மாதிரி.

"அப்படியொண்ணும் இல்லை. இவ்வீக்கு தானேக்கு எங்கள் வேலை முடிவுக்கும். கண்டிராக்டர் பணம் முடிந்தும் சொடுக்கவில்லை. அப்போப்போ கொடுத்து வந்ததான். இவ்வீக்கு வா. நாமம் பண்ணிப்படுவோமென்று வரச் சொன்னார். அதற்காக வந்தேன். கைக்குப் பார்த்துக்கிட்டிருந்தோம்" என்றான் மங்களா.

"சைமையாவுக்குத் தங்கால் புரிகலிச்சு. அப்படியே கைப்பித்து நின்றான். சில கணம் கணக்கு வாயிலிருந்து பிச்சு எழுப்பியேவிட்டான். அப்பறம் அப்படியே தன்னைச் சுதார்த்துக் கொண்டு 'ஆமாம். நீ வெட்டுகிற இந்தச் சிறு குளம் இடுமல்லாம் வார்த்துமே' என்று கேட்டான்.

கொலை, திருத்தி!

தேவநாய பத்திரிகாவின் விமரிசனப் பகுதியில் "இந்தச் சந்தி வித்வானை அடித்துக் கொல்லுதல் ஆன இவ்வீ" என்று வெளிவந்ததைத் தயவுசெய்து "...சந்தி வித்வானை அடித்துக்கொள்வதற்கு ஆன இவ்வீ" என்று திருத்தி வாசித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறோம்!

"...வேறு யாருடையதாக்குக்கும்? எல்லாம் இந்த ரதாங்கபாணி தயாவினுடையதுதான். என்விடம் பண வருசமாகச் சொல்லிக் கிட்டிருந்தது. இந்த வருசம் தான் வேறையும் கூடிக்க. வேறையும் முடிவுச்சே! என்னுள் மங்களா

கனம்மாதிரியை வார்த்தைகள் கூடி வரவில்லை.

"வேறியோரு வேறியாகக் கப்பிடு தூரத்துக்குக் கப்பிடு தூரம் ஏழெட்டுக் கணம் தாங்கி நடச் சொன்னார். ஆடு மாடுகள் உராய்க்கத்தான் சென்கரியமாவிருக்கட்டும் என்று. சுழிப்பிப்பாக்கங்க, கையெய் இருக்கி கைக்கச் கைப்பாறவும் வசதியாயிருக்கும். இவ்வீயே! - தெனச்சத்த நுடையே செயவு ஒழிப் போச்சு. இவரு சொன்ன சொல்லுக் குப் பின் வாங்காத மனிதராயிருந்ததற்குமே என்னாம் கையாப் போச்சு! எங்கள் மனசு நோகாமல் சத்திராஜமாயிருக்கும்படியாகக் கூறி கொடுத்தார்!" என்றான் மங்களா.

"அம்மன்கோலினைக் கண்டால் அளராத தூரம் விவரிப் போகிற சைமையா இரு கைகளையும் எடுத்துக் கும்பிட்டான். அப்படியே ரதாங்கபாணியைப் பார்த்தபடி தன் குன். விவக்கு ஒவ்விய அவன் கண்களில் நீர் முத்திட்டு நின்று பளிச்சென்று தெரித்தது."

"என்னையும் என் சும்பத்தையும் கூட ரதாங்கபாணி தமது உயிரில் மறக்கவில்லை என்று பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்! இந்தச் சத்திரேய அவர் கூடி விட்டதுதான். மக்கு கங்கையையும் அவர் மறக்கவில்லை.

"அதிர பகுத்திருக்கா. பாருங்க. அவன் தான் கங்கி. என் விழிக்கு தென் தான்.

"கைவிலே வேலை. உளியும் கத்தியும் கொட்டிப் போட்டுக் கொண்டு வந்தான். இந்த மரச்சிலை சைமையா செய்ததுதான். ஆமாம்! சதாங்கபாணியினுடைய சைமையான்!

தமிழாக்கம்: எம். வி

மத்திரி போர்க்களத்தை விட்டு விவி, அரச குடும்பத்தாரையும், தம் குடும்பத்தா வரையும் தெருவதில் முனைந்தார். பக்கத்துக் காட்டுக்குள் தேடிப்போது, தம் மனைவி இரண்டு குழந்தைகளுடன் இருப்பது தெரிந் தது. அரச குமாரன் பூபதியை ரத்தினுவதி யிடம் ஒப்படைத்து விட்டு ராணி வழியில் மாண்டு விட்டான் என்பதைத் தமது பனை வி மூலம் அறிந்து இரு குழந்தைகளையும் அணைத் துக் கண்ணீர் வடித்தார் மத்திரி.

ததிலுபக் கடந்து தாமிரபுரில் ராஜகுரு விடம் அவர்கள் மூவரையும் பத்திரமாகச் சேர்த்து விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார் காராததார். இரண்டு குழந்தைகளையும் இரு கரங்களில் அணைத்துக்கொண்டு நதிகில் இறங்கிவிட்டார். அவரைத் தொடர்ந்து ரத்தினுவதியும் இறங்கினாள். பாதித் தாரைகூட வந்திருக்க மட்டாரங்கள். திடீரென்று நதிகில் வெள்ளம் வரத் தொடங்கியது. ரத்தினுவதி நீதிக்கரை ஏறி விட்டாள். மத்திரி நீந்த முடியாமல் தத்தளித்தார். இரு கரங்களையும் குழந்தைகளை இருத்ததால் நீந்த முடியவில்லை. வெள்ளம் பெருகியது. தண்ணீர் வெகம் அதிகரித்தது. ரத்தினுவதி மத்திரியை நிலை வைக் கவரவில்லாது பார்த்துத் தனித்தான்.

சுமார் ஒரு குழந்தையை ஆற்றில் எறித் தாததான் இரண்டு பேர்களாவது பிழைக்க யாம். இவ்விவெல்லில் மூவரும் பனிவாக வேண்டியததான். எவன் செய்வது இரு குழந்தைகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார். ஓங்கு தம் குழந்தை. மத்திரென்று அரச குமாரன். மத்திரி என்ன செயல் போகிறார் என்பதை உணர்ந்து ரத்தினுவதி பதிலினை. மத்திரியின் எந்தக் கையில் தன் குழந்தை இருக்கிறது என்பதை அங்களது தாரத்திலிருந்து அவளால் அடையாளம் காண முடியவில்லை.

மத்திரி, ஒருவரைத் தெரிந்ததார். ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார். தம் இடது கையில் இருந்த குழந்தையை ஆற்றில் எறித்துவிட்டு, வலது கையில் இருந்த குழந்தையை இடது கையில் எடுத்துக் கொண்டு வலது கையால் நீதிவிடம். ரத்தினுவதியின் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் ஆறுக முடிவது.

கனர போர்த்ததும், மனைவியை விட்டில் சேர்த்துவிட்டுக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு ராஜகுருவிடம் சென்று மத்திரி காவாத்தார்

"கண்டகியில் அரசகுமாரனைக் காப்பாற்றி விட்டேன் இனி உங்கள் பொறுப்பு. இரும் பப் போர்க்களப் போகிறேன். தானைக் காண்பதும் மனை தாட்டரானைக் கொண்டு வெற்றியுடன் திரும்புவேன். சேனாபதி யீது எங்கள் சந்தேகம். அரசைக் காப்பற்றல் கும்புகி செய்வான். ஜாக்கிரதையாய்வுங்கள்"

ராஜகுருவிடம் கொடுக்கப்பட்ட குழந்தை அரச குமாரன்தான் என்று முக ஜாஸ்டி விடுத்து தெரிந்து கொள்ளக்கூட அப்போது அண்மையில் யாருள் இவ்வை. ராணியின் அந்தரங்கத் தொழிகள் அங்கவரையுந்தான் மனை தாட்டு அரசன் படுகொலை செய்து விட்டானே. குழந்தையை அரண்மனைவைச் சேர்த்த மதற்பு மணிப் பெண்ணிடம் ஒப்

படைத்து. பதைத் காலங்களும் ஏற்படுத்தினார் ராஜகுரு. அரசகுமாரன் மீட்டப்பட்டு விட்டான் என்று சொல்லியக் கேட்டுச் சேனாபதி வீரப்பன் கொடுத்தெழுந்தான். காரித்தரப் போல் அரசைத் தான் காப்பற்ற நினைத் திருந்த போது, மத்திரி காவாத்தார் அரச குமாரனை மீட்டு வதற்குவிட்டாரே என்று புழுங்கினான். அவன் மனத்தின்பல திட்டங்கள் உருவாயின.

இரண்டு நாட்களில் மனை தாட்டு மனைவைக் கொண்டு வெற்றியுடன் தாமிரபுரிக்குத் திரும் பினார். காவாத்தார். அவரை வர்த்துத் கூறி முதலில் வரவேற்றவை வீரப்பன்தான்.

அதற்குப் பிறகு தாமிரபுரியை ஆட்சி செய் யும் பொறுப்பை மத்திரியும், ராஜகுருவும் ஏற்றுக் கொண்டனர். போதுநிலை ஆகச் சின் னுண்டுவது அங்கங்கிலை. இரண்டு வருஷங்களாகப் பிறகு மத்திரிக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. குழந்தை பிறந்த இரண்டாய் தான் ரத்தினுவதி விண்ணுலகை அடைத் தான். இப்போது மத்திரிக்குத் தம் குழந்தையை வளர்க்கும் பொறுப்பும் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தச் சமயத்தில் வீரப்பனுக்கு ஒரு புதிதோன்றியது. தன் மனை வேலப்பனுக்கு மத்திரியின் மனை மணம் முடித்துவிட்டான். பிறகு அரசை வேலப்பனுக்காகக் காப்பற்றுவதில் மத்திரிக்கு ஆட்சோபனை இருக்காது என்று நினைத்தான். பதினேழு அல்லது பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தக்க வேண்டிய திரு மணத்துக்கு இப்போதே திட்டம் வகுத்தான். ஆறாஸ் மத்திரியின் மனை வேதவல்லியை, சேனாபதியின் மகனோடு பழகவே வாய்ப்பில்லாமல் தடுத்துவிட்டார் ராஜகுரு. வேதவல்லி அரச குமாரனுடனேயே சேர்ந்து வளர்ந்தான்.

இப்படியே வருடங்கள் பத்து கழித்துவிட் டன. வீரப்பன் பொறுமை முற்றதான். கண்டகியில் அரசகுமாரனையே கொன்றுவிடு வது என்று முடிவுக்கு வந்தான். பூபதி இந்தத் திட்டரில். பிறகு, காரித்தர அரசைக் காப் பற்றுவது உலகம். அரண்மனை அந்தரங்க கணியை யு, காரித் காப்படுத்தி அரச குமா ரனின் உலகில் விஷமிட ஏற்பாடு செய்தான். அதற்கும் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. மத்திரி, தன் மகனான பிறந்த நாளைக் கொண்டாட ஒரு விருந்து வைத்திருந்ததார். இதைப் பரவலாடுத்திக் கொண்டான் சேனாபதி. விருந்து ஆரம்பமாகியது. விருந்து நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, சேனாபதி ஏதோ ராஜ்யமாகப் போவதுபோல், எழுந்து மரணிகையிறுத்துச் சென்றான். இதைக் கவனித்த மத்திரி சந்தேகம் கொண்டு ஏற்று நேரம் கழித்து எழுந்து மாணிகையிறுத்துச் சென்றார். பழ சாஸைக்கப்பட்டிருந்த அறைவிடமில் மத்திரி தற்செய்காகப் பார்த்த போது அங்கிருந்த தங்கம் கோப்பையில் காரோடு இருவன் எதைவோ போட்டுக் கலக்குவதைக் கவனித்தார். மத்திரியின் காலடிச் சத்தம் கேட்டதும் அவன் ஓடி மறைந்துவிட்டான். மத்திரி தங்கக் கோப்பையைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்தார். இதை பெய்தான் பக்கத்து அறையில் ஒளிக்குருத்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த சேனாபதி. தன் டிட்டம் தோல்வியடைந்து விட்டதை அறிந்தான். உடனே ஒரு புதிதோன்றியது.

“துரோகி! ராஜகுமாரனாயே கொங்கத் துணிந்து விட்டாரே!” என்று உரக்கக் கூவித் கொண்டு மத்தியிலை நோக்கிப் பாய்ந்தான் சேனாபதி. இரைச்சல் கேட்டு அக்க அங்கத்து எல்லாரும் ஒடி வந்தார்கள். மத்தியி திசைக்கு நின்று, அவருடைய வலது கரத்தில் பழரசம் நிரம்பிய தங்கக் கோப்பை இருந்தது. இடது கரத்தைச் சேனாபதி பனமாகப் பற்றி வீசுந்தான்.

“என்ன நடந்தது?” என்று ராஜகுரு பதற்றத்துடன் கேட்டான்.

“அரச குமாரனைக் கொங்கப் பழரசத்தில் விசும் கவந்து கொண்டிருந்தார் மத்தியி. தற்செயலாக தான் பார்த்துவிட்டேன். எவ்வளவு பெரிய சதி!”—சேனாபதி சொபத்துடன் கூறினான். ராஜகுரு நம்பவில்லை. ஆனால் மத்தியி வரக்கூட வந்திருக்கான். பழரசம் ஒரு பூனைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பூனை உடனே செத்து விழுந்தது. மறு தான், மத்தியிலை நாடு கடத்தியிருப்பதாகவும், தாமிரபுரிலின் என்னையில் மத்தியி துணைத்தான் மரண தண்டனை விதிக்கப்படும் என்றும் தீர்ப்பாயிற்று. தாமிரபுரிலின் தீதிசெத்துவிட்டது என்று புலம்பினார் ராஜகுரு. காவாத்தன் சிரிப்போடு, “ராஜகுமாரனையும் என் மகனையும் இந்த தாட்டையும் உங்கனிடம் ஒப்படைக்கிறேன். வீரப்பன் விடமிருந்து காப்பாற்றுவது இவ் உங்கன் பொறுப்பு” என்று கூறி விட்டுச் சென்றார்.

நாடு கடந்து சென்ற மத்தியி அடிக்கடி மாறு வேஷத்துடன் தாமிரபுரிக்கு வந்து நினைமையை அறித்து செல்வார்.

மத்தியிலின் மகன் வேதவங்கி, ராஜகுருவின் இல்லத்தில் வளர்ந்து வளர்ப்பு மருவத்தை அடைந்தான். அவருடைய திகரற்ற அழகின் பெருமை நாடெங்கும் பரவியது. அவனுக்கு இருவர் போட்டியிட்டனர். ஒருவன் அரச குமாரன்; மற்றவன் சேனாபதியின் மகன் வேலப்பன். இந்தக் காதல் போட்டி யாருக்கும் தெரியாத இரகசியமாக இருந்தது. சேனாபதி வீரப்பனுக்கு அதிக வலதாதி விட்டான். அவனுடைய மகன் வேலப்பன் சேனாபதி பதவியை ஏற்றான். சேனாபதியாகப் பதவி ஏற்ற மகனிடம் அன்று வீரப்பன் கூறினான்:

“மகனே! சேனாபதி ஆனது பெரிய விஷயம். இத்தாட்டுச் சிங்கதனத்தில் நீ அமர

வேண்டும். என்னுடைய ஒரே ஆகை இது தான். இந்த நினைவேயேதான் உன்னை வீரனாக உணர்த்தேன். அரச குமாரன் உயிரோடு இருக்கும் வரை சிம்மாசனம் உனக்குக் கிடைக்காது. இன்னும் சில தினங்களில் வீரப் போட்டி நடக்கும். அதே சமயத்தில் பூபதியின் திருமணமும் திச்சயமாகும். போட்டி கைதானத்தில் என்னியாகக் அநீதவரும் வந்திருப்பார்கள். அரச குமாரன் தனக்குப் பிடித்த பெண்ணைத் தேர்த்தெடுப்பான். அதே வேண்ணுக்காக நீயும் போட்டியிடு.....” — வீரப்பன் இப்படிச் சொன்னபோது வேலப்பன் இடைமறித்தான்.

“நான் வேதவங்கியை மணக்க விரும்புகிறேன். பூபதி ஒரு வேளை வேறு யாவரவா வது தேர்த்தெடுத்தான்.....?”

“நாட்டானே! பெண்ணைவிட மன்தான் முக்கியம். நீ சிங்கதனத்தைக் கைப் பற்றினால் இந்த வேதவங்கியைப் போல் ஆயிரம் வேதவங்கிகள் உனக்காகக் காத்திருப்பார்கள். நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள். பூபதி எந்தப் பெண்ணைத் தேர்த்தெடுத்தானும் சரி, அதே வேண்ணுக்காக நீயும் போட்டியிடு. அப்போது நீயும், பூபதியும் காட்டோர் செயல் நேரிடும். உன்னுடைய காலில் விசும் தடவி விடுகிறேன். எப்படியாவது பூபதியின் உடலின் காயத்தை உண்டு பண்ணிவிடு. பொதும்க, விசும் உடலில் பாய்ந்துவிடும். ஆனால் உடனே கொங்காது. ஒரு மண்டலம் உடல்கிருந்து பிறகு கொங்குகிறது. ஆகையால் உன் மீது யாரும் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள். என் ஆணையை நினைவேற்றுகாமா?” என்று வீரப்பன் கேட்டான். வேலப்பன் அதற்கு உறுதி கூறினான்.

கை மாதம் முதல் தேதியன்று வீரப் போட்டி நடந்த ஏற்பாடு செய்தார்கள். இந்தச் செய்தியைக் கேட்டுத்தான், மாறு வேஷத்துடன் தாமிரபுரிக்கு வரவாக வந்து கொண்டிருந்தார் காவாத்தன்.

பல போட்டிகள் நடத்தன. கடைசியில் தாமிரபுரிலின் நீதிபதி எழுந்து திருமணப் போட்டிகளின் விதிமுறைகளைக் கூறினார்.

“ஒர் இளைஞன், ஒரு கன்னியைத்தான் தேர்த்தெடுக்கலாம். எந்தப் பெண்ணுக்காவது தன்னைத் தேர்த்தெடுத்தவனைப் பிடிக்க

கவியாண உரக விசேஷ விற்பனை!

காத்தாயி எலிக் எம்போரியம்

— வெளியான: 1906 —

4 ஸன்னிதி தெரு, மயிலசபபூர், சென்னை 4

கவியாண வரத்தொழுவிலிட்டு ஏராளமான புதிய மட்டாக்குகள்

கவியாண சென்னை எழுத்து விற்பனை ரகம்

ஆட்டர்கள் குறித்த கவனத்தில் சபை செயல்படும்

எழுத்து விற்பனை அனைத்து கிழக்கே டூட்டில் உரகம் கிழக்கே கிடைக்கும்:

“மீனாட்சி பீடம்”

நா. 118, மாதவராயன், தம்பேட்டை

விட்டுப்பெற்றுக் கவல் இட்ட மாதிரைக் கழற்றிக் கொடுத்த விடவாம். ஒரு பெண் ணுக்குப் பவர் போட்டியிட்டால், வாட்டோர் இட்ட வெற்றி பெறுபவனுக்கு அவன் கொடுத்த மாயாசார். வாட்டோரின் எதிரியை திராவுத பாணியாக ஆக்கிற்றுப் போதும். எக்கரணைப் கொண்டும் எதிரியைக் கொன்றுண்டேடாது. இந்தப் போட்டியில் எதிரியைக் கொண்டும் உரிமை அரசு துறையுட்பதாருக்கு மட்டும்தான் உரிமை. மற்றவர்கள் வாராவது போட்டியில் எதிரியைக் கொன்றால், கொன்றவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும். போட்டி ஆரம்பமாகவாயிற்று. இப்படி நீதிபதி கூறி முடித்ததும் திருமணப் போட்டி நடக்க ஆரம்பித்ததுடன் தொடங்கியது. எம்மாநடைய போட்டியாகும் முடிந்த பிறகு, ராஜகுரு. அரசு குமாரரின் துண்டியுடன் உட்கொண்டிருக்க உண்ட வாள் உருவினார். ஒரு கிளையைத் துண்டியில் பெரிசு மயம் மாடிகையைத் கொடுத்த விட்டான். வாள் துண்டியில் மாடிகையை எதிரிக் கொண்டு தன் இடத்தை விட்டு தனித்தான் அரசுமாரன் பூதி.

கூட்டத்தில் தீவ்று இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த காவாத்தகர் பரமமண்டத்தார். கூட்டம் மலையக்கிவை, ஓரத்தின் தீவ்று கொண்டுமுந்த ஒரு கல்லியியின் மீது ஏறி தீவ்று பார்த்தார். அவர் மனம் குலங்கிப் பரவாமலடந்தது. அரசு குமாரன் தனக்குத் துண்டியினை வறுங்கால் ராணியைத் தொடுத்திருக்கும் கூட்டம் அது. மக்கள் அனைவரும் ஆவனோடு பார்த்து நின்றார்கள். பூதி நடந்து சென்றது. ராஜகுருடன் பக்கத்தில் ஈற்றிருந்த வேதவயலியின் கழத்தின் மாகையைப் பூட்டினார். மக்கள் ஆரவாரம் செய்தார்கள். ஆனால் காவாத்தகர் "தீவோ!" என்று அகறி விட்டார். அந்த அரவணு பாரும் கவலிக்கக்கூடிய காவாத்தகர் கூடல் நடுங்கியது. மயம் பதைத்தது. தன் ணுள்ளையே பொருமினார்.

"முடிவாகுது. இந்தத் திருமணம் நடக்கக் கூடாது. தங்களைக் கழத்தில் மாகையைப் போட்டு விட்டானே பூதி. ராஜகுமாரன் இல்லை. என் மகன். இருபது வருஷங்களுக்கு முன் நாமிரபரன் ஆறது வேதவந்திரோடு அரசுமாரன் போல் விட்டான். உன் காவையை ராஜகுருவின் கழி தேக்கத் தீவ்று மணம் தடை செய்யும் கடுக்க வேண்டுமே... காவாத்தகர் இவ்வாறு ஏதாவது துடித்தார். அப்போது இவ்வேறு சபையர் நடந்தது.

வேயப்பன் திடீரென்று கழுத்து சுத்து வேதவயலியின் கழுத்திலிருந்து மாகையைத் தன் வாளினால் கழற்றினான். மக்கள் திடைத் தார்கள். நீதிபதி எழுந்தார்.

"நீங்கள் இருவரும் வாட்டோரகிட்டு முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்" என்றார். இதைக் கேட்டதும், காவாத்தகர் சிறிது ஆரதம் அடைந்தார்.

பூதியும், வேயப்பனும் பரமகரமாய் போயிட்டார்கள். பழைய வேறுபதி, சிலையு ணுக்கு உதாரகாஸாட்டினார். மக்கள் அனைவரும் பூதியை உதாரகாஸாடுத்தினார்கள். விஜய் நோய்ந்த வாளினால் பூதியின் கூடலில் காவா ஏற்படுத்தினிட எவ்வளவோ ஸாய்க்குள்

வேளாயன். ஆனால் பூதியின் வான் வீச்சாகி காவாக்க முடியாமல் திரைநிலை. ஒருமுறை வேயப்பனின் தாக்குதலில் காவாக்க முடியாமல் பூதி தகராசில் விழுந்தான். மறுகளா துண்டி எழுந்தான். ஆரவாரத்துடன் வேயப் பன் மீது பாய்ந்தான். பூதியின் வான் மீன் ஊர் வேகத்தில் கழன்றது. வேயப்பனின் தலை துண்டிக்கப்பட்டு மண்ணில் உருண்டது. அந்தத் கோரக் காட்சியைக் கண்டு வீரப்பன் மயங்கி விழுந்தான். மக்கள் சத்தமாக ஆரவாரம் செய்தார்கள். ஆனால் சில மீது நின்று கவலித்தக் கொண்டிருந்த மத்திரி பதறித் துடித்தார்.

"இவ்வரசர் வெற்றி பெற்றார். வேதவயல், துண்டியை பழைய மத்திரியின் மகன். இத்தாட்டுக்கு ராணியாவான்." நீதிபதி இப்படி உத்தரவிடக் கேட்டதும் காவாத்தகர் தீவ்றுகொண்டாயிற்று கவித்தார்.

"இந்தக் காவாணம் நடக்கக் கூடாது. இருபது வருஷங்கி... ஆ... அதுதான் ஒரு கழி... இப்படிக்க கழிக் கொண்டு சிவைய மதுவா மீது காவா ஊன்றி அழத்திக் கொண்டு சிறு இறங்கினார். அந்த வேகத்தில் சிவையன் கை அடித்து கொண்டடியாகி விட்டது.

"மத்திரி இப்படி என் காவை ஒடித்து கொண்டுவரக்கி விட்டுக் கூட்டத்துக்குப் வேகமாக துண்டித்தான். காவை திரைத் தான் வேளாயோடு அங்கேயே விட்டதில், அன்று மாறியே என்னை அப்பறையடுத்தினார்கள். வேறுவகையே தாமிரபரன் ஆறதாக காவை வேளாயே விட்டதென். பிறகு இந்தக் கோயிலைக் கூடும் போது ஒரு சிறிது என்னைத் தாக்கியதைத் தான். தான் தொண்டியாக இருப்பதால் பார்த்து என்னைக் கொழுத்தின் மீது எவ்வகை மறுவாய்கள் மறுத்து விட்டார்கள். இந்த ஸ்தலத்தில் தீவ்றுகினார்கள். இவ்ருவரை கவனிப்பாரென்றுக் கிடக்கிறான். இதனால் தான் தொண்டியாக கை... என் என்று சில.

"அது இருக்கட்டும். மத்திரி வேளாயைக் கூட்டத்தக்குத் துண்டித்து சென்றார். என்ன செய்தார்? அவரைக் கொன்று" என்மேல் ஆரவாரத்துடன்.

"நிபந்தனையை மீதி விட்டானே. குறுங்கே போர்தே என்மேலே. இதோ மிகுதரமம். உன் தலை ஆறும் காவோடு தெர்றுங்கட்டும்" என்று கூறிக்க காவாக்க உருட்டி கிறித்தது தொண்டிக் சிலை. மறுவகையே படார் என்று என் கூடலில் ஏதோ மோதியது....

பதறி விழித்தேன். ஒரு வேளாயன் என் தலைமீது கிறித்து பறந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. கிறித்து பார்த்தேன். தொண்டிக் சிலை மூலப்போலவே அண்டாயம் தீவ்று கொண்டிருந்தது.

"நீதான் தொண்டி. நீ தொண்டி கதை கழை ஒற்றும் வேறுமன் தொண்டியாகப் போக வேண்டும்?" என்று முனகிக் கொண்டே எழுந்து துண்டி உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு காவாரையை மிகவாகைச் சிறு இறங்கித் தடுத்தேன். நோடி அச்சேயைவளவது முடிந்தாகக் காவாயன் என்று.

முத்துச் சிப்பி

இந்தாவல் குடும்ப வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. காதல், உடனம், பாசம், விரகி முதலிய உணர்ச்சிகளெல்லாம் கதாபாத்திரங்களோடு பல விதத்திலும் ஆட்டிவாங்குகின்றன. கதைகளில் ஈடுபட்ட கண்ணாளை இழந்த காரிகைகளில் கண்ணாடும், அவர் கண்ணாடைய வாருங்கள் வாழ்வுப் பிரச்சனைகளும் அதிலிருந்து முளைக்கும் உயிர்ப் போராட்டங்களும் விரிவாக இடம் பெறுகின்றன. விதவையளிய புனர்வாழ்வு மறுமணத்தில் தான் அடங்கி விடுகிறதா என்று கேள்விக்கு மறுமொழி அளிக்கிறது இந்தால்.

பவானி "முத்துச் சிப்பி"யின் முதலான பாத்திரம். முத்து அத்தியாயத்தில் அவள் கணவன் இறந்த கட்டத்தையும் படிக்கும் போதே கதை விறுவிறுப்படைந்து விடுகிறது. பவானியின் ஒரே மகன் பாது அவர்கள் இருவருக்கும் ஆதரவாகியிருந்த கல்யாண ராமன், அவர் மனைவி பார்வதி, பவானியின் அண்ணா நாகராஜன், பவானியைப் பார்வையிடுவோரிய சுட்டுப் போகக்கூடிய அவள் மனைவி கோமதி, மனைவி போனபோதிலும் செல்லும் ஒர்த்தி, அவள் பார்வையில் சிக்கிய ராதா, அவள் தனமாய் டாக்டர் ஸ்ரீதரன், அவர் வீட்டுச் சபையாற்றாரா கலாமிநாதன் ஆகிய எல்லாரும் "முத்துச் சிப்பி"வை உருவாக்க உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஆசிரியையின் சரளமான தமிழ் நடவட 350 பக்கங்களுக்கு நாவலை மிகவும் கலாச்சியமாக நடத்திச் செல்லுகிறது. கதை சொல்லும் உத்தியும் வெகு அழகாக அமைந்திருக்கிறது. ஆசிரியை பவானியை எத்தனை உயர்வாக உருவாக்கிறாரோ, அதே அளவுக்கு டாக்டர் ஸ்ரீதரனையும் உயர்த்தியிருப்பது மனத்துக்கு மிகவும் இதமாயிருக்கிறது. ஒரு புறம் கணவன் இறந்த பவானி, மற்றொரு புறம் மனைவியை இழந்த டாக்டர் ஸ்ரீதரன் - இருவருக்கும் இடையே நிலையா மாசற்ற அன்பு-அந்த அன்பில் பிறந்த புனிதமான இயல்பியல் ஆகியவற்றை ஆசிரியை அற்புதமாகக் கையாண்டிருக்கிறார்.

எழுதியவர்: சரோஜா ராமமூர்த்தி; பிரசுரம்: தமிழ்நாடு புத்தக நிலையம், 5, ஸ்டேட் பாங்கி தெரு, சென்னை-2; விலை: 4.00

செல்லப்பின்னை

செல்லம் கொடுத்து வளர்த்தால் ஒரு குழந்தை எப்படி வேய்வாழ சிங்கேற்றும் பல தொல்லைகளுக்கெல்லாம் உள்ளாகிறது என்பதை எடுத்துரைக்கிறது இந்த நாவலும். இந்த நாவலில் தன் பிள்ளைகள் தவறுகளைத் தடுத்த அவனைக் காப்பாற்றக் குருதாது அவனுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுப்பது பெற்ற பாசத்தையும் மீறி நீதிக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் சிறப்பை விளக்குகிறது. ஆனால் முதலிலேயே தம் மகனைத் தந்தை கண்டித்து வழிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கலாயிற்று என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா? அப்படியும் நாவலும் எப்படி இவ்வளவு தூரம் வளர்த்திருக்க முடியும்?

ஆசிரியர்: தமிழகம், கிடைத்தபடி: ம. த. சி. ந. க. கண்டிர மாணிக்கம், இராமநாதபுரம். விலை: 75 புதுக்காசு.

கறுப்புப் பூனை

நீம் வீட்டில் வந்தால் வருகிற பூனை. எவ்வளவு, அவற்றைப் பற்றி தாம் தெரிந்து கொள்ள எல்லா இருக்கிறது என்று பல சிறுவர்கள் அசட்டையாக இருப்பார்கள். ஆனால் கொழு என்ற மாணவன் வீட்டில் நடக்கும் ஒவ்வொரு சிறு சிறுச்செயலும் கூர்ந்து கவனித்து வந்தான். அதனால் அவனுக்கு அநிய வளர்ச்சிப் போட்டியில் பரிசும், புரையும் கிடைத்து விட்டன. எந்த எந்தச் சிறு சிறுச்செயல் அவனுக்கு இந்தப் பெருமைகளைத் தேடித் தந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளச் சிறுவர்கள் வீதும்பிளவு எழுப்பப் பூனை என்ற புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்துவிட வேண்டியதுதான்.

ஆசிரியர்: பி. இ. பாவனிருமன்; பிரசுரம்: என். சி. பி. எச். பிரசாரிவட் சீமி டெட்; சென்னை-2; விலை: 75 புதுக்காசு.

பூங்குளம் ஈழா

'அடிபுக்கும் கண்டோ அடைக்கும் தாழ்' என்பது பொய்யாமொழி. செல்வச் செழிப்பிலே வளர்ந்த பிள்ளை கத்தரம். அவனுக்குத் தெருளிலே புண் படைத்த நாயிடம் அன்பு பிறந்ததெல்லாம் அவன் தந்தையும் தாயும் அதை விரும்புகார்களா? ஆந்த் தரவை வீட்டை வீட்டே துரத்தி விரிகிறார்கள். அந்தச் சிறுவன் கத்தரம் பட்ட பாட்டையும் அந்தப் புண்பட்ட நாயின் உடைய சுவாதிலும் மூலமாகக் குணப்படுத்தியதை நன்றாகச் சித்திரித்து. கதைளியைப் கபாசு முடித்திருப்பது கண்ணு இருக்கிறது. நல்ல சித்திரங்கள் கதையைப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆவனைத் தூண்டுகின்றன.

ஆசிரியர்: அரிமழம் இராம. கணபதி; பிரசுரம்: பழனிவப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை-5, திருச்சி-3; விலை: 80 புதுக்காசு.

பூனைக் குஞ்சுபம்

இவ்வொருவருக்கு 12 தங்கக் குஞ்சுபத்தில் அருமை பெருமைகளே சொல்லிக் கொள்வதில் அலாதி ஆனந்தம் இருக்கும். விவம்மொள்களிலே சாது என்று பெயர் பெற்ற பூனை தன் இனத்தில் சில ராஜாவும் இருக்கிறார் என்று சொல்லிப் பெருமைப்படலாம். அது மட்டுமா? புலி, சிறுத்தை, கரடாதுப் புலி, மரநாய், நீர் இளவையும் அதன் இவத்தைச் சேர்ந்தவை தான். ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? இன்னும் இந்தப் பூனைக் குஞ்சுபத்தில் உயிர் எய்தித்திரக் குணங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் இந்தப் புத்தகத்தை நீங்கள் வாட ஆப் படித்துவிட வேண்டி படிதான்.

ஆசிரியர்கள் : க. வ. வீரகோபாலசுரேஸ்வரம், ஐ. ஆர். ஆர். மணி; பிரகரம் : உமாபதிசுவர் கம்பெனி, சென்னை - 1; விவரம் : ரூ. 1.00.

தொழுவாடகரும் புலி

1.1 வண்டிக் காத்ததுச் சங்கீத வித்துவான்களால் பற்றிய கவாசியலான சிந்தைக்கோ ஆசிரியர் அழகாகத் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார். வாழ்த்துக்கள் நிறைந்த நிறைச்சிகள் இத்தாலிய அடங்கி யிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் தனிச் சுவையுடைய விளக்குகிறது.

"புலிக் கெழுந்தும்", "மந்திரவாசியின் குழல்", "அமோனமும் அவ்வயன்மீரமும்", "நீர் கெட்டிக்காரதாம்" என்று வட்டுரைகளைச் சேர்ந்த மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கத் தொன்றுதுது.

எழுதியவர் : எல்லாமி; பிரகரம் : அமுத நிலையம், தேனம்பேட்டை, சென்னை - 14; விலை : 30 காசு.

SANSKRIT LITERATURE

சமஸ்கிருத இலக்கியங்களைப் பற்றிப் பொதுமக்கள் அறிந்து பயன்பெறும் வகையில் அகில இந்திய ஸ்ரீராம நிறுவனங்களில் அவ்வப்போது தக்க அறிவுரைகளைக் கொண்டு செச்சுக்களைத் தயார் செய்து ஒலிபரப்புவதை நாம் அறிவோம். செவ்வி ஒலிபரப்பு இலாகாவின் இவ்வகையில் சமஸ்கிருத மொழிக்கு ஆற்றியுள்ள தொண்டைப் போற்றத்தக்கது. செவ்வி ஒலிபரப்பு இலாகாவின் வெளியீட்டுத் துறையினர் இதுவரையில் காற்றில் மிகத்து வந்த

பேரீ உமாபதிசுவரின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் சமஸ்கிருத செவ்வியோசனம் தியேட்டரில் நடைபெற்றது.

சமஸ்கிருத மொழி பற்றிய ஒரு சில சிறந்த ஆன்வில உரைகளை இப்புத்தக வாடிக்கை வெளியீட்டிற்குக்கிறார்கள். இதில் இருபத்துமூன்று சொற்பொழிவுகள் சமஸ்கிருத இலக்கியத்தைப்பற்றி அடங்கியுள்ளன. இவற்றுள் பெரும் பகுதி டாக்டர் ராகவல் அவர்களுடையது. நிரு ஆர். எஸ். தண்டே, டாக்டர் பரபராம் சாக்வேலு, கே.தேவ்யாண்டே, பகதூர் சத்த சாப்ரம், ஓம், மகாவிவக சாஸ்திரி, எம். சிவகாமையா ஆகியோரால் பெச்சுக்களும் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. வேதம், இதிகாச புராணங்கள் ஆகியவற்றுடன் காலிதாசன், பாலாதி, துர்ஜன், கோமதேவர், நன்டி ஆகிய புலவர்களைப் பற்றிய உரைக்கோவை இதில் காணப்பட்கிறது.

சமஸ்கிருத இலக்கியத்தைப் பற்றி டாக்டர் ராகவல் ஆற்றியுள்ள பேச்சு, ஒரு பரந்த இவர்களை எழிற் காட்சியை ஒரு சிறந்த ஸாத்திகள் சிறவய்வை ஒலியமாகத் தீட்டி, நாம் எப்படி இருக்குமோ அப்படி அமைந்திருக்கிறது. வேதத்தைப் பற்றிய சொற்பொழிவில் பச்சு எட்க் காவத்திலேயே சமஸ்கிருத மொழியில் எப்படி அணிதவங்களுள் தத்துவ விசார விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இரு தண்டேவர் டி. ஏ. முதல் நூற்றுக்கூடும் வாழ்த்துப் பெளத்த கவிமான அவலகோஷைப் பற்றிய தெவிலாஸ்தொரு கருத்துரைவை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் காடும் சமஸ்கிருத வளத்துக்குப் பெரிதும் துணை புரிந்திருக்கிறது. இதில் முக்கிய இடம் பெறுவார் தன்டி. அனாரப் பற்றிய ஆராய்ச்சித் தெவிலுள்ள உரைபுற இதில் அடக்கம்.

சோமதேவரின் கதாசரிதாசகரம் ஒரு கதைக் கட்டம் மட்டுமல்ல; அது மகாபாரதத்துக்கு அடுத்த ஆறுவது வேதமாகக் கருதுவதற்குரிய தகுதியுள்ளது என்று நிரு மகாவிவக சாஸ்திரிகள் மிகப் பொருத்தமாக மதிப்பிட்டிருக்கிறார்.

நிரு சிவகாமையாவின்க உரை சிறு காப்பியத்தைப் பற்றிய தெவிலாஸ்கருத்துக்களை வழங்குகிறது.

கருங்கக் கூறிலும் சமஸ்கிருத இலக்கியப் பூங்காவில் துறைய சிறுப்புவோருக்கு இத்தரம் அதன் மணக்கல் முகப்பைக் காட்டுகிறது.

பிரகரம் : செவ்வி ஒலிபரப்பு இலாகா, டி.வி. தொகுத்தவர் : டாக்டர் வெ. ராகவல்; விலை : ரூ. 1.50. பெ. இருநாள் சம்பந்தம்

சிறந்த அமிலநாசினியும், மலமிளக்கியும்

ந ம பி க் கை

ஒவ்வொரு துறையிலும் சில தயாரிப்புகள் நான்
சிறந்த குணமும், பல வருடங்களாக நம்
பித்தையானதாகவும் பெயர் பெற்று உயர்ந்த இடம்
பெற்றிருக்கின்றன. இந்த நம்பிக்கையான தன்
மைதான் மிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா உலகில்
எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டும் 75
வருடங்களுக்கு மேலாக சிபார்சு
செய்யப்பட்ட உலகமறிந்த
தயாரிப்பும் ஆகும்.

அதிகாரம் பெற்ற தயாரிப்பாளர்கள் :

டெஸ் மெஷகல் ஸ்டோர்ஸ் (மாணியுபாட்சி) பிரைவேட், லிமிடெட்

யாரோ

இவள்

என யாரும் கேட்க, எவரும் விசேஷ...

யாரோ?

...இங்கவர் மேனியெழிலு மிளிர்ச் செய்வது

செய்கமல வெண்ண **பிரீக்ஸ்**

ஒளிவெழில் உயிர்நீர் ஒளிவெழில்,
அழகுதமிழ்... நிழலொழி நெய்தமிழ், வாழ்கை
நெய்தமிழ், அழகுதமிழ் ஒளிவெழில்!
நெய்தமிழ் அழகுதமிழ் நெய்தமிழ் அழகுதமிழ்
நெய்தமிழ் அழகுதமிழ் நெய்தமிழ் அழகுதமிழ்
நெய்தமிழ் அழகுதமிழ்... நெய்தமிழ் அழகுதமிழ்
நெய்தமிழ் அழகுதமிழ்!